

DIVADLO
SENOVÁŽNÉ NÁMĚSTÍ
ČESKÉ BUDĚJOVICE

DIPLOMNÍ PROJEKT: **Bc. Petra Matuschková**
VEDOUCÍ PRÁCE : Ing. arch. Ivan Plicka
Ing. arch. Matyáš Sedlák

FAKULTA ARCHITEKTURY ČVUT - ZS 2015/16

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Petra Matuschková

datum narození: 28. 6. 1991

akademický rok / semestr: 2015_2016 / zimní semestr
ústav: Ústav urbanismu
vedoucí diplomové práce: doc. Ing. arch. Ivan Plicka, CSc.

téma diplomové práce:

MĚSTSKÉ DIVADLO ČESKÉ BUDĚJOVICE

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Řešeným územím diplomní práce je lokalita Senovážné náměstí v Českých Budějovicích, vymezená ze severu ulicí Jirsikovou, z jihu ulicí Na Sadech, z východu ulicí Žižkovou a ze západu ulicí Dukelskou.

Cílem diplomní práce je prověřit umístění v této lokalitě budovy městského divadla, případně s doplněním dalšími funkcemi – tak, aby došlo zároveň k dořešení uspokojivé podoby celé lokality, včetně jejího zapojení do širšího kontextu této části města.

2/ součástí zadání bude jasně a konkrétně specifikovaný stavební program

Diplomová práce by měla zhodnotit jedinečnou pozici řešené lokality ve městě a umístit do ní novou budovu městského divadla. Funkce městského divadla může být doplněna dalšími vhodnými (z hlediska hlavní funkce i z hlediska charakteru lokality a potřeb města) funkcemi – nabízí se například kunsthalle, výstavní prostory, vhodně doplňující provoz městského divadla. Provéřít je možné i doplnění o kancelářské prostory, případně (přechodně) bydlení.

Nová budova městského divadla – základní parametry:

- sídlo stálého souboru městského divadla (kanceláře, šatny, zázemí);
- víceúčelový sál (rovná podlaha, variabilní elevace, kapacita cca 250 – 350 diváků);
- společenské prostory divadla (foyer, kavárna, možno využít případně i jako výstavní prostory);
- parkování pro zaměstnance a návštěvníky městského divadla (možno řešit v rámci komplexního řešení dopravy v klidu pro celou lokalitu).

Významnou součástí diplomní práce bude řešení celé lokality Senovážného náměstí, nejbližšího kontextu nového městského divadla, které bude respektovat kvality stávajícího prostředí (zelený hradební okruh, budova muzea, budova Metropolu); cílem diplomové práce je navrhnout takové řešení lokality, včetně umístění nového městského divadla, aby došlo k zásadnímu zlepšení obytného standardu lokality Senovážné náměstí.

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

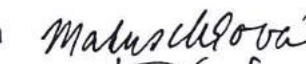
Výsledkem diplomové práce bude ověřovací architektonicko-urbanistická studie lokality Senovážné náměstí v Českých Budějovicích, která umístí do této lokality městské divadlo, případně doplněné o další doprovodné funkce (kunsthalle etc.)

Diplomová práce bude mít úvodní část urbanistickou, která navrhne prostorové a funkční uspořádání řešeného území - kampusu, včetně zapojení lokality do širšího kontextu, a část architektonickou, která stanoví základní koncepci vybraných klíčových objektů kampusu.

- situace širších vztahů 1 : 5 000 alt. 1 : 2 000
- situace řešeného území 1 : 500 alt. 1 : 200
- navržené objekty - půdorysy, řezy, pohledy v podrobnosti 1 : 200 alt. 1 : 100
- 4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)
- vizualizace / zákresy do fotografie – dokumentující charakter nového prostředí města
- axonometrie lokality
- model lokality v měřítku 1 : 500 alt. 1 : 1 000

Pozn.: 3/ 4/ - může být upřesněno vedoucím DP na základě konzultace v průběhu semestru

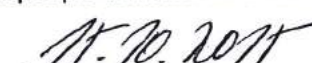
Datum a podpis studenta

Datum a podpis vedoucího DP

Datum a podpis děkana FA ČVUT

registrováno studijním oddělením dne

**ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE
FAKULTA ARCHITEKTURY**AUTOR, DIPLOMANT: **Bc. Petra Matuschková**
AR 2015/2016, ZSNÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE: **MĚSTSKÉ DIVADLO ČESKÉ BUDĚJOVICE**
(ČJ)

(AJ) MUNICIPAL THEATRE ČESKÉ BUDĚJOVICE

JAZYK PRÁCE: ČESKÝ

Vedoucí práce: Ing. Arch. Ivan Plicka, Ing. Arch. Matyáš Sedlák Ústav: 15119 Ústav urbanismu

Oponent práce:

Klíčová slova (česká): Divadlo, České Budějovice, Senovážné náměstí, Galerie, Kanceláře, Kulturní okrsek

Anotace (česká): Cílem projektu je urbanistické řešení prostoru Senovážného náměstí v Českých Budějovicích. Diplomová práce má prověřit umístění městského divadla v tomto prostoru, případně s doplněním dalšími funkcemi – tak, aby došlo zároveň k dořešení uspokojivé podoby celé lokality, včetně jejího zapojení do širšího kontextu této části města.

Anotace (anglická): The aim of this thesis is to find urban solution for the area of Senovážné square in the city of České Budějovice. Thesis examines the location of the municipal theater in this space - eventually, in compliance with an additional functions - so that the area is a fully solved. Including its participation on the wider context of this area.

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne 13.1.2016

podpis autora - diplomanta

“Divadlo musí být místem, kde se viditelný a neviditelný svět stýkají a střetávají.”

Arthur Adamov

HISTORIE MĚSTA

České Budějovice se nacházejí v Českobudějovické pánvi na soutoku řek Vltavy a Malše. Toto důležité jihočeské město je častým cílem turistů z Německa, Rakouska, ale též z Asie a dalších částí světa. Jednak samy mají mnoho cenných historických památek, jednak jsou přirozeným centrem turisticky atraktivního Jihočeského kraje a zastávkou po cestě do Krumlova.

České Budějovice založil český král Přemysl Otakar II. V roce 1265. Město mělo představovat základnu královské moci v Jižních Čechách. České Budějovice prosperovaly díky rozsáhlé těžbě stříbra a příjmům z vaření piva, obchodu se solí, suknem a rybníkářství.

Během husitských válek, i po nich, kvůli neuspořádaným poměrům v zemi Budějovice utrpěly úpadek, protože od nich byly odkloněny obchodní cesty. Během 30. let se Budějovice díky bojům v severních a středních Čechách staly dočasným hlavním městem a byly do nich přesunuty některé důležité úřady z Prahy. V červenci 1641 vypukl v Budějovicích požár a 2/3 města lehly popelem.

V roce 1742 město opět nabylo na významu, protože se stalo sídlem biskupa nově vzniklé diecéze Českobudějovické. Další výrazný vzestup nastal na počátku 19. století, protože do města přišedlila správa kraje z Písku a Tábora. Také byla vystavěna železnice a z města se stalo důležité centrum.

V roce 1939 bylo město obsazeno jednotkami Wehrmachtu a vrcholné posty na městských úřadech ovládli Němci. Ke konci 2. světové války v březnu 1945 se Budějovice 2x staly cílem náletů amerického letectva, které město značně poškodily a způsobily velké ztráty na životech. V květnu téhož roku německá posádka bez boje město opustila a přenechala je sovětským jednotkám. Rudá armáda vstoupila do Budějovic v květnu 1945.

Roku 1949 se České Budějovice staly správním centrem nově zřízeného Českobudějovického kraje a poté po další správní reformě v roce 1960 centrem Jihočeského kraje. V roce 2000 se staly hlavním městem nového Budějovického kraje, který byl v květnu 2001 přejmenován znovu na Jihočeský kraj. V srpnu 2002 postihly město a okolí mohutné povodně, při kterých rozvodněná Malše a Vltava zaplavily velkou část města, včetně historického centra a způsobily velké škody.

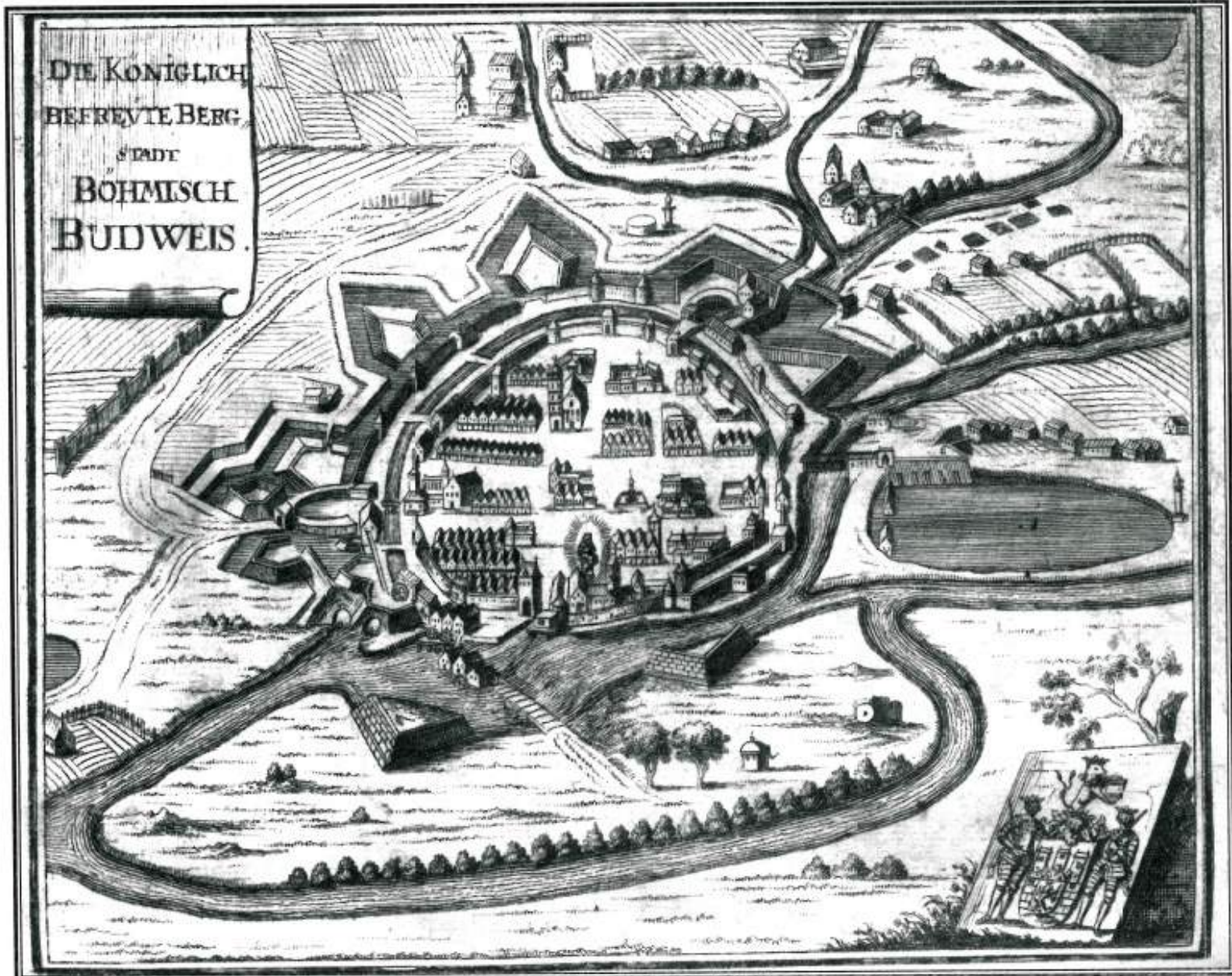
HISTORIE SENOVÁŽNÉHO NÁMĚSTÍ

Název „Senovážné náměstí“ vznikl podle městské váhy, která zde byla umístěna a sloužila k vážení vozů se senem. Na západě náměstí ve 14. století existovala Rybní ulice, podél které protékala Mlýnská stoka. Ve 2. polovině 18. století začala vznikat souvislá obvodová zástavba. Na počátku 19. století se zde konaly dobytčí trhy a mezi lety 1829-1913 zde stála budova městské nemocnice. Na konci Rybní ulice byl roku 1876 postaven objekt městské policie a roku 1863 vznikl tzv. Vyšebrodský dům na rohu s Lannovou třídou.

Do roku 1921 zde probíhaly pravidelné trhy s ovocem, zeleninou, senem a slámou. Na přelomu 19. a 20. století byl na náměstí vybudován kostel svaté Rodiny, sirotčinec a muzeum. V letech 1915 – 1918 vznikla na ploše bývalé městské nemocnice budova hlavní pošty, před kterou byl umístěn meteorologický sloup od sochaře Jana Vítězslava Duška. V roce 1928 byl na Senovážném náměstí odhalen pomník plukovníka Josefa Jiřího Švece.

V průběhu 50. a 60. let 20. století prošlo náměstí zásadními změnami, v souvislosti s výstavbou Krumlovského mostu byla demolována část zástavy Rybní ulice a zřízena nová frekventovaná komunikace po jihovýchodní straně náměstí. Na rohu Žižkovy třídy byla mezi lety 1961 – 1966 postavena budova někdejší Krajské odborové rady. Plocha byla dostavěna domem Kultury Metropol, dokončeném v roce 1971. K celkové úpravě Senovážného náměstí došlo kolem poloviny 60. let 20. století, kdy byl zdemolován někdejší dům policajtů a zbytek Rybní ulice, překryto koryto Mlýnské stoky a plocha náměstí byla vydlážděna.

Rozloha Senovážného náměstí se tím přibližně zdvojnásobila a otevřel se průhled na průčelí Jihočeského muzea. Došlo také k demolici několika domů na východní straně Senovážného náměstí, jejichž místo zaujal roku 1968 Dům služeb. Na upraveném prostranství byl roku 1972 odhalen pomník V.I. Lenina (1870 – 1924), odstraněný 1990. Později zde bylo zřízeno povrchové parkoviště. Roku 1996 bylo na Senovážném náměstí postaveno nové zdravotnické středisko s lékárnou.

r. 1712

Na obrázku lze vidět koncept městského jádra. Území je rozčleněno do pravoúhlého rastru, který obtékají vodní toky a je vymezeno hradbami.

Historické jádro si svou podobu zachovalo až do dnešních dní. Vyjímkou jsou hradby, které byly zbourány a namísto nich vznikl zelený prstenec parku.

Město se od té doby rozrostlo na sever, jih a východ. Na západní straně si uchovává přírodní charakter.

Zdroje:

<http://encyklopedie.c-budejovice.cz/clanek/urbanisticky-vyvoj>

<http://kam.jcu.cz/cb/>

https://cs.wikipedia.org/wiki/České_Budějovice

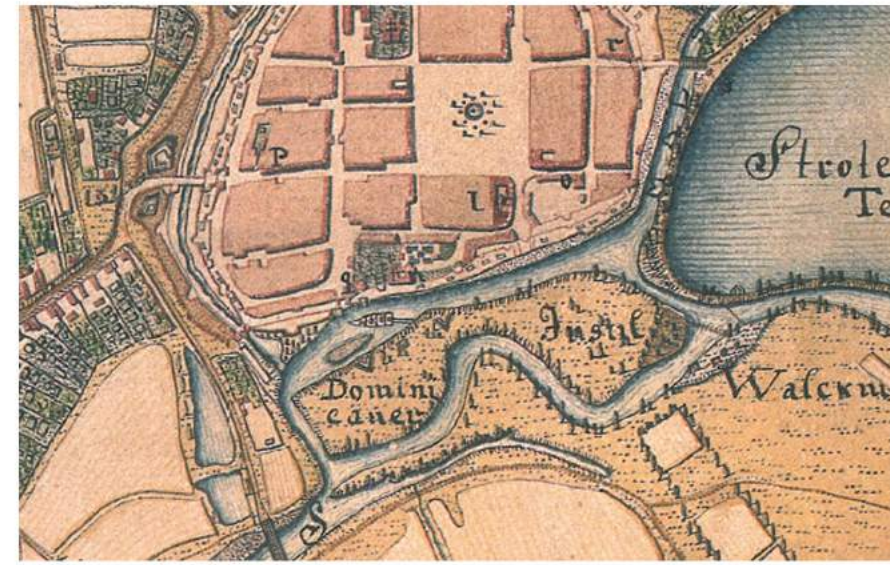
1898 Sirotčinec s kaplí na Senovážném náměstí

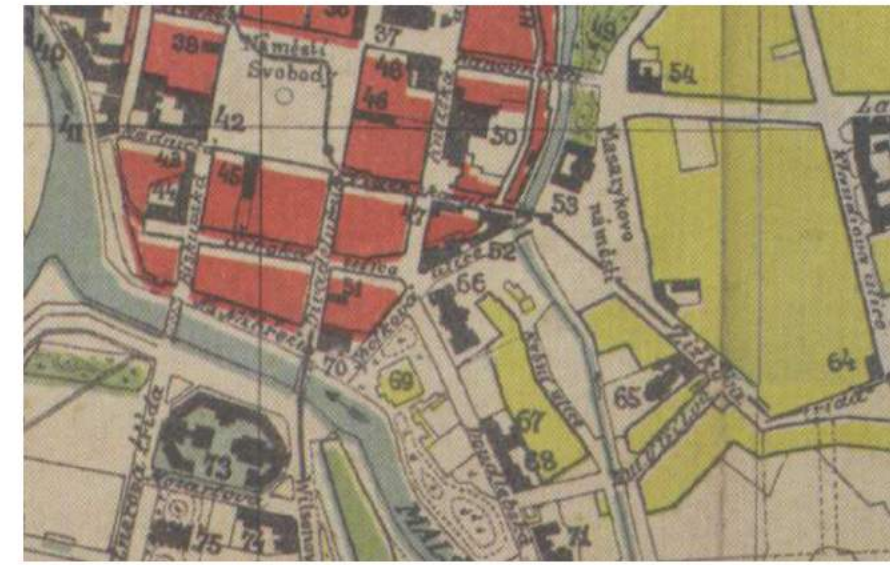
1912 Senovážné náměstí se starou nemocnicí

1946 Royal bio na Senovážném náměstí

1783

1920

1902 Vzdělávací a sirotčí ústav

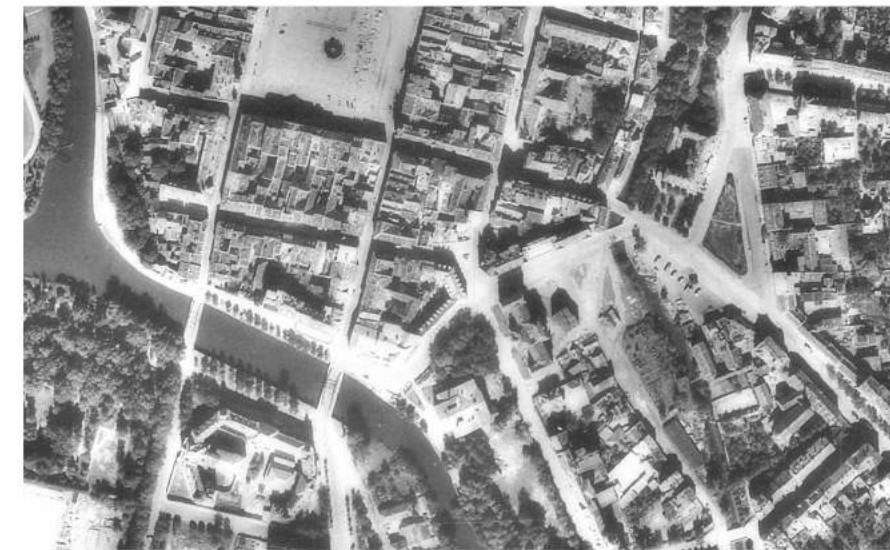
1912 Tramvaj na náměstí

1953 Pohled na Senovážné náměstí

1827

1946

1906 Partie se sirotčincem

1912 Celkový pohled na Senovážné náměstí

1965 Bourání policejního domu na Senovážném náměstí

1900

2014

HISTORIE ČESKÉHO DIVADLA

Divadlo je historicky proměnlivým jevem, jež determinují kulturně společenské i ekonomické vlivy.

Součástí kulturních projevů předtřídních společností na celém světě byly obřady primitivně náboženského charakteru s prvky nápodoby – mimeze (lovecké tance, zvyky magické povahy, pohřební a agrární slavnosti); odehrávaly se před diváky na specificky uspořádaném prostoru a obsahovaly výstupy jednotlivců v „rolí“ blíže určené scénickou maskou, doprovázené osobitým textem (modlitby, vyprávění mýtů aj.) se zárodky dramatického dialogu. Se vznikem třídních společností se z těchto jevů zrodilo samostatné umělecké odvětví – **divadlo**.

Zrod novodobého českého divadla je těsně spjat s národním sebeuvědoměním. Divadlo v něm totiž sehrálo významnou roli a nabylo silné společenské funkce, která nadále určovala jeho vývoj.

Na počátku národního obrození se stalo centrem divadla hraného v českém jazyce Vlastenecké divadlo (1786–1802), sídlící v pražské Boudě a poté u Hyberněů, pro něž psali domácí autoři. V Nosticově (Stavovském) divadle, otevřeném v roce 1783, převažovala představení německá.

Roku 1862 se vybudováním Prozatímního divadla naplnilo dlouholeté úsilí o samostatnou divadelní instituci, od 60. let 19. století vznikala řada kočujících společností, ochotnických spolků a nových divadelních domů. Roku 1883 byla definitivně otevřena reprezentativní budova Národního divadla, jehož stavba byla z velké části financována z celonárodních sbírek. Pravidelný divadelní provoz byl zahájen také v Plzni a Brně; většina divadel přitom pěstovala všechny žánry (činohru, operu, operetu i balet) a tento model přezívá dodnes.

Po vzniku samostatného Československa (1918) rostl počet divadel i souborů. V polovině 20. let 20. století podstatně ovlivnil vývoj českého divadla vznik menších avantgardních scén mladé generace, inspirovaných avantgardou ruskou a francouzskou: Osvobozené divadlo (1925, režiséri J. Frejka a J. Honzl; posléze divadlo autorské a herecké dvojice J. Voskovec a J. Werich), dále divadlo Dada nebo Moderní studio. Avantgardní tendence završila tvorba E. F. Buriana, jehož poetické syntetické divadlo ovlivnilo i mnohé poválečné režiséry (Radok, Krejča).

Za nacistické okupace posilovala divadla obhajobou humanistických hodnot rezistenci české společnosti, ovšem v září 1944 byla všechna uzavřena. Po válce byla divadla převedena do veřejné správy (socializace) a po komunistickém převratu v únoru 1948 podřízena ideologickým normám socialistického realismu, který se stal jedinou tvůrčí metodou.

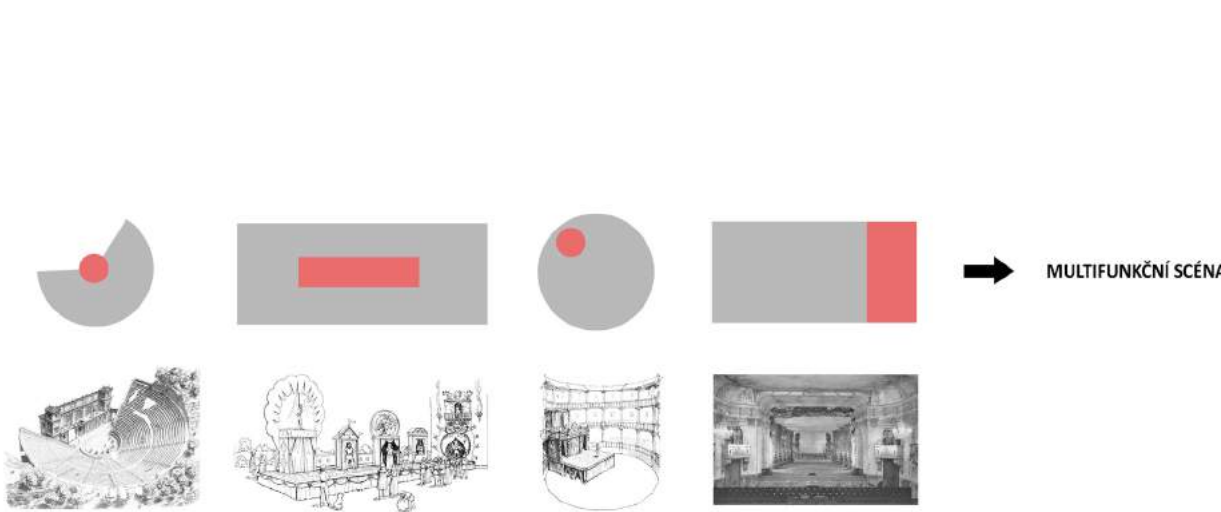
Politické uvolnění po roce 1956 umožnilo opětovný rozmach divadelní tvorby i vznik nových scén (takzvaná malá divadla), jež se formovaly kolem výrazných uměleckých osobností (Reduta, Divadlo Na zábradlí, Semafor), v 60. letech pak Činoherní klub, Divadlo za branou nebo Studio Y v Liberci. Zcela výjimečnou stálící zůstává od svého vzniku v roce 1967 až dodnes Divadlo Járy Cimrmana: aktuální životnost mu zajišťují hry o fiktivním českém géniovi parodující národní mýtus.

Koncem 50. let 20. století dosáhla světových úspěchů česká scénografie v tvorbě F. Tröstera a J. Svobody, mezinárodní uznání získala také Laterna magika (autoři J. Svoboda, E. a A. Radokovi) kombinující divadelní a filmové postupy.

Po likvidaci československého reformního hnutí vojsky Varšavské smlouvy a za následné restituce totalitního režimu byla kontinuita divadelního vývoje násilně zpřetrhána, mnoho předních divadelníků nemohlo pracovat a přirozené centrum divadelního dění se přesunulo od ostře sledovaných velkých scén v Praze a Brně do malých studiových divadel (Divadlo na provázku v Brně, HaDivadlo v Prostějově, Činoherní studio v Ústí nad Labem) a na provinční scény. Do popředí se dostaly produkce pantomimy (C. Turba, B. Hybner, B. Polívka) a loutkářů (Drak, Naivní divadlo), kteří obohacovali odkaz tradičního loutkářství prostřednictvím animací nejrůznějších objektů a kombinace hry loutek a živých herců.

Od druhé poloviny osmdesátých let ideologický tlak slábl a v divadlech se stále více hrálo – skrytě a posléze nepokrytě – proti režimu. V listopadu 1989 se divadelníci okamžitě připojili ke stávce studentů a spolu s nimi a s disidenty a v čele s dramatikem V. Havlem hráli v „sametové“ revoluci podstatnou roli.

Po převratu se až na výjimky nepodařilo obnovit uměleckou autoritu velkých scén. Výrazná nastupující režisérská generace (P. Lébl, J. A. Pitínský, H. Burešová, V. Morávek nebo J. Nebeský) se prosadila v menších divadlech, nezdídka nově formovaných. Charakteristickým rysem posledních let je rozvoj hraničních disciplín, zejména v okruhu pohybového, tanečního divadla a výtvarných performancí.

Zdroje:

http://www.eu2009.cz/cz/czech-republic/theatre/history/historie-ceskeho-divadla-2382/

http://www.cesky-jazyk.cz/slovnicek-pojmu/divadlo/#ixzz3w0LlgcI

https://cs.wikipedia.org/wiki/Divadlo

URBANISTICKÝ VÝVOJ MĚSTA

Pro založení města byl vybrán soutok řek, což znamenalo vynikající zabezpečení města vodními toky. Hlavním melioračním, ale i obranným dílem bylo vyhloubení Mlýnské stoky napájené z Malše. Respektováním dynamiky vodních toků vyplynul nepravidelný obvod zakládaného města. Dodnes zůstal zachován oválný půdorys historického jádra města s centrálně umístěným rozlehlým čtvercovým náměstím o stranách 132-135 m a pravouhlou sítí přilehlých ulic. Toto řešení je důkazem toho, že město nevznikalo postupně, ale bylo založeno a předem vyměřeno na „zelené louce“ podle předem přesně vypracovaného plánu. Současně s půdorysem města a jeho opevněním hradbami bylo zaměřeno i místo pro budoucí klášter, klášterní kostel a farní kostel se hřbitovem. Vzhledem ke své historické a umělecké hodnotě bylo jádro města prohlášeno v r. 1980 památkovou rezervací.

Vláda Karla IV. přinesla městu celkový urbánní vzestup. Byly vydlážděny hlavní ulice a náměstí. Po roce 1364 byla na náměstí zbořena druhotná zástavba a vznikly zde boudy pro masné a chlebné krámy. Masné krámy však byly zanedlouho přesunuty na své současné místo a vznikla zde kašna. K urbanizaci předměstské zóny došlo již ve středověku. Opíralo se o staré osídlení původní vsi, která ležela na sever od města. Této zóně se pak říkalo Staré Město. Všechny okolní obce měly německé obyvatelstvo. Kolem města tak vznikla typická středověká sídelní struktura se zemědělským zázemím.

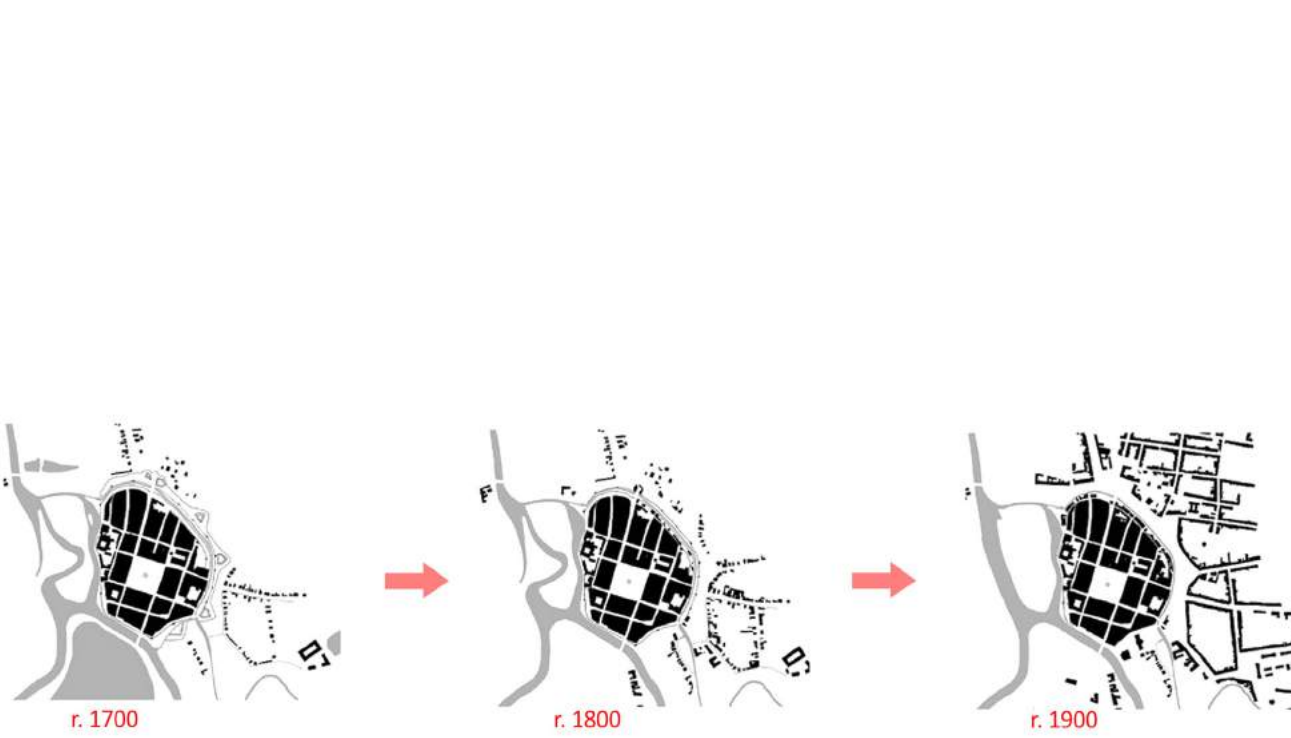
Charakteristickým prvkem měšťanských domů je podloubí, které lemuje nejen náměstí. Dále docházelo k dalšímu zesilování městského opevnění, což mělo dopad na zástavbu předměstí. Před 30-ti letou válkou byly České Budějovice podle počtu domů třetím největším jihočeským městem po Jindřichovu Hradci a Táboru.

Období 30-ti leté války přineslo zásadní zlom. Opět začalo zesilování městského opevnění, avšak již 1641 zasáhl město požár a zničil mnoho domů. Co nezničil požár, padlo za oběť při budování nového opevnění města, které zasáhlo hluboko do předměstské zóny. Díky obranné strategii pevnosti byla nutná úplná likvidace zástavby kolem města. Kolem poloviny 17. století struktura předměstí zcela zanikla a nová začala vznikat až po skončení 30-ti leté války.

Roku 1944 byly poškozeny barokní hradby a tím začal zánik městského opevnění. Rozhodujícím zlomem bylo zahájení prodeje barokních fortifikací roku 1825. Na uvolněné ploše postupně vznikl souvislý pás s okružní silnicí, která spojovala všechny 4 císařské silnice vycházející z města. Roku 1825 začala i bourání vlastních hradeb. Díky přemostění Krumlovského rybníka bylo možné zavést koněspřežní železnici, která byla důležitým podnětem rozvoje Českých Budějovic.

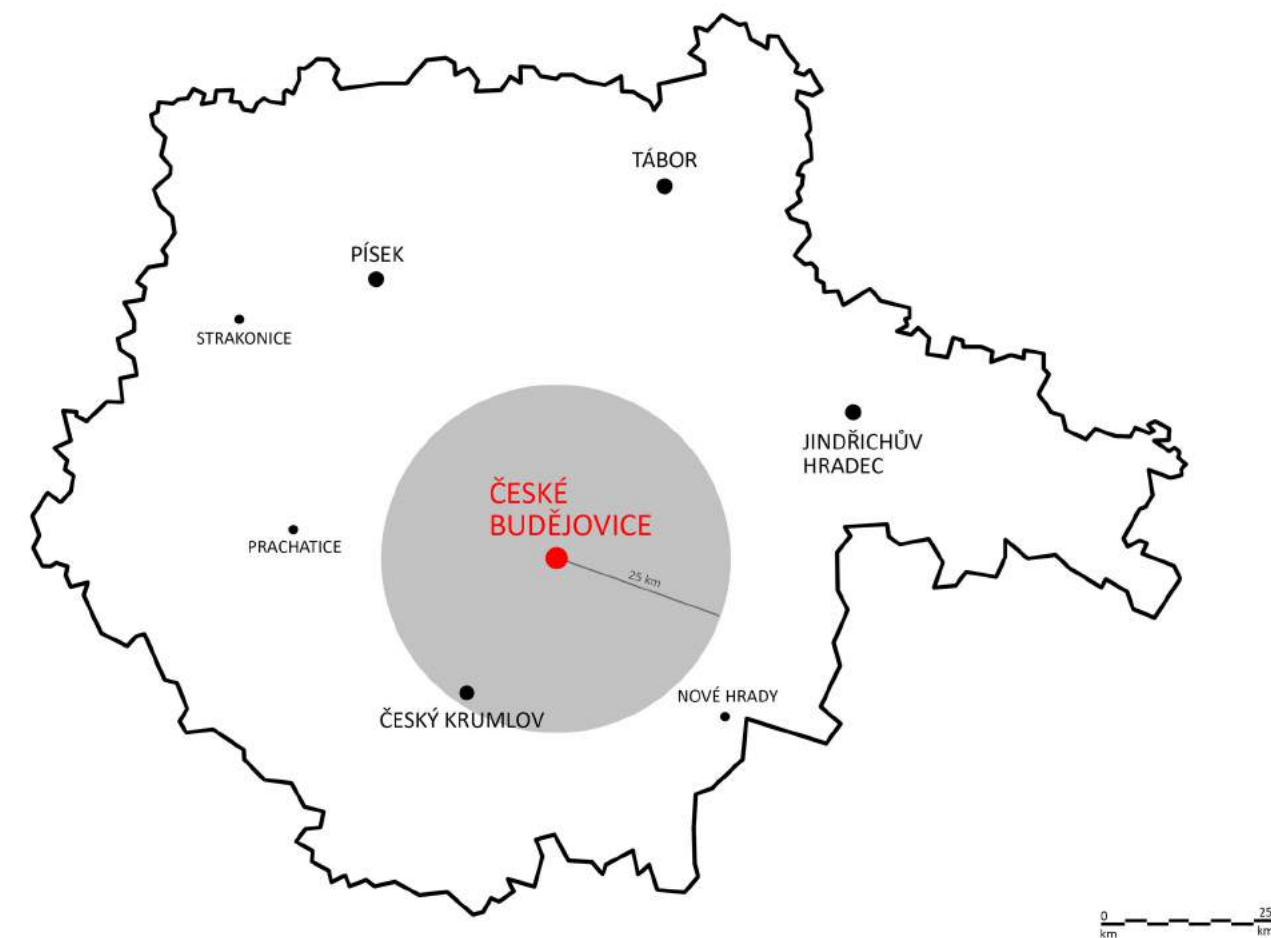
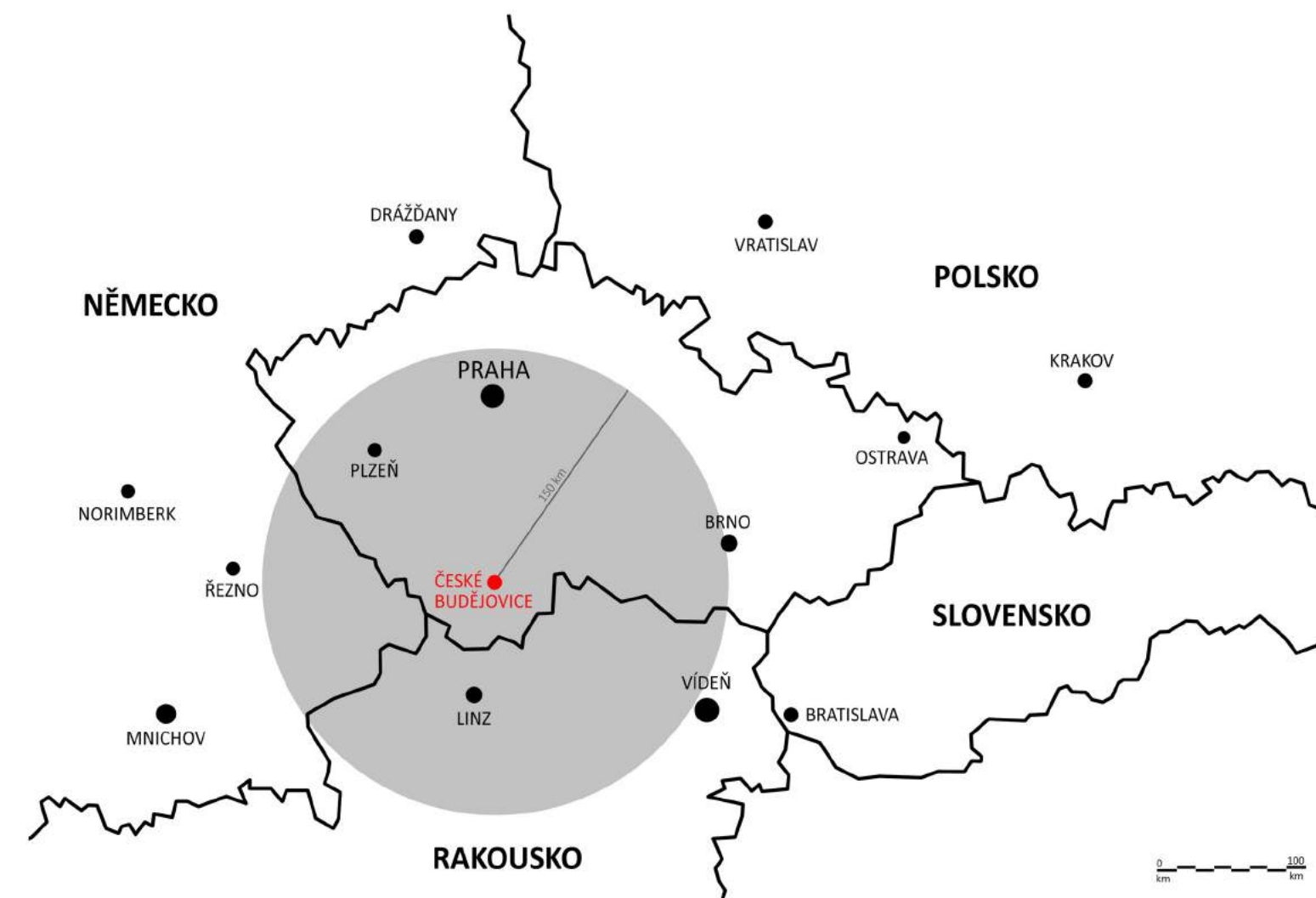
V důsledku stěhování venkovského obyvatelstva začal po roce 1848 velký nárůst počtu obyvatel. Vznik jihočeské metropole podpořila výstavba železnice, která měla dopad na dosavadní komunikační osnovy města a jeho zázemí, protože kolejiště nádraží zaslepilo Lannovu třídu a přerušilo starou cestu. Dynamika rozvoje města v 60. – 80. letech 19. století byla tak velká, že došlo k rychlé zástavbě předměstí novorenesančními bloky. Období od poslední čtvrtiny 19. století do první světové války změnilo České Budějovice ve velkoměsto. Na počátku 20. století urbanistický rozvoj zcela ovládla šachovnicová bloková struktura, kterou tvořily buď velké činžovní domy, nebo v okrajovějších polohách řadové či jednotlivé domy. Budování nových předměstí bylo ve 2. pol. 19. století spojeno i s plánovanou výstavbou nových kostelů. Tento proces vyvrcholil ve 20. a 30. letech 20. století.

Bytová výstavba 60. – 80. let na okrajích města byla realizována formou rodinné výstavby. Velmi podstatná byla výstavba typových panelových domů, kterou lze rozdělit do dvou základních etap. Nová výstavba byla zahájena objektem Koldomu na nároží ulic Pražská a Staroměstská, zůstala však urbanistickým torzem a později byla doplněna výškovým solitérem hotelu Gomel a objektem telekomunikací. Na západ o Pražské třídy byla existující předměstská zástavba z velké části úplně zbořena a nahrazena panelovými sídlišti, jejichž výstavba začala po polovině 60. let 20. století. Tři velká sídliště Šumava, Vltava a Máj zapojila do souvislé aglomerace také levobřežní území, na kterém vzniklo Výstaviště a lesopark Stromovka. Nyní je počet obyvatel aglomerace vyšší než 100 000.

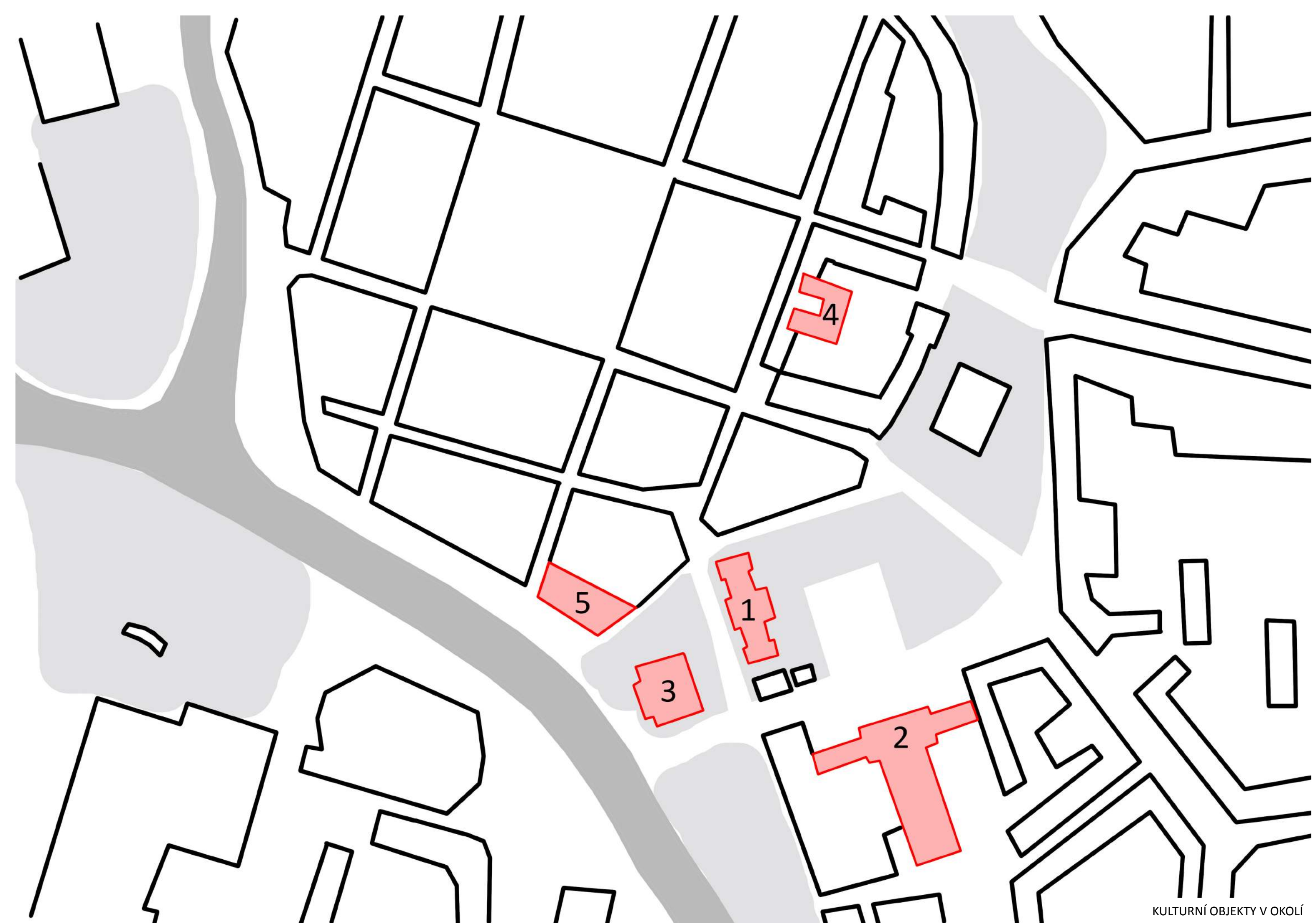
Zdroje:

http://encyklopedie.c-budejovice.cz/clanek/urbanisticky-vyvoj

České Budějovice se nachází v srdci jihočeského kraje. Díky svojí geografické poloze může město těžit z interakce několika zemí střední Evropy.

Město je častým cílem turistů z Německa, Rakouska, ale též z Asie a dalších částí světa. Jednak samy mají mnoho cenných historických památek, jednak jsou přirozeným centrem turisticky atraktivního Jihočeského kraje a po cestě do Krumlova. Největší turistické atrakce soustřeďuje městská památková rezervace v historickém centru.

KULTURNÍ OBJEKTY V OKOLÍ

Jihočeské muzeum

Metropol

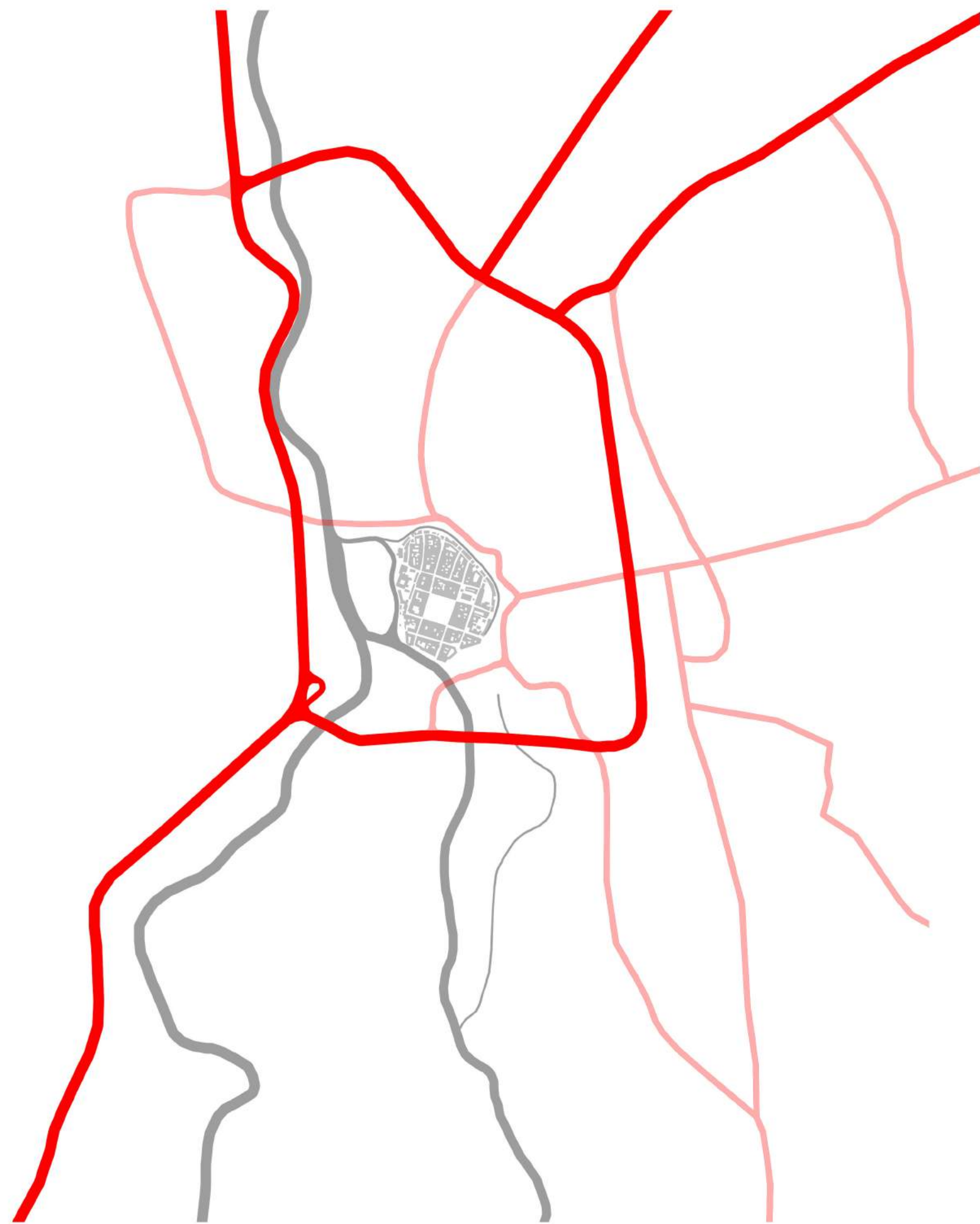
Kulturní dům Slávie

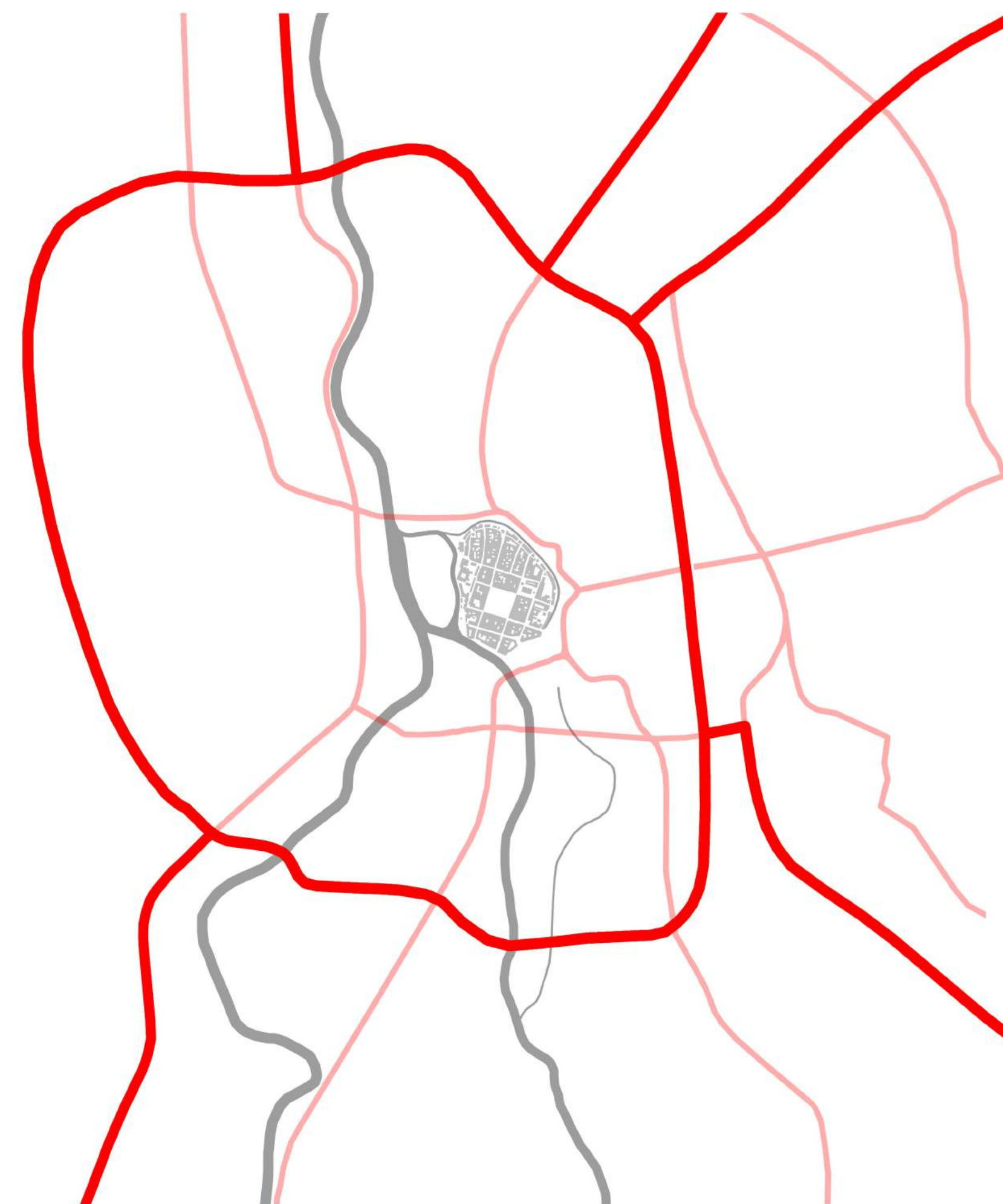
Jihočeská filharmonie

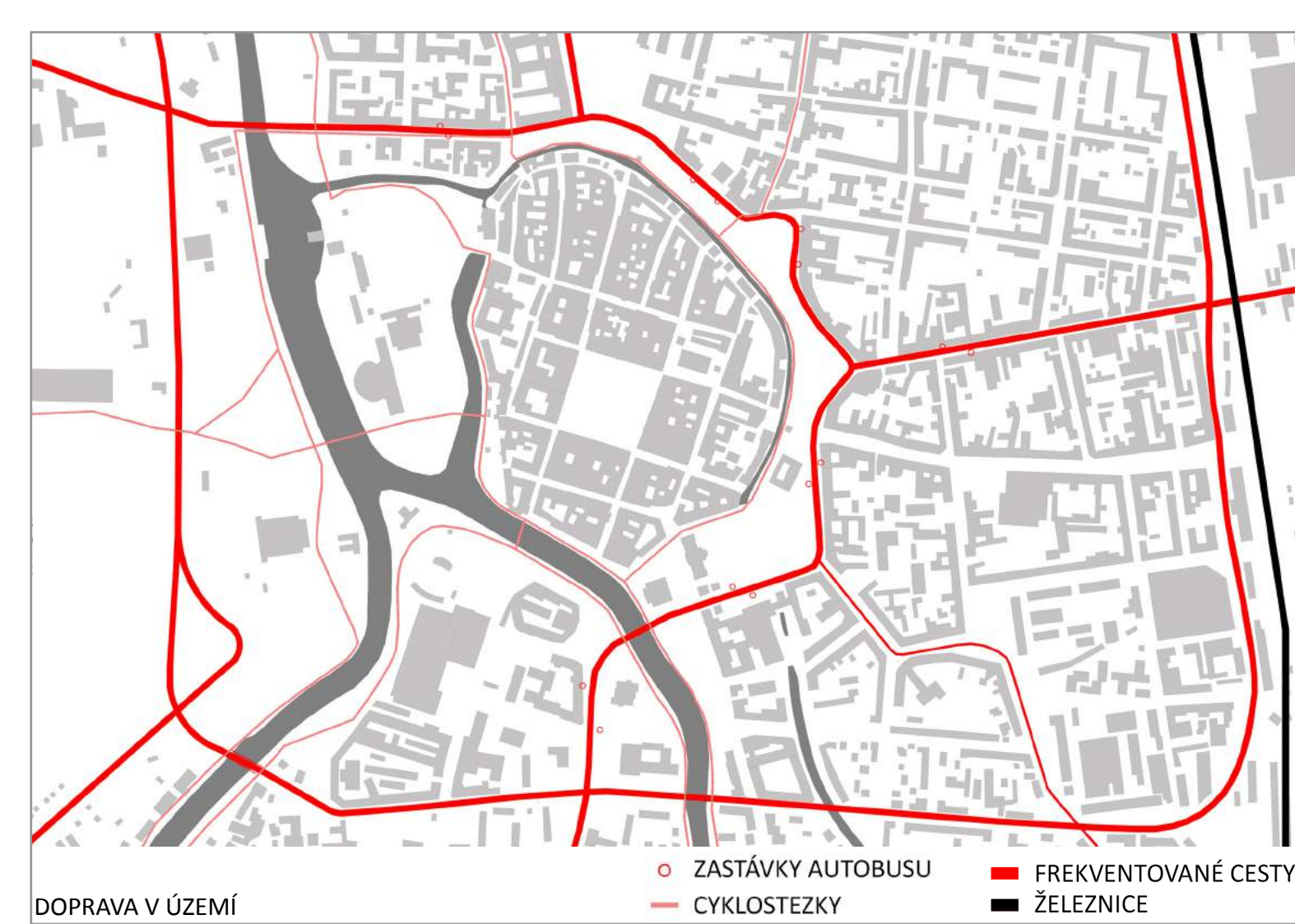
Jihočeské divadlo

STÁVAJÍCÍ DOPRAVA

VIZE V DOPRAVĚ

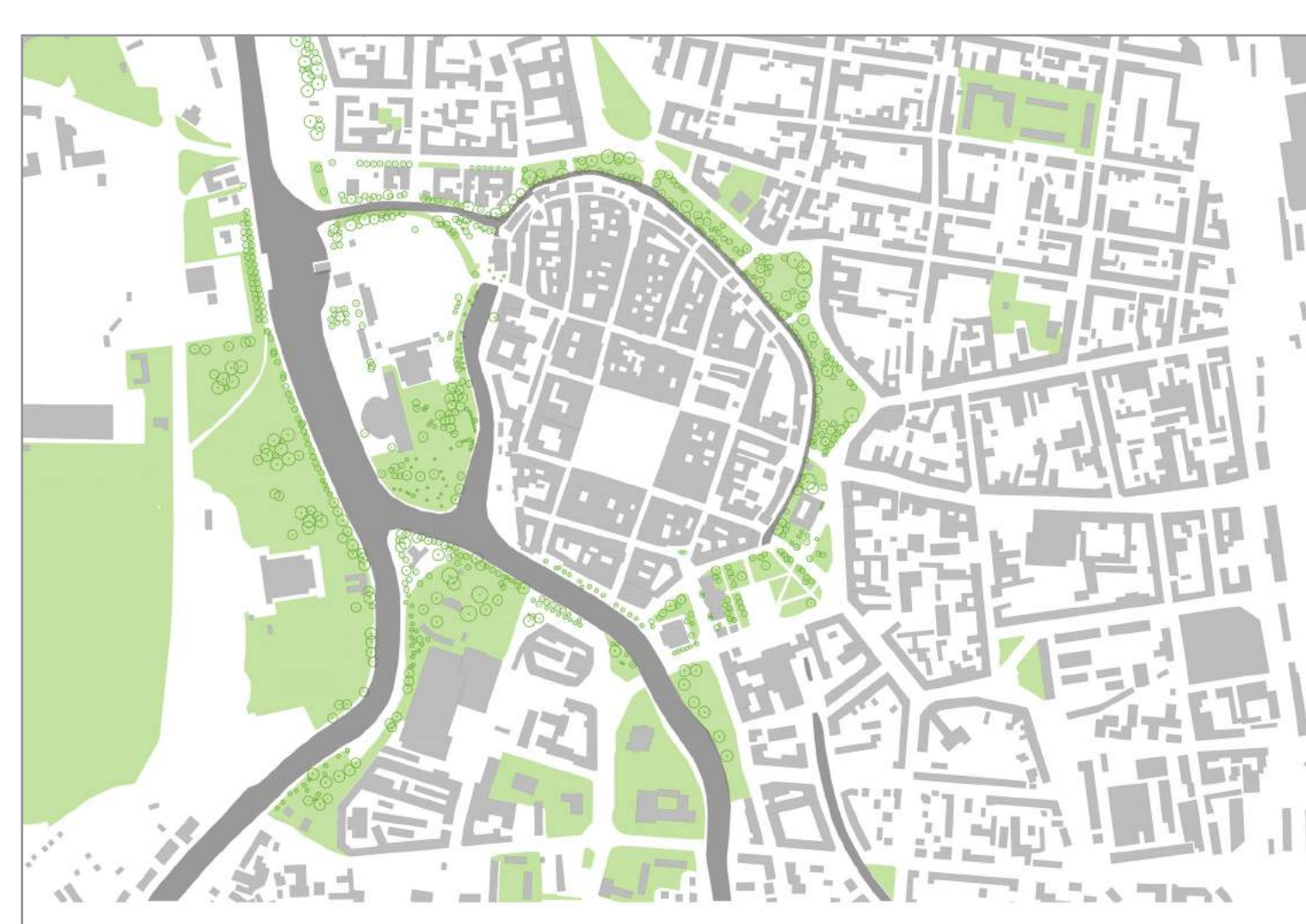
DOPRAVA V ÚZEMÍ

INTENZITA POHYBU PĚŠÍCH

VODSTVO V ÚZEMÍ

ZELEŇ V ÚZEMÍ

MORFOLOGIE ÚZEMÍ

VÝŠKOVÉ DOMINANTY V ÚZEMÍ

FUNKČNÍ ANALÝZA

VEŘEJNÉ PROSTORY - NÁMĚSTÍ

Jihočeské muzeum - východní fasáda

Kostel svaté rodiny

Památník českým válečným letcům

Jihočeské muzeum - západní fasáda

Severovýchodní část Senovážného náměstí

Zelený prstenec okolo historického centra - na místě pův. hradeb

Dům kultury Metropol

Jihozápadní část Senovážného náměstí

Mlýnská stoka

VÝCHOZÍ STAV NÁMĚSTÍ

Řešené území Senovážného náměstí je jedním z urbanistických problémů centra města. Náměstí se nachází v jižní části bývalého barokního opevnění. V jeho stopě byla založena okružní ulice Na Sadech, která je souvisle obestavěná pouze na straně ven z města. Protilehlou stranu tvoří prstenec městské zeleně ve formě parku, zaujímající pás mezi zrušenými barokními hradbami a středověkou Mlýnskou stokou. Tento koncept může připomínat Vídeňskou Ringstrasse.

Rozlehlá plocha Senovážného náměstí se nachází vně středověkého města, ale uvnitř barokního opevnění. Dnešní podoba z něj však dělá nedefinovatelné prostranství. Na ploše náměstí se nachází povrchové parkoviště (kapacita zhruba 100 stání), trasa Mlýnské stoky vede pod povrchem a kvalita zeleně je zde velice neuspokojivá.

Náměstí je součástí pomyslného kulturního okrsku, který by při revitalizaci mohl sloužit jako významné urbanistické ohnisko ve městě. Nachází se zde významná a důstojná budova Jihočeského muzea, společenský a kulturní dům Slávie a poměrně kvalitní budova bývalého odborářského domu kultury, dnes Metropolu na jižní straně náměstí. V severní frontě má významné postavení kostel Sv. Rodiny a Biskupské gymnázium, jehož je součástí. Na východě stojí solitérní budova pošty zpochybnující náměstí svojí orientací k okružní třídě.

URBANISTICKÉ ŘEŠENÍ

Urbanistické řešení spočívá v analyzování stávajících urbanistických vztahů, v podpoření zjištěných předností a potlačení nedostatků území.

Na řešeném území se nachází důležité kulturní budovy, na které je třeba navázat. Jelikož si tyto důležité kulturní stavby zaslouží důstojný předprostor, vymezila jsem plochu náměstí, k němuž se budou stávající budovy jako Jihočeské muzeum a kulturní dům Metropol obracet čelem a budou ho utvářet. Tento prostor náměstí je ze západní strany vymezen Jihočeským muzeem, z jižní strany kulturním domem Metropolu a ze severní strany kostelem sv. rodiny a biskupským gymnáziem, jehož je součástí. Z východní strany zatím nemá tento prostor pevné hranice, a proto bylo mým dalším krokem vymezení náměstí také z této strany. Na hranu náměstí jsem umístila hranu nového městského divadla, což uzavřelo náměstí a vznikl tak příjemný prostor v tomto kulturním okrsku. Z náměstí díky tomuto uspořádání můžeme ještě stále vidět v rohu věže kostela.

Dalším krokem byla práce s Mlýnskou stokou, která v minulosti náměstím vedla a dnes je zakopaná pod zemí. Rozhodla jsem se ji částečně obnovit a vynést na povrch. Její osa tvoří pomyslnou hranu mezi zeleným prstencem kolem města a zpevněnou plochou kulturního okrsku. Z různorodých řešení, která jsem prověřila, jsem se rozhodla pro koncept stavby, pod kterou stoka protéká a tvoří tak vizuálně příjemný a zajímavý prvek pro lidi jak venku, tak uvnitř budovy.

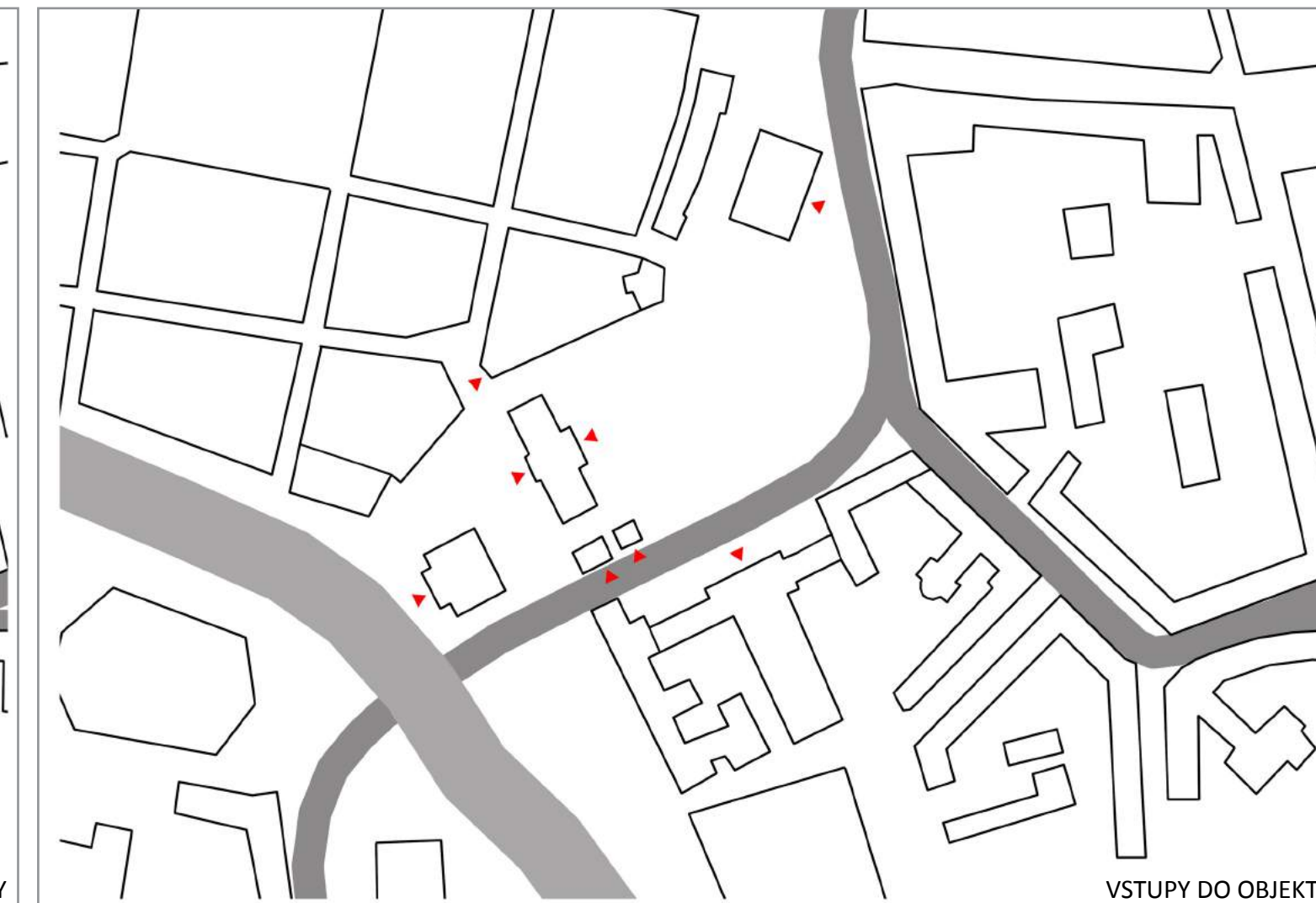
V neposlední řadě bylo třeba vyřešit západní část území s přístupem do centra. Řešené území zakončuje budova pošty, která popírá veškeré urbanistické zákonitosti v okolí, a proto nebylo lehké se s jejím umístěním vypořádat. Z historických souvislostí již víme, že v minulosti bylo město za hradbami, na jejichž místě je v současnosti prstenec zeleně. Z mapy je stále ještě jasně viditelné bývalé umístění bastionů. U dvou míst, kde původně bastiony stály, můžeme stále vidět pomyslnou zábranu. Když auto přijede přímo na osu bastionu, musí ho objet, aby se dostalo do centra. Na severu u Mariánského náměstí bylo již vývojem území bývalého bastionu přetvořeno a není zde již citelný. V místech Senovážného náměstí však můžeme stále vidět zachování jeho půdorysné podoby. Tato myšlenka mě dovedla ke změně dopravního řešení v tomto území a umístění příjezdových cest do města po stranách bastionu, nikoliv středem. Území se tímto rychlostně zklidní, ale nezamezí to ani řidičům ve vjezdu do centra města. Na území bastionu umísťuji zeleň, aby koncept zeleného prstence fungoval po celé jeho délce. K této zeleni se obracím východní fasádou navrženého objektu, kde se nachází vstup do výstavní galerie.

Výše popsané zákonitosti vymezily plochu objektu, která tak akorát odpovídá hmotě, do které se vejde požadovaný stavební program. Největší část hmoty zaujímá divadlo, kulturní okrsek doplňuje také výstavní galerie a celodenní život území animují přidané kancelářské celky a kavárna.

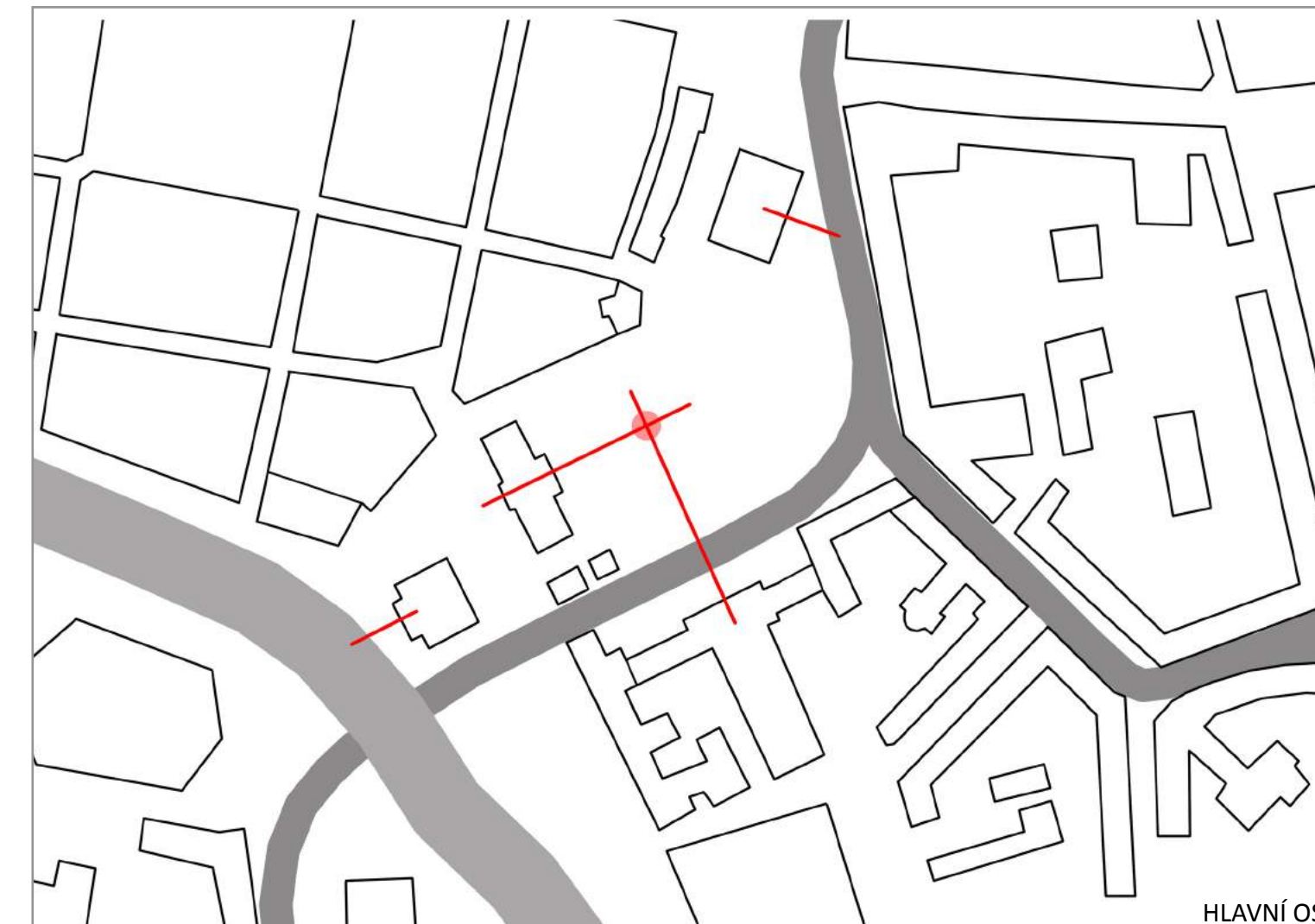
Jelikož svým počinem ruším povrchové parkoviště, které se zde v současné době nachází a čítá zhruba 100 parkovacích stání, vytvářím podzemní parkoviště pod povrchem náměstí. Vjezd i výjezd z podzemních garáží bude z ulice Dukelská při jižní fasádě Jihočeského muzea. Podzemní parkování má kapacitu 128 míst, z toho 6 míst pro osoby se sníženou schopností pohybu.

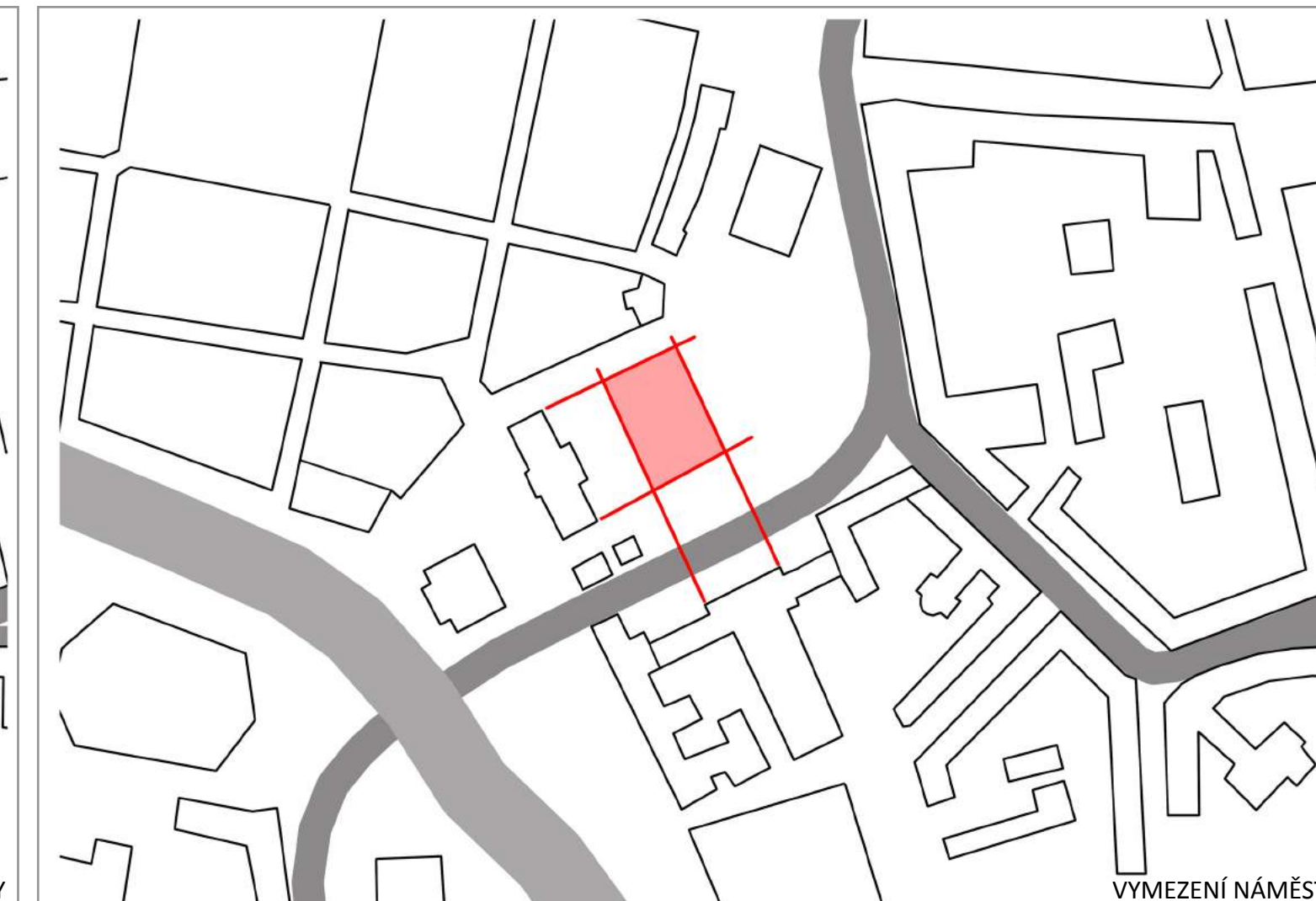
VÝZNAMNÉ STAVBY

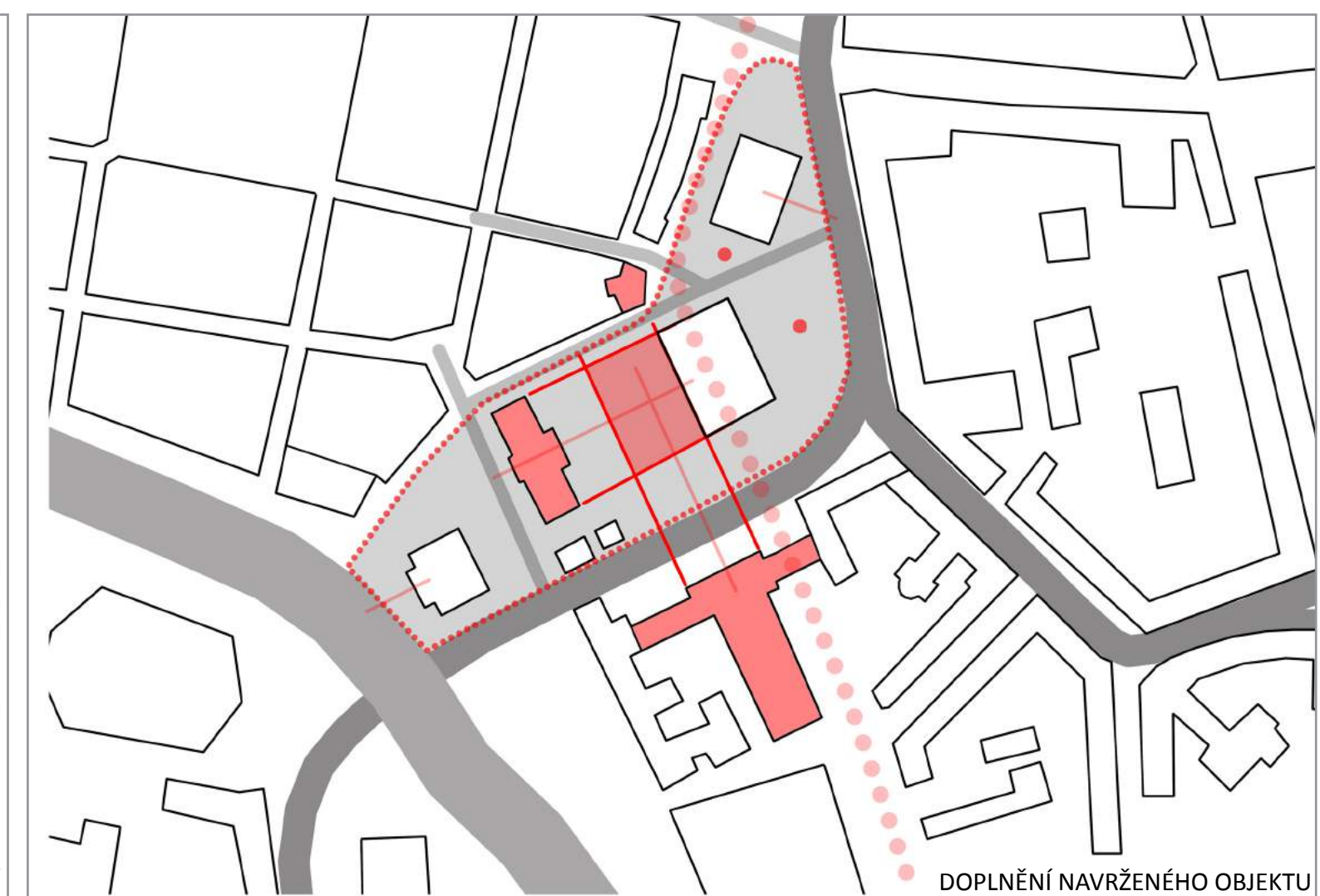
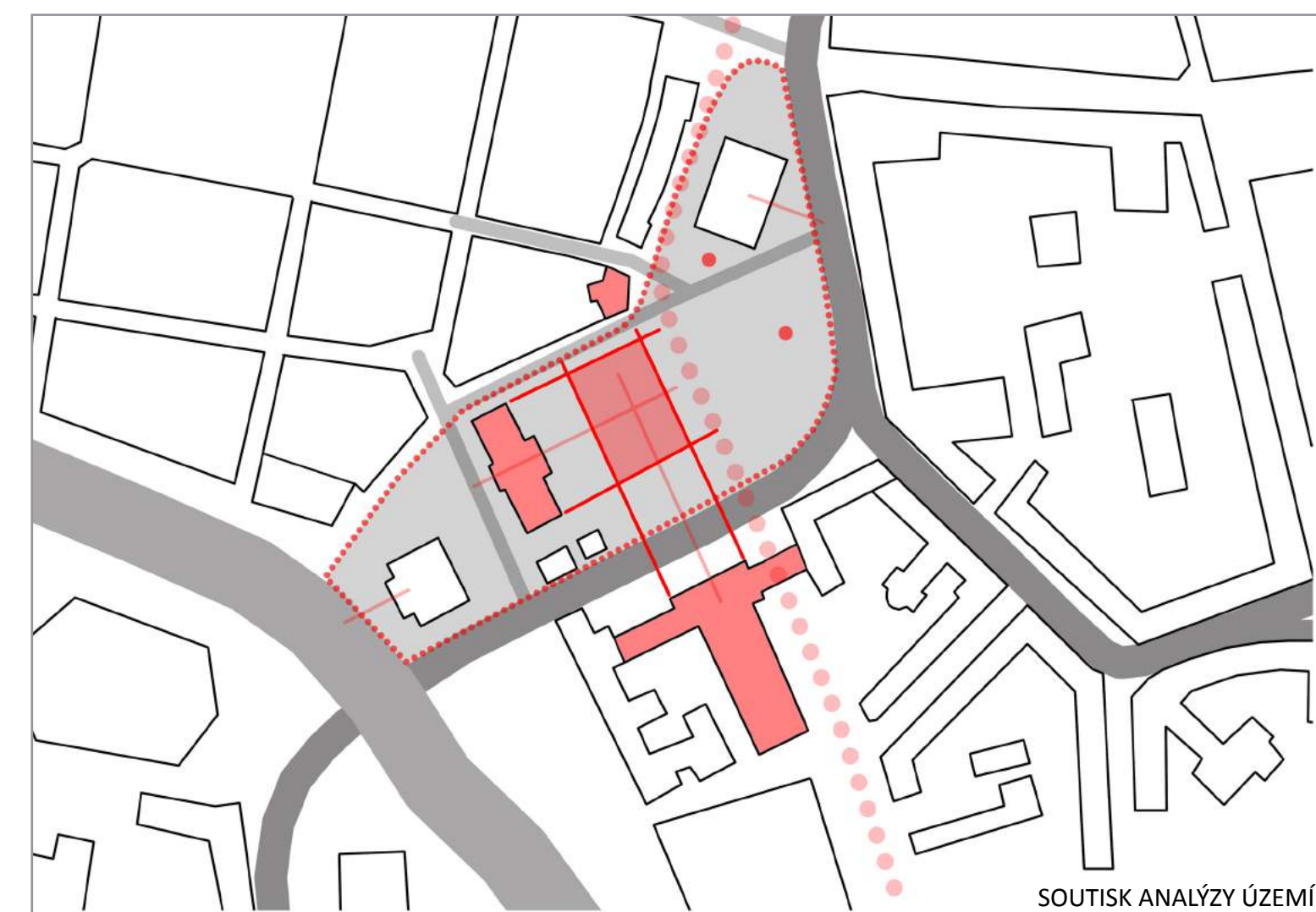
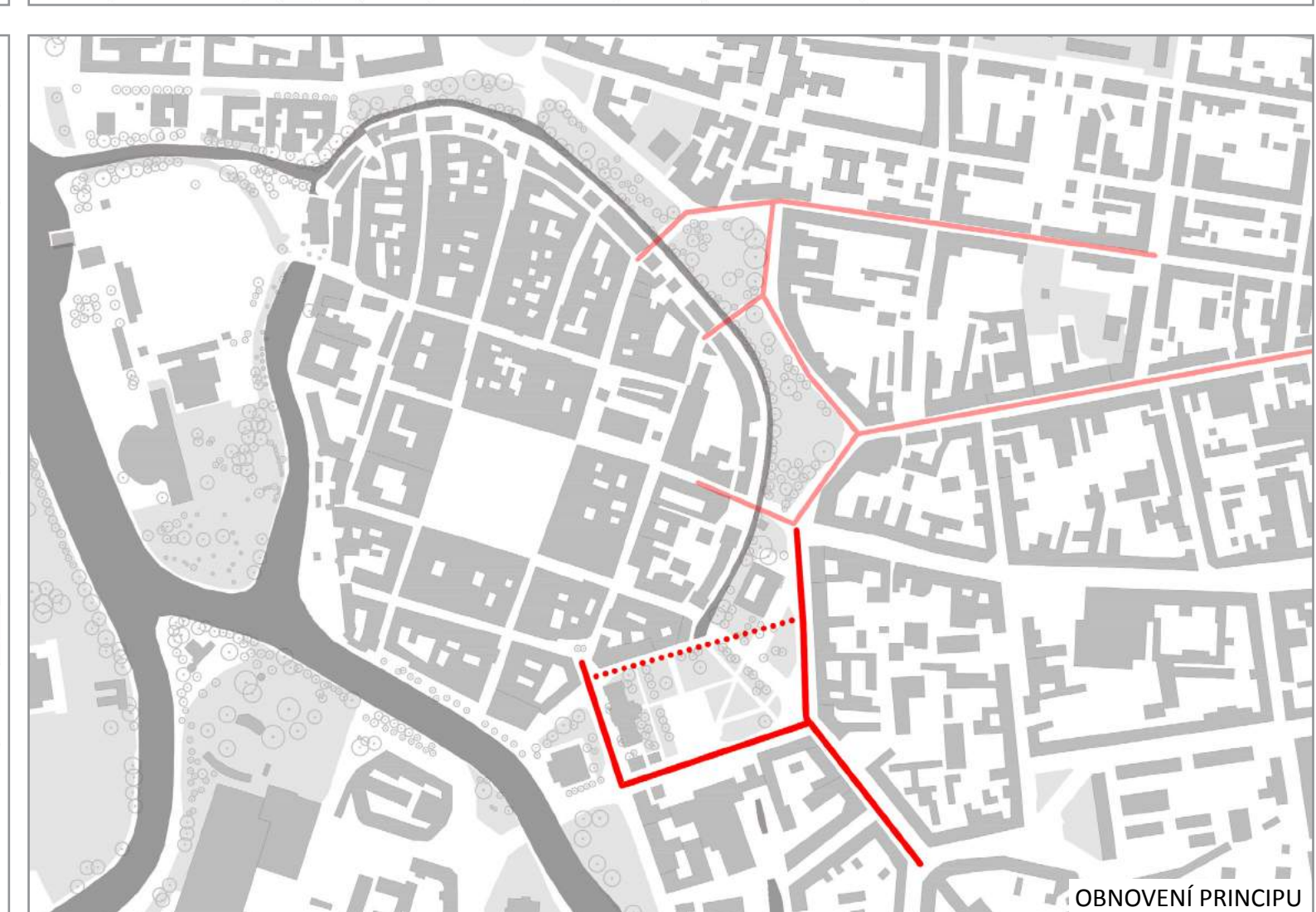
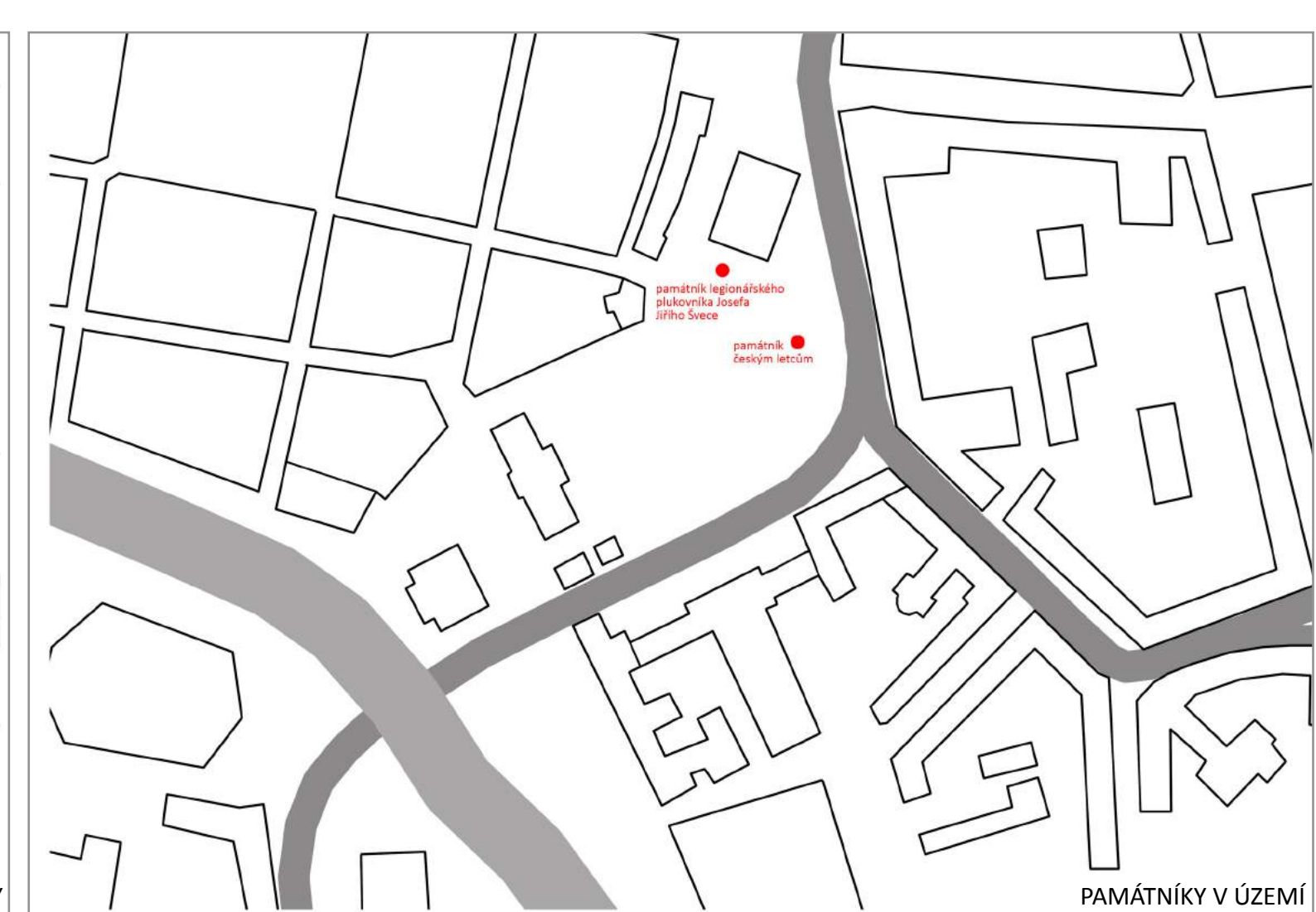
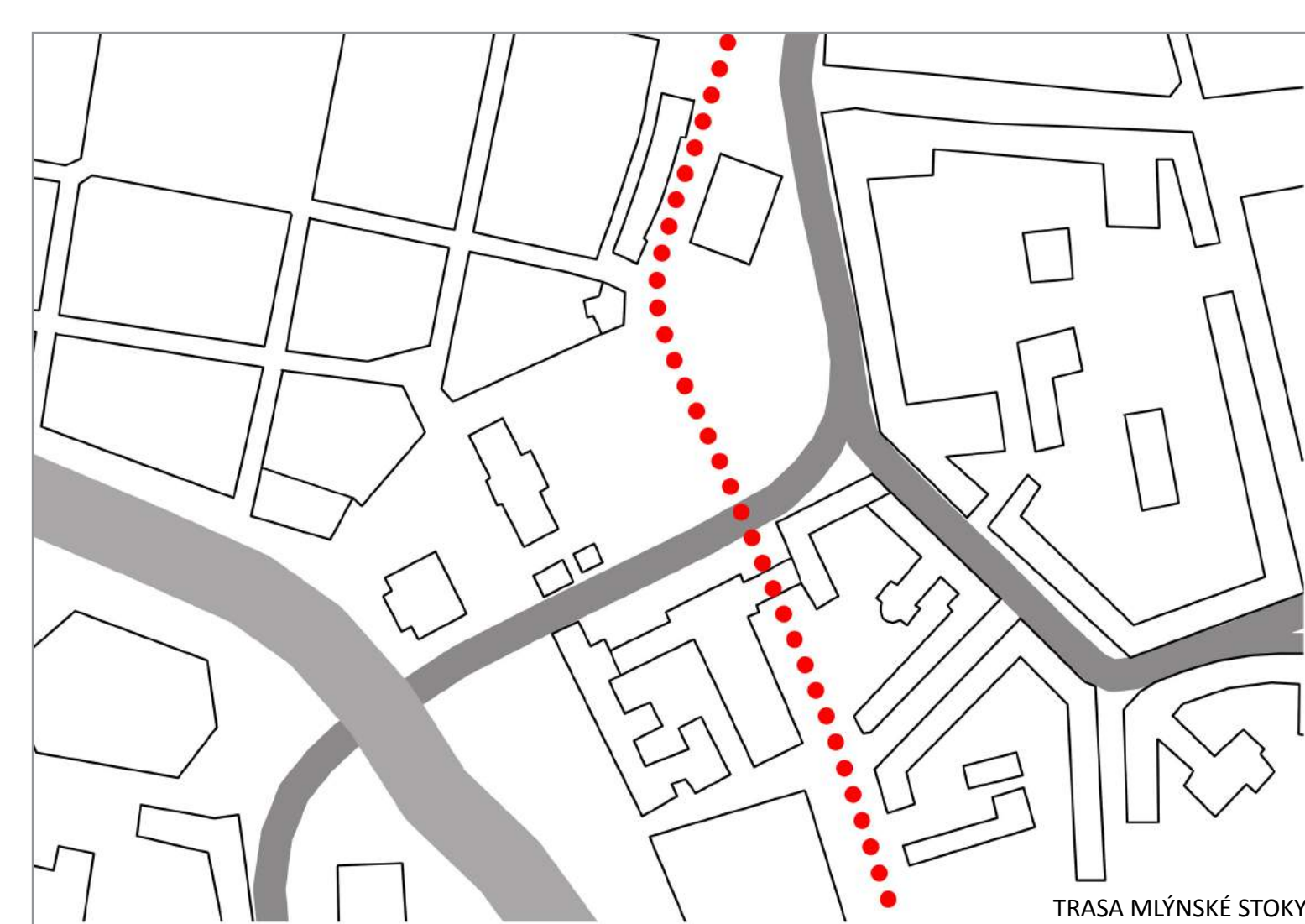
VSTUPY DO OBJEKTŮ

HLAVNÍ OSY

VYMEZENÍ NÁMĚSTÍ

VLASTNÍ NÁVRH

Cílem práce je navrhnout multifunkční divadelní prostor s fungující hereckou scénou, podpořený prostory zázemí, zkušeben, dílen a skladů, a vytvořit tak kompletní umělecké divadelní zázemí pro různorodé inscenace a divadelní invence.

Multifunkční divadelní prostor je moderní forma kulturní infrastruktury, kde je možné prezentovat prakticky všechny žánry umění. Slučuje v sobě funkce divadla, koncertního a tanečního sálu, galerie, projekčního sálu a podobně. Jeho určující znaky jsou funkční a variabilní dispozice a chytré technologie odpovídající požadavkům jednotlivých uměleckých oborů.

Multifunkčnost prostoru se naplňuje především splněním specifických profesních požadavků. Pak teprve můžeme hovořit o skutečné multifunkčnosti, která umožňuje profesionální realizaci i těch nejnáročnějších produkcí domácí i mezinárodní scény. Volná dispozice prostoru ve spojení s variabilními technologiemi, umožňujícími bezpečné varianty uspořádání, jsou hlavní charakteristikou moderního kulturního prostoru pro 21. století.

Stavba každého prostoru pro umění je unikátní a originální a je nutné ji chápat jako svébytné umělecké dílo, pro které nelze definovat univerzální manuál.

Urbanistická část práce spočívala v nalezení vhodného místa pro stavbu divadla na Senovážném náměstí. Studii celého rozsáhlého prostoru, jeho urbanistických zásad a návaznosti na okolní budovy jsem dospěla k návrhu jedné komplexní stavby, byť pomyslně rozdělené na dvě hmoty, která bude mimo samotného divadla obsahovat také výstavní prostory a administrativní celky. Tyto přidružené funkce celému komplexu dodávají život a každodenní / celodenní užitek.

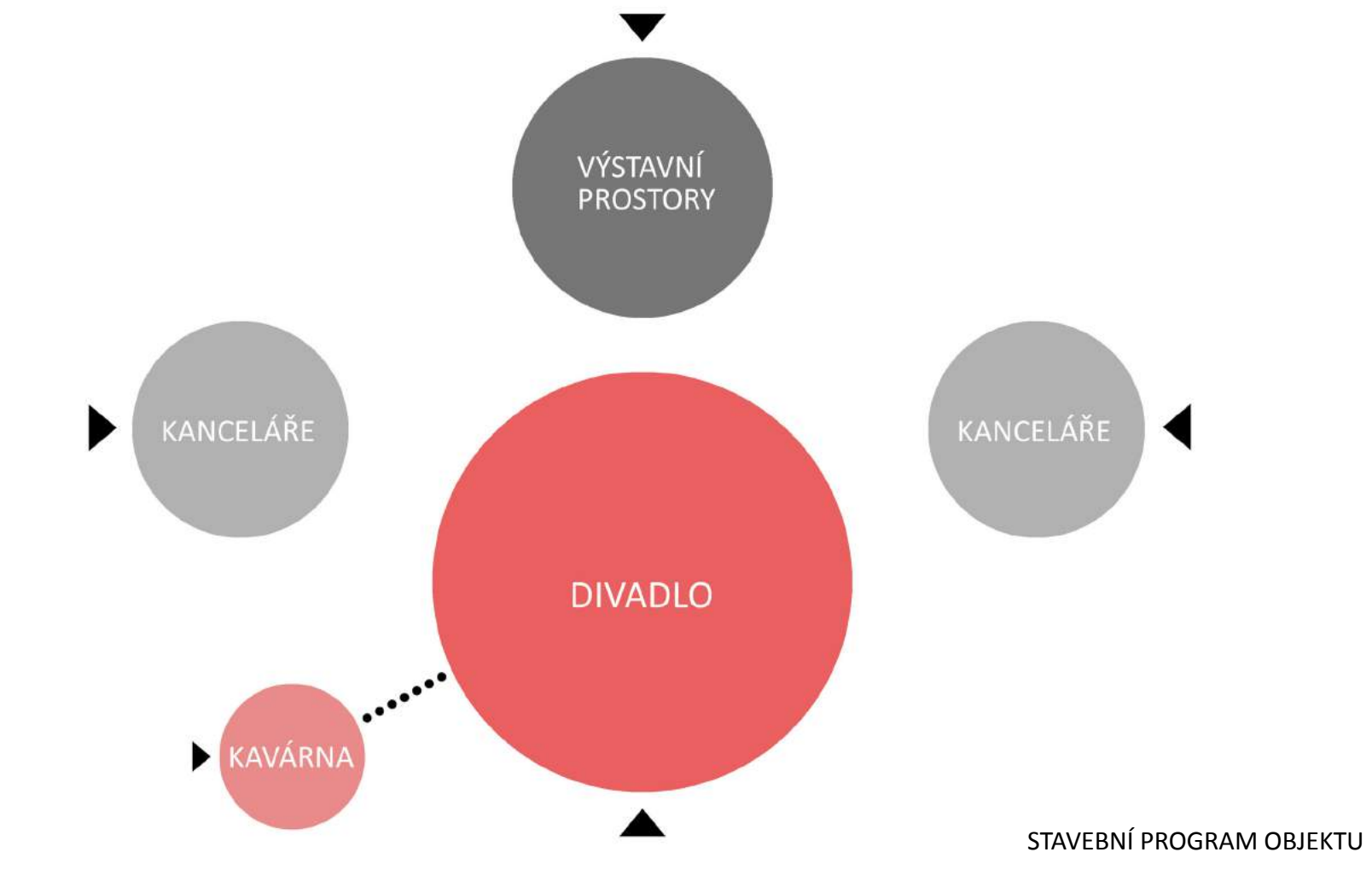
Snahou je navázat na již dnes fungující kulturní budovy Českých Budějovic a také dotvořit a zcelit celý „kulturní okrsek“ Senovážného náměstí.

Okolní zástavba je reprezentativní, na což navazuje i navržená budova divadla. Nová stavba se nachází na náměstí, což vytváří důstojný předprostor jak divadlu, tak také Jihočeskému muzeu. Blízký kontakt s parkem na druhé straně je jen další přidaná hodnota. Park dále pokračuje od Senovážného náměstí kolem centra Českých Budějovic a vytváří tak prstenec zeleně kolem města. Dalším významným užitým prvkem je mlýnská stoka, která se v dnešní době nachází pod povrchem Senovážného náměstí. Tuto stoku částečně odkryjí a použijí ji jako výrazný a utvářející prvek nové budovy Divadla.

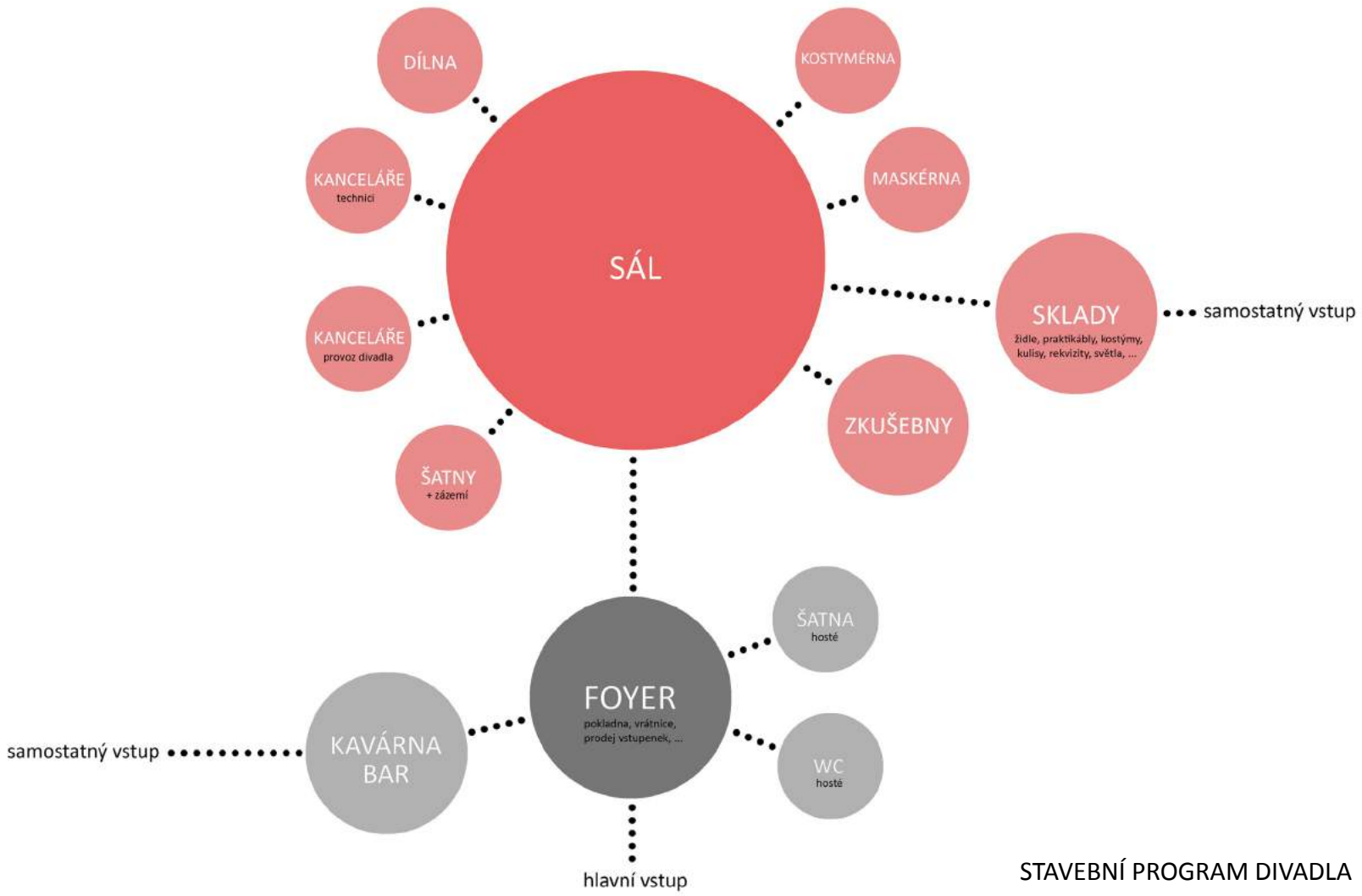
Hmota divadla se skládá ze dvou kvádrů, z nichž užší hmota, která přiléhá k náměstí, je plně prosklená a prolíná tak děj v budově s dějem na náměstí. Z náměstí můžeme vidět jak hlavní komunikační jádro tvořené proskleným výtahem a honosnými schody, tak kavárnu a vstupní prostor s pokladnou a recepcí divadla. Ve vyšších patrech pak můžeme nahlédnout do foyer diváků a ruchu před představením, o přestávkách i po něm.

Druhý větší kvádr, který přiléhá k parku, potažmo k celému zelenému prstenci je naopak tvořen celistvou hmotou, ve které jsou jen okna kanceláří z bočních stran (S a J) a vstup do galerie, která má zároveň z vnitřní strany průhled na hladinu mlýnské stoky a přes skleněnou recepci až na náměstí.

Obě tyto části spojuje krček, který je také skleněný a nachází se nad mlýnskou stokou, kterou v celé délce budovy odkrývá. Krček začíná ve druhém nadzemním podlaží a propojuje všechna patra nad tím včetně střešní terasy, kde jsou prostory pro venkovní výstavní expozici. Z tohoto krčku mají návštěvníci divadla možnost výhledu na kostel, ven z centra a také na stoku pod nimi.

STAVEBNÍ PROGRAM OBJEKTU

STAVEBNÍ PROGRAM DIVADLA

Sál

Divadelní sál je největším a nejdůležitějším prostorem celého projektu. Klíčem k řešení divadelního sálu je volná dispozice. Volná dispozice celého prostoru umožní bezpečet variant a jeho využití závisí pouze na kreativité uživatelů. Kromě rozmanitých inscenačních možností zvyšuje také atraktivitu pro diváky, neboť mohou přijít vždy do „jiného prostoru“. Moment překvapení se stává součástí celkového zážitku z návštěvy.

Rozloha sálu je 240 m² (20 x 12 m). Tato rozloha jde díky posuvným příčkám navýšit o dalších 95 m² kolem sálu. Sál je určen především pro divadelní, taneční či hudební produkce, filmové projekce, multimediální i mezioborové projekty.

Kolem sálu se rozprostírá foyer s barem, šatnou a hygienickým zázemím pro diváky. Na východní straně se nachází backstage přiléhající k sálu a další potřebné obslužné prostory sloužící jako zázemí pro provoz divadla. Jedná se o sklady, šatny, dílny, zkušebny, kanceláře a další.

Při příležitosti pořádání plesů, společenských akcí a dalších doplňkových využití, lze spojit prostor sálu s prostorem foyer (případně také s prostorem backstage) a vznikne tak kapacitní otevřený prostor o maximální rozloze 950 m².

U zřejmě nejčastěji užívané varianty je sál od ostatních provozů oddělen pomocí dvou řad akustických posuvných příček, které tak dobře zvukově izolují sál od vzruchů v okolních místnostech.

Multifunkčnost sálu je založena na variabilitě uspořádání jeviště a hlediště. Podlaha sálu je rozdělena na čtverce 4 x 4 m, kde každý čtverec představuje jeden zvedací stůl a je tedy možné umístit jeviště vůči hledišti variabilně a také elevaci sálu přizpůsobit jednotlivým druhům představení. Elevace se docílí pomocí praktikáblů, které jsou opatřeny protiskluzovým povrchem o rozměrech 2 x 1 m s nůžkovým systémem nastavitelným po 10 cm.

Jako závěsný systém pro jevištní osvětlení a zavěšení kulis bude složit příhradová konstrukce z tenkostěnné oceli. Pro přístup k tomuto systému bude sloužit technická lávka, která bude pojízdná po celé délce sálu a v době představení se schová za scénu či oponu.

V úrovni balkonu / ochozu se nachází technický balkon, který je navržen jako uzavřená místnost s prosklením do sálu. Před ní je však také počítáno s místem pro Live post – otevřené místo pro osvětlovače a zvukaře, umístěné přímo v prostoru sálu a neoddělené jakoukoliv dělicí příčkou či překážkou. V dnešní době je tento koncept nezbytnou podmínkou moderních uměleckých produkcí.

Výstavní galerie

Součástí objektu je také již zmíněná výstavní galerie, jejíž prostory se nacházejí jak v parteru v – přístupné z východní strany od parku, tak na střeše budovy pro možnost venkovních expozic. Hlavní výstavní prostor nacházející se v parteru má světlou výšku 6 m a rozpíná se na ploše 650 m². Tento prostor je řešen jako otevřený a bez překážek, objevují se zde pouze sloupy nosného systému budovy. Na východní straně je galerie prosklená směrem do parku, na západní straně je díky prosklenému pásu vidět na Mlýnskou stoku tekoucí kolem hrany galerie, potažmo až na náměstí. Zbytek záleží na konkrétním zpracování pořádajících. To umožňuje, aby se expozice měnila podle potřeby a návštěvníkům se pohled neomrzela. Vždy mohou vidět prostor zpracovaný nově a jinak. Součástí galerie je šatna a hygienické zázemí. V podhledu jsou kolejnice pro případné zavěšení výstavních panelů.

Pokračování expozice, případně další jiná expozice se ve stejném čase může objevit na střeše objektu. Střecha objektu může být také přístupná z divadla. Vstup je oddělen dveřmi, takže lze prostory propojit, nebo naopak uzavřít.

Administrativní celky

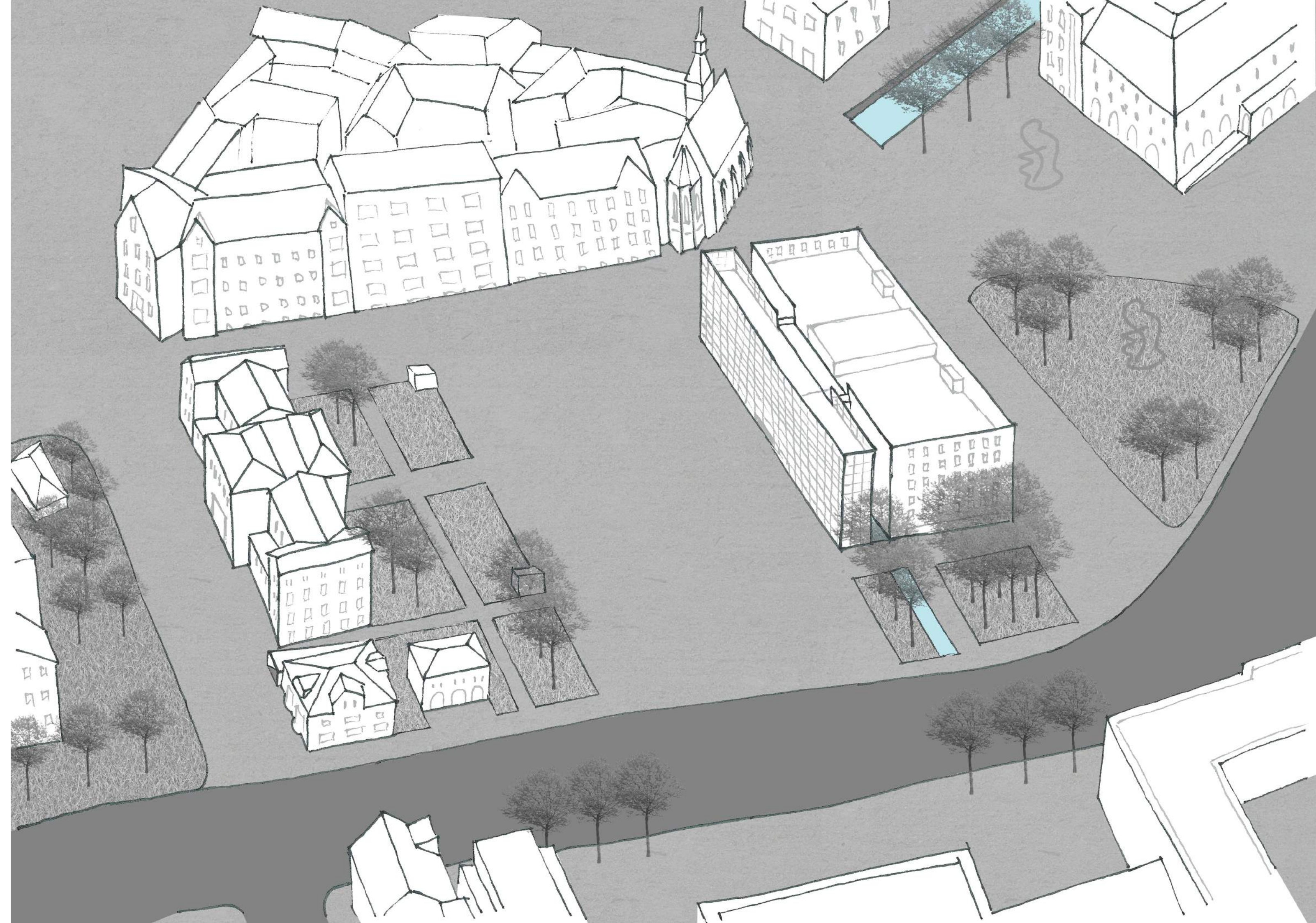
Další důležitou úlohu zde sehrávají bloky administrativních prostor tvořící s divadlem a galerií jednu hmotu. Funkčně jsou tyto prostory oddělené a nelze přecházet z jednoho do druhého. Kancelářské části jsou dvě – ze severu a z jihu přiléhají na pevnou hmotu divadla a mají samostatné vstupy do objektů.

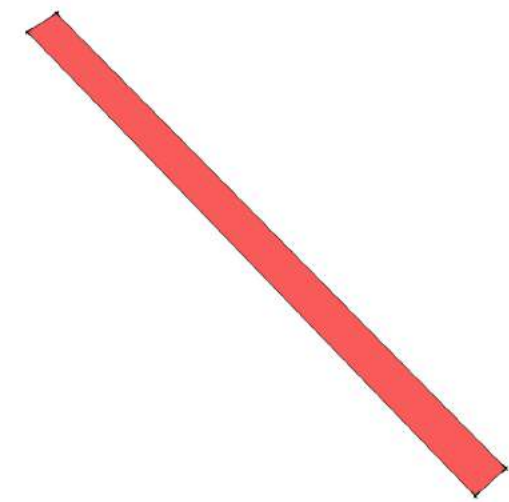
V parteru nalezneme pár obchůdků a showroomů, mezi nimiž se nachází recepce administrativní budovy. Ve vyšších patrech se nachází celkem 28 kanceláří v každém ze dvou objektů. Kanceláře mají plochu 21 m² a je možné je propojit do větších prostor dle potřeby. Kromě parteru s recepcí jsou v každé hmotě 4 patra po sedmi kancelářích. Každé patro má vlastní hygienické zázemí a malou kuchyňku.

Kavárna

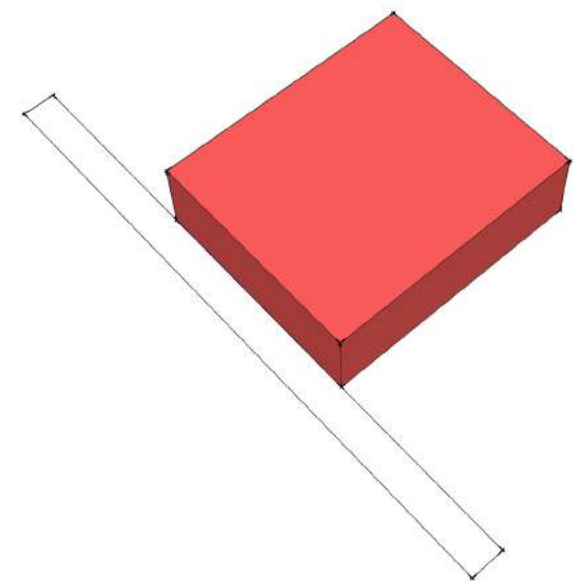
Kavárna se nachází v severní části prosklené hmoty budovy. Může a nemusí být propojená s prostorem divadla. V době, kdy je divadlo uzavřené, funguje jako samostatný provoz a je přístupná ze severní strany objektu. Z kavárny je vidět na náměstí a také na Mlýnskou stoku. V době, kdy je divadlo otevřené, může se prostor kavárny rozšířit a vstup je možný také z osy náměstí kolem recepcce a pokladny divadla. Ve vyšších podlažích se nachází kuchyně, sklady a zázemí personálu. V úrovni sálu a balkonu se nachází také bar, který je napojený na stejný provoz.

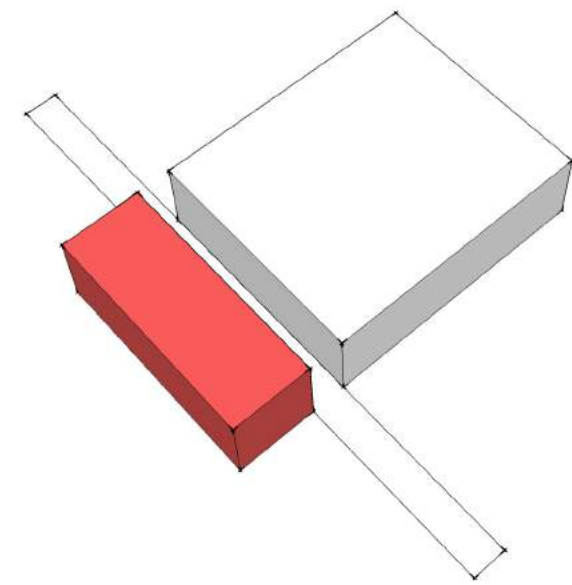

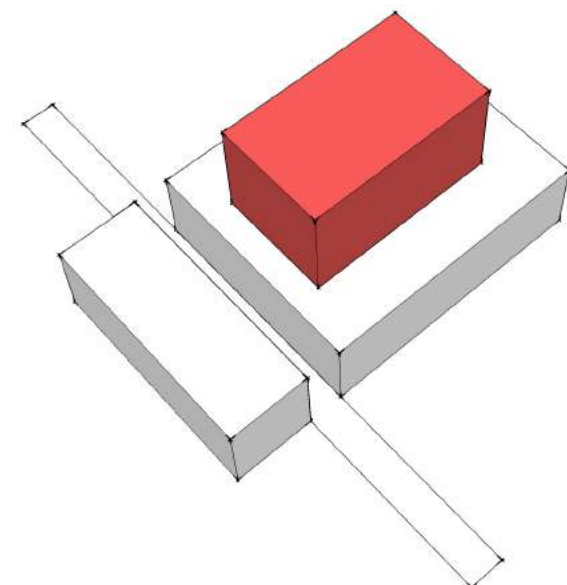
01) Mlýnská stoka

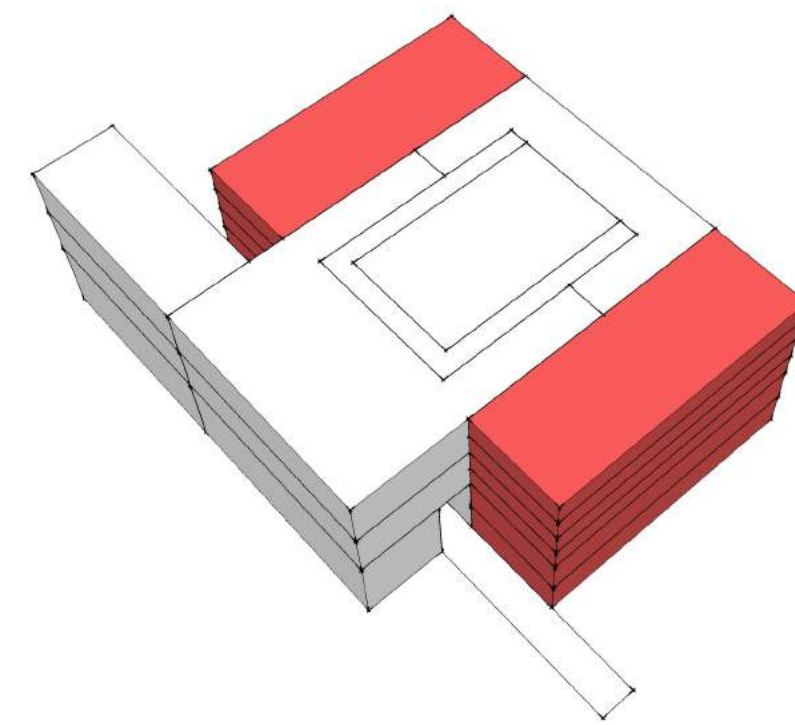
02) Výstavní galerie

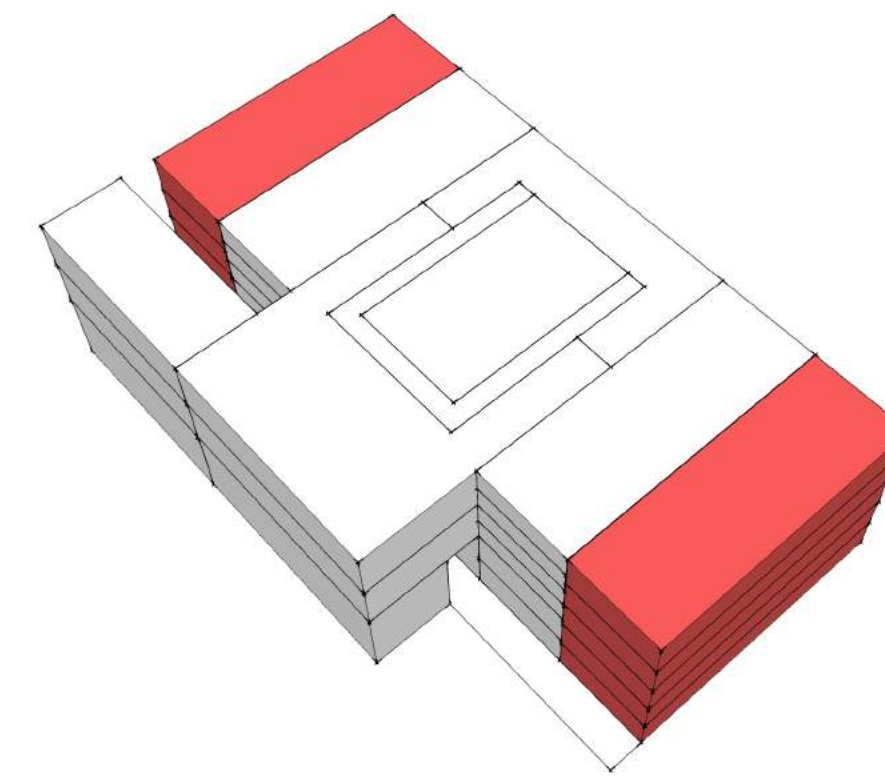
03) Vstup do divadla

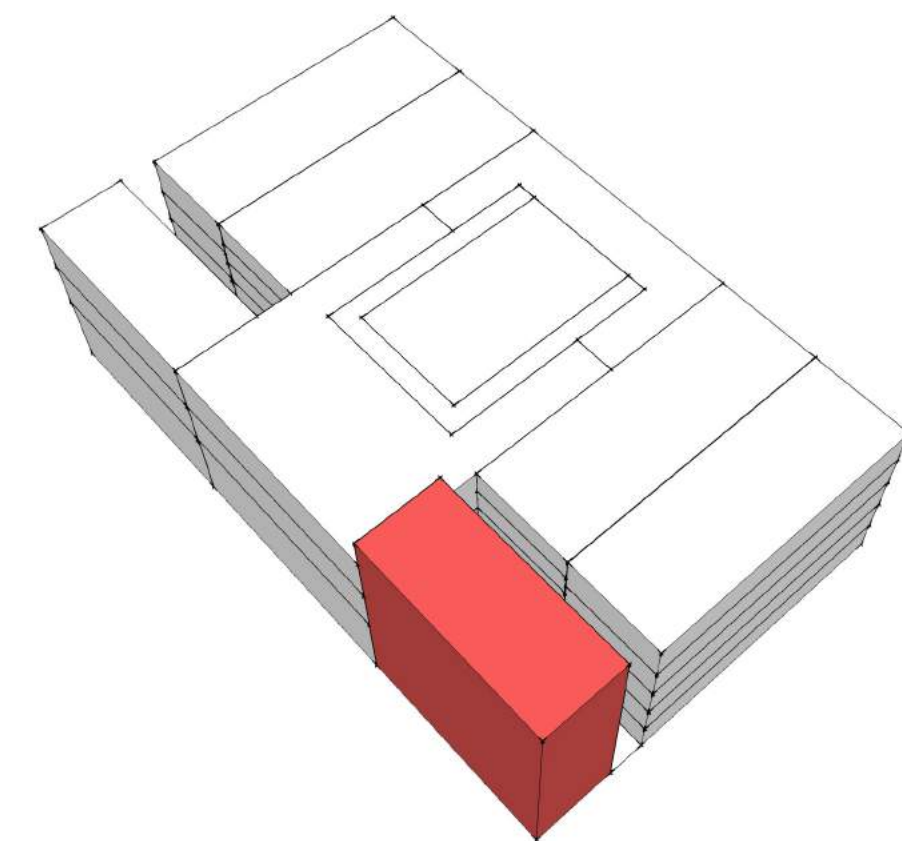
04) Divadelní sál

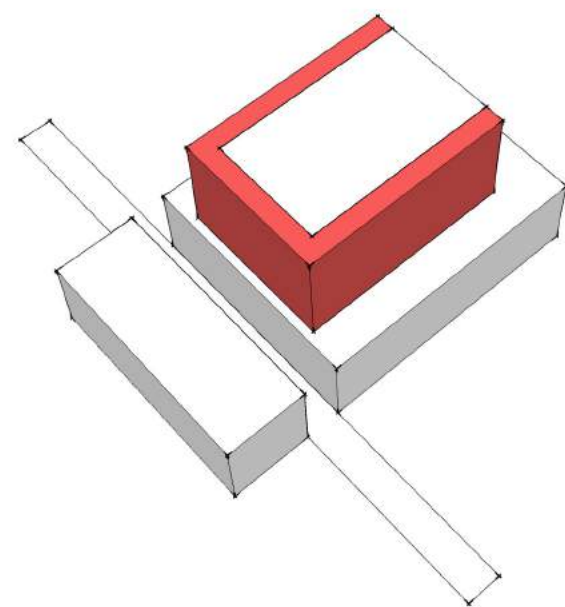
09) Zázemí divadla (šatny, sklady, zkušebny, ...)

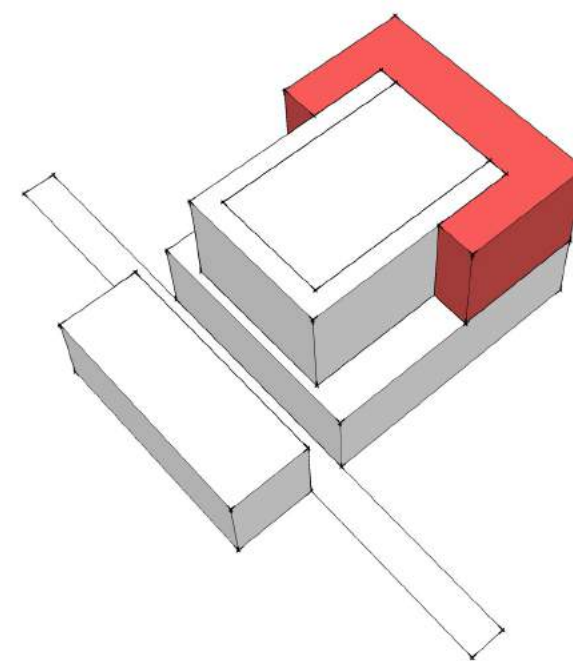
10) Administrativní celky

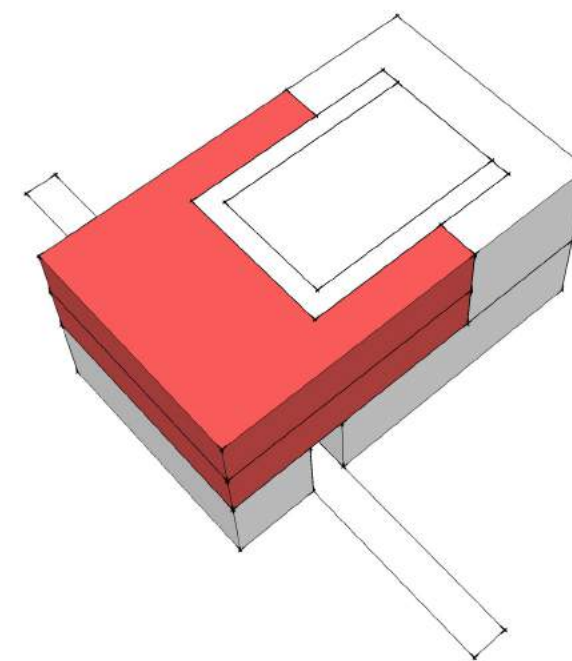
11) Komunikace (panoramatický výtah, schodiště)

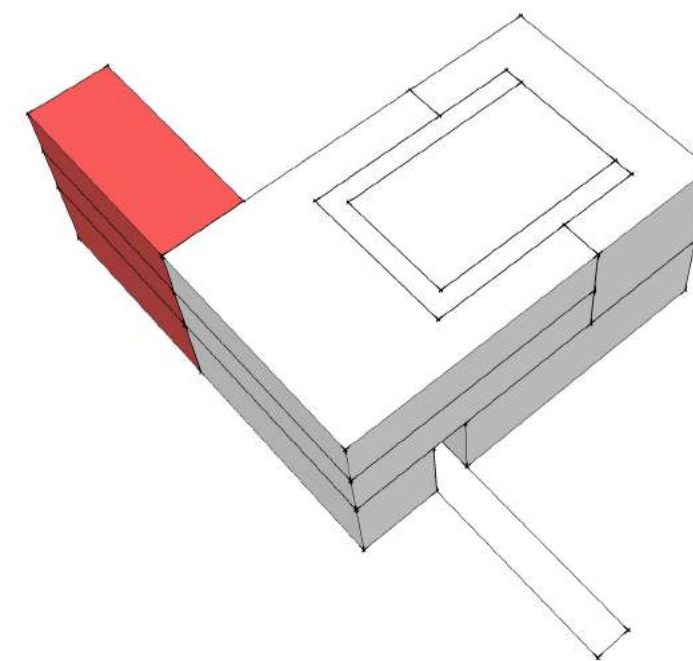
05) Akustická bariéra / chodba / možnost rozšíření sálu

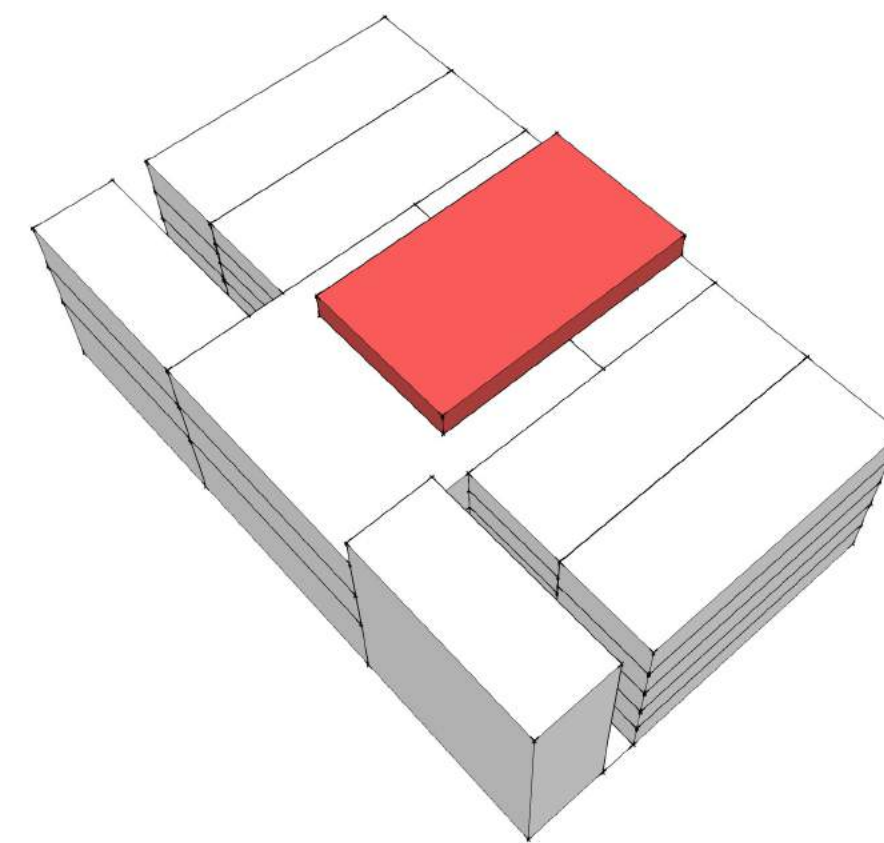
06) Backstage divadla

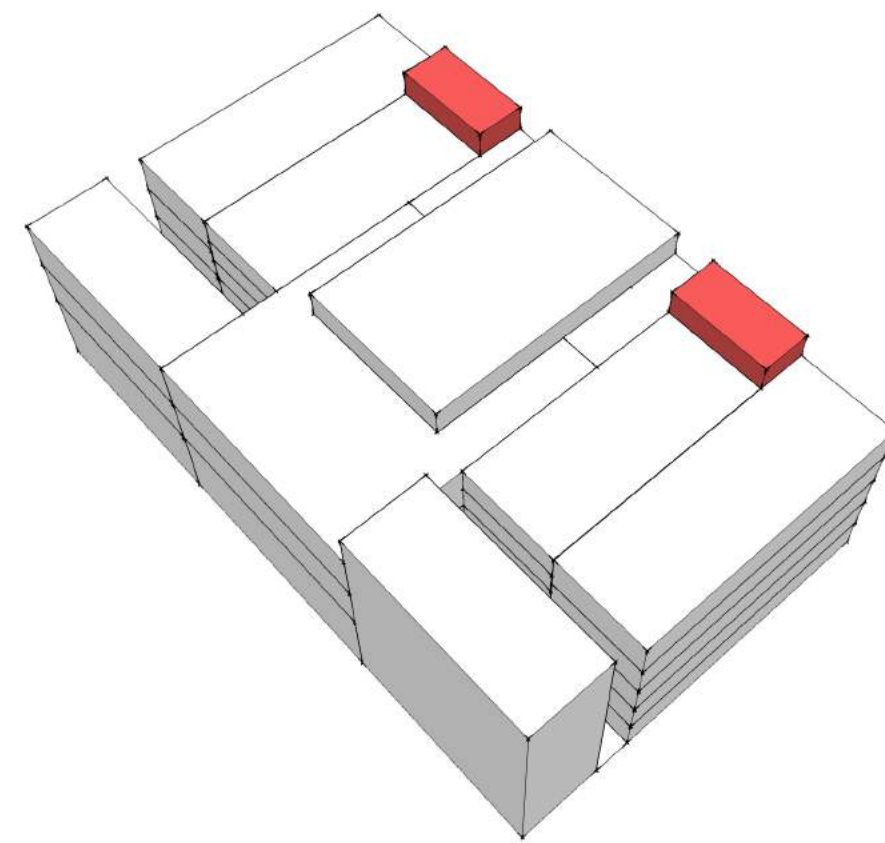
07) Foyer divadla

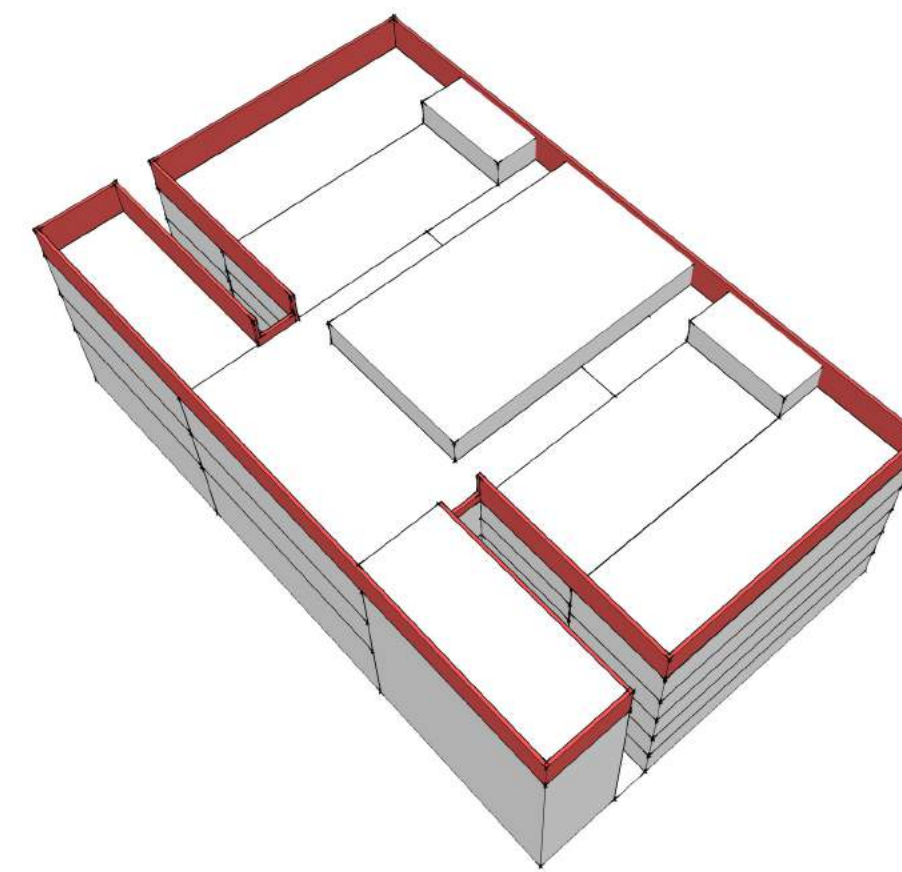
08) Divadelní kavárna / bar / přípravná / zázemí

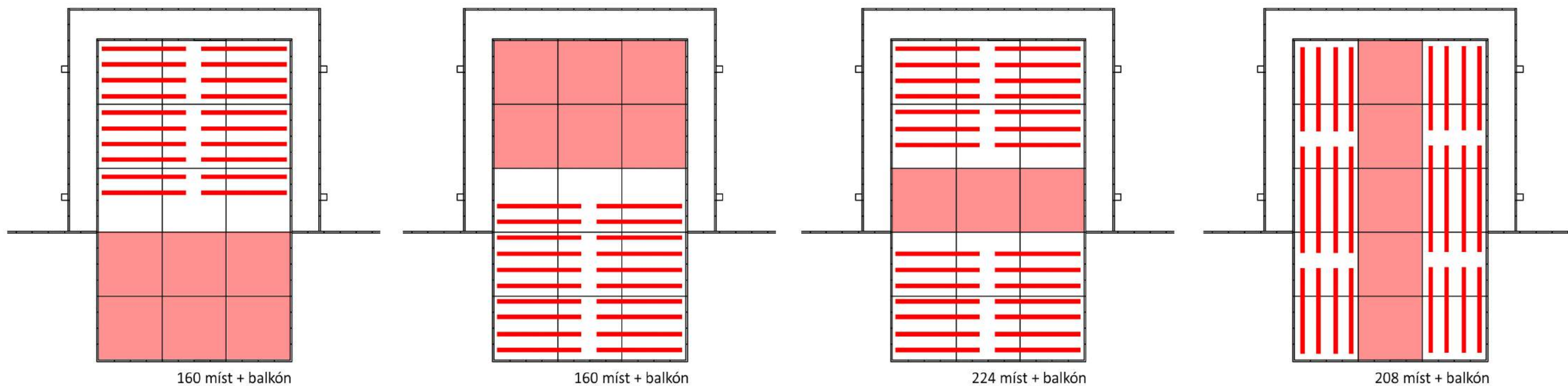
12) Divadelní sál - konstrukce

13) Komunikace vedoucí na střechu

14) Zvýšená atika pro možnost využít střechu jako galerii

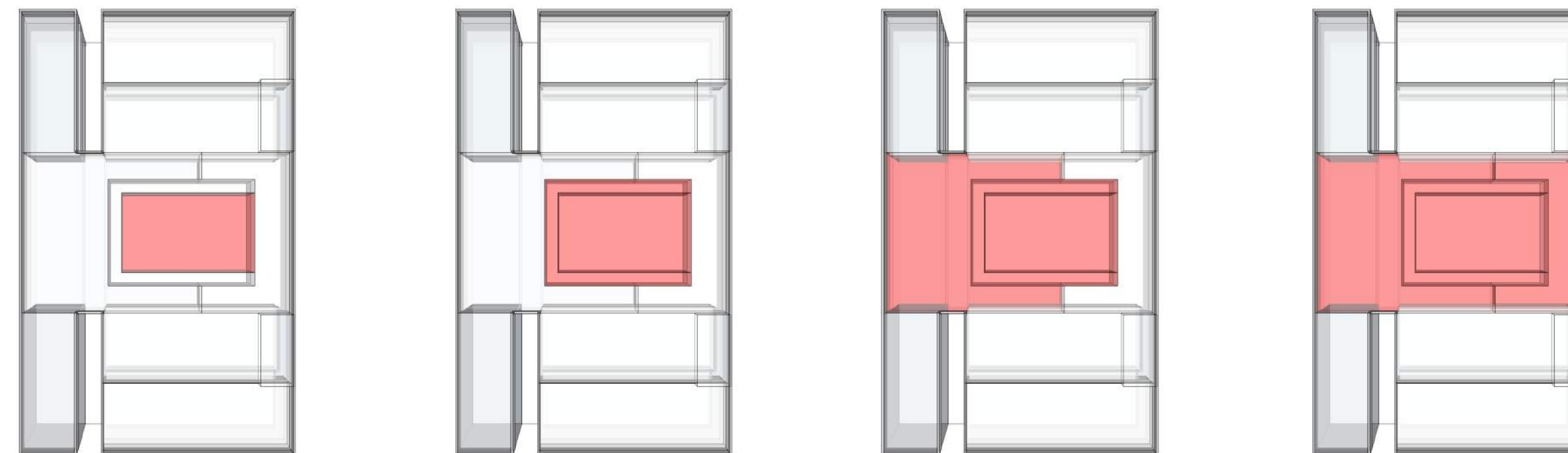
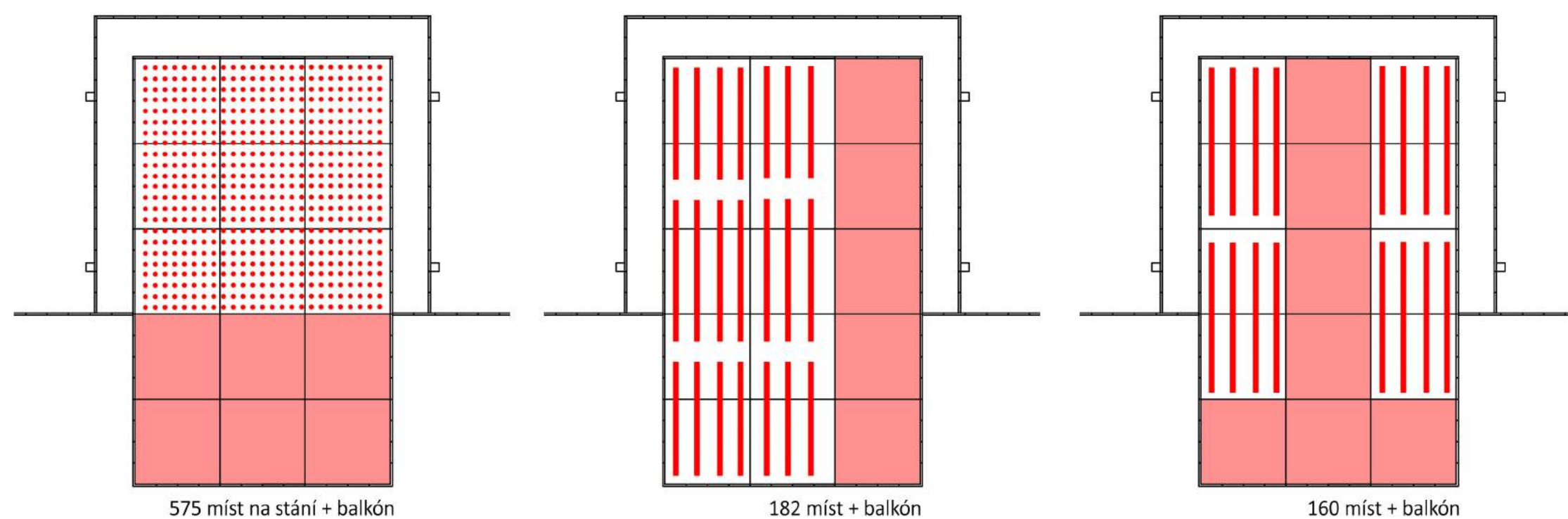

Divadelní sál je koncipován jako Black Box. Jedná se o obdélníkový prostor o poměru stran 1:1,6. Prostor je tvořen tmavými stěnami a plochou podlahou.

Tento sál nabízí hercům široké možnosti, jak v uspořádání hlediště a jeviště, tak v otevřenosti vzhledem k foyer.

Jednotlivá uspořádání hlediště jsou tvořena pomocí zvedacích stolů 4x4 m a praktikáblů o rozměrech 2x1 m.

Kapacita sálu je dle technických a hygienických požadavků 350 diváků. Experimentální uspořádání hlediště však nabízí různorodé varianty.

DIVADELNÍ PROSTOR SE ZVEDACÍMI STOLY, ODDĚLEN OD FOYER DVOJITOU ŘADOU POSUVNÝCH PŘÍČEK (AKUSTICKY NEJLEPŠÍ ŘEŠENÍ)

ROZMĚR: 12 x 20 m
PLOCHA: 240 m²

ROZŠÍŘENÍ PROSTORU O PŘÍŠÁLÍ, ZVĚTŠENÍ KAPACITY SÁLU PRO VĚTŠÍ INSCENACE

ROZMĚR: 16 x 22 m
PLOCHA: 352 m²

PROPOJENÍ FOYER S PROSTOREM SÁLU, MOŽNOST OTOČIT HLEDIŠTĚ A KONSTRUOVAT SCÉNU JAKO WHITEBOX DO NÁMĚSTÍ.

PLOCHA: 770 m²

MAXIMÁLNÍ OTEVŘENÍ PROSTORU SÁLU A PROPOJENÍ FOYER S BACKSTAGE PRO SPOLEČENSKÉ AKCE, PLESY A PODOBNĚ.

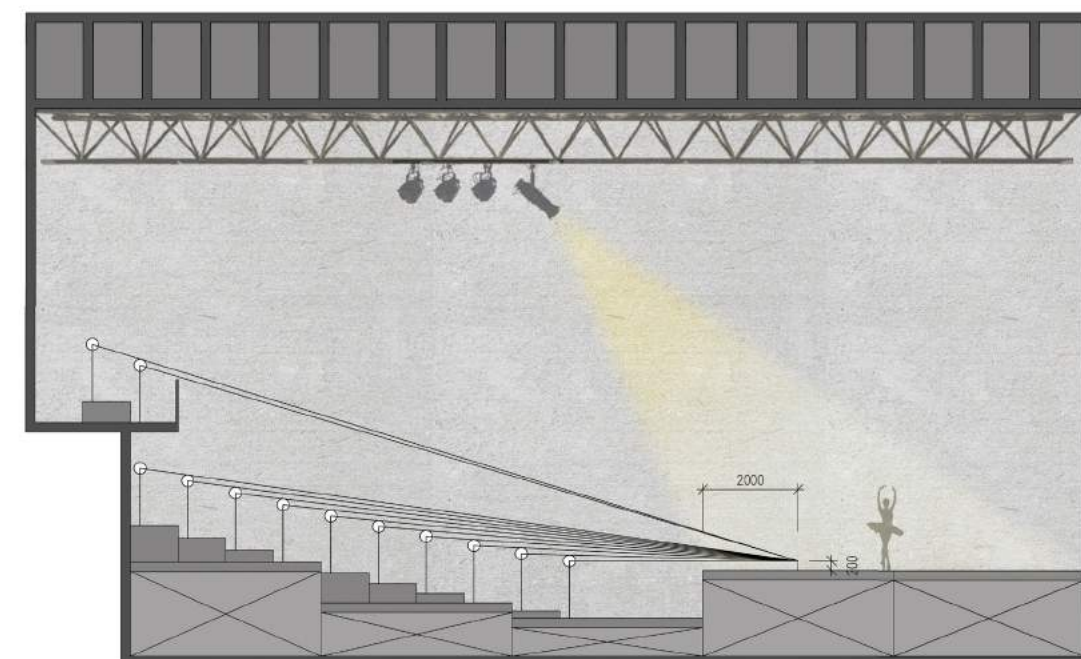
PLOCHA: 950 m²

Díky variabilní konstrukci sálu v podobě zvedacích stolů (4 x 4 m) a praktikáblů (2 x 1 m) je možné upravovat elevaci hlediště a docílit tak potřebné křivky viditelnosti pro jakoukoliv inscenaci.

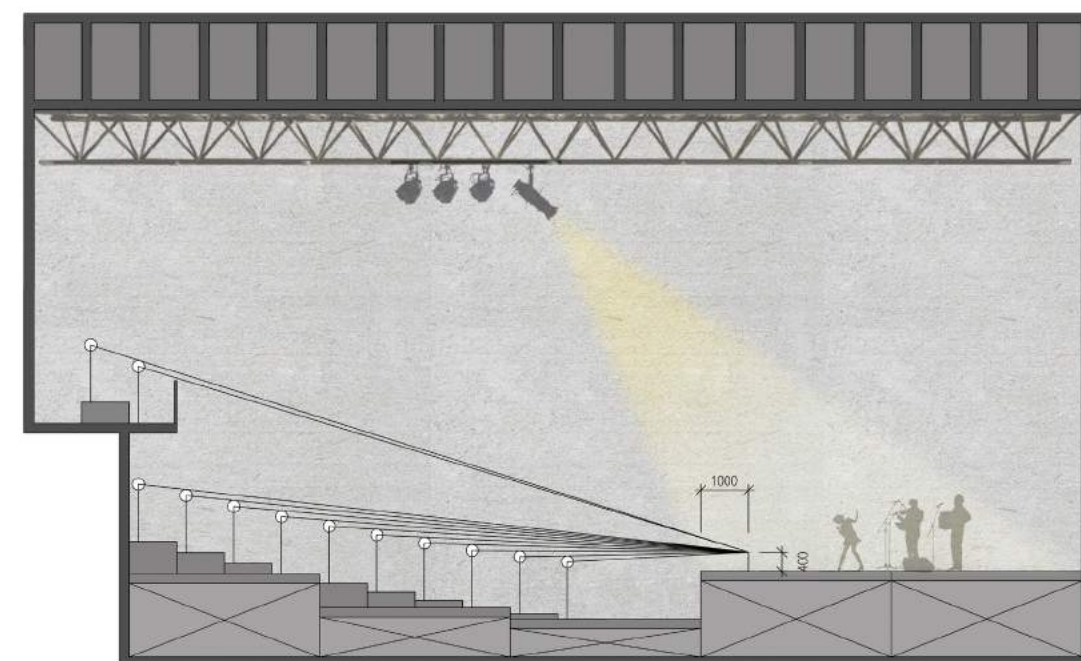
S jiným vztažným bodem se počítá například při baletu a s jiným zase pro činohru.

Maximální elevace, kterou tento sál povoluje je taková, že při ní dojde k propojení sálu s balkónem.

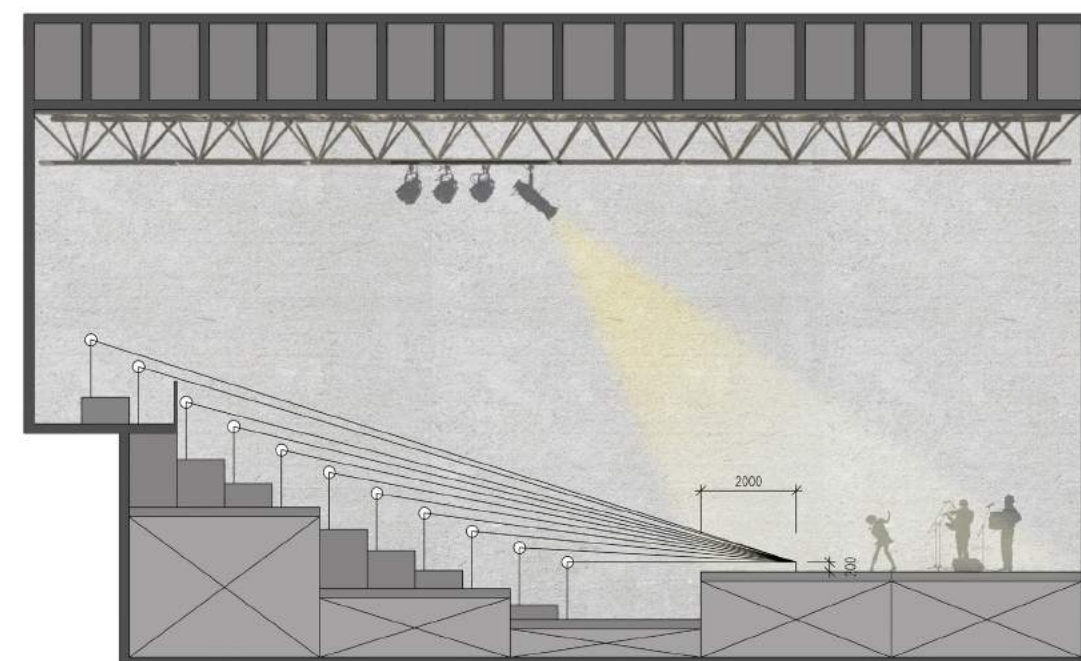
KŘIVKA VIDITELNOSTI - BALET, TANEČNÍ DIVADLO

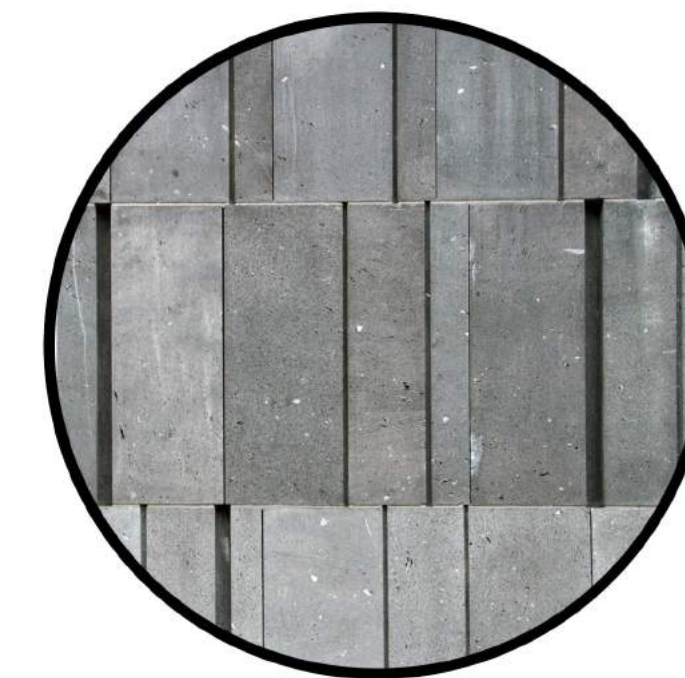
KŘIVKA VIDITELNOSTI - ČINOHRA, OPERA

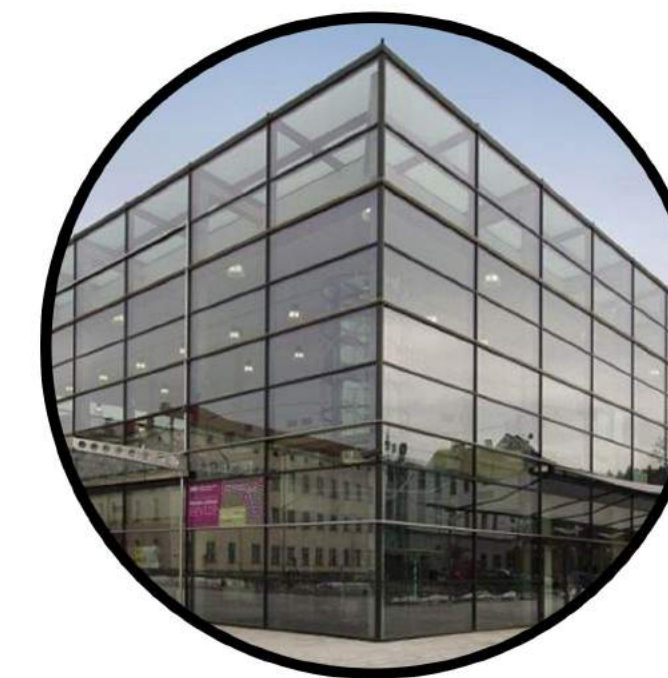
KŘIVKA VIDITELNOSTI - MAXIMÁLNÍ ELEVACE

BOSKET NA JIŽNÍ STRANĚ NÁMĚSTÍ
SLOUŽÍCÍ JAKO HLUKOVÁ BARIÉRA
A NAVAZUJÍCÍ NA ZELENÝ PRSENEC

OBKLAD Z ČEDIČOVÉHO KAMENE
(reference: Mumok, Wien)

PROSKLENÁ FASÁDA SMĚREM
DO NÁMĚSTÍ - VE DNE
(reference: UFFO, Trutnov)

PROSKLENÝ PANORAMATICKÝ
VÝTAH

PROSTORNÉ SCHODIŠTĚ
VE VOLNÉM PROSTORU
S PROSKLENÝM ZÁBRADLÍM

PROSKLENÁ FASÁDA SMĚREM
DO NÁMĚSTÍ - VEČER
(reference: UFFO, Trutnov)

AKUSTICKÉ POSUVNÉ PANELE

pohlcující materiál (krátká doba dozvuku)

odrazivý materiál (delší doba dozvuku)

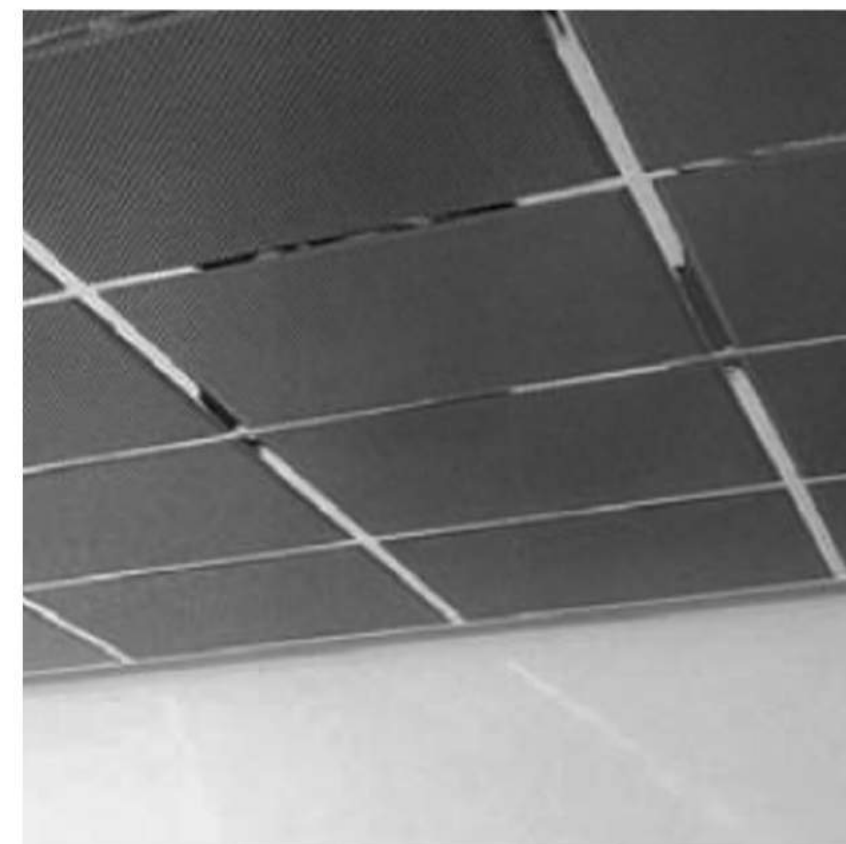
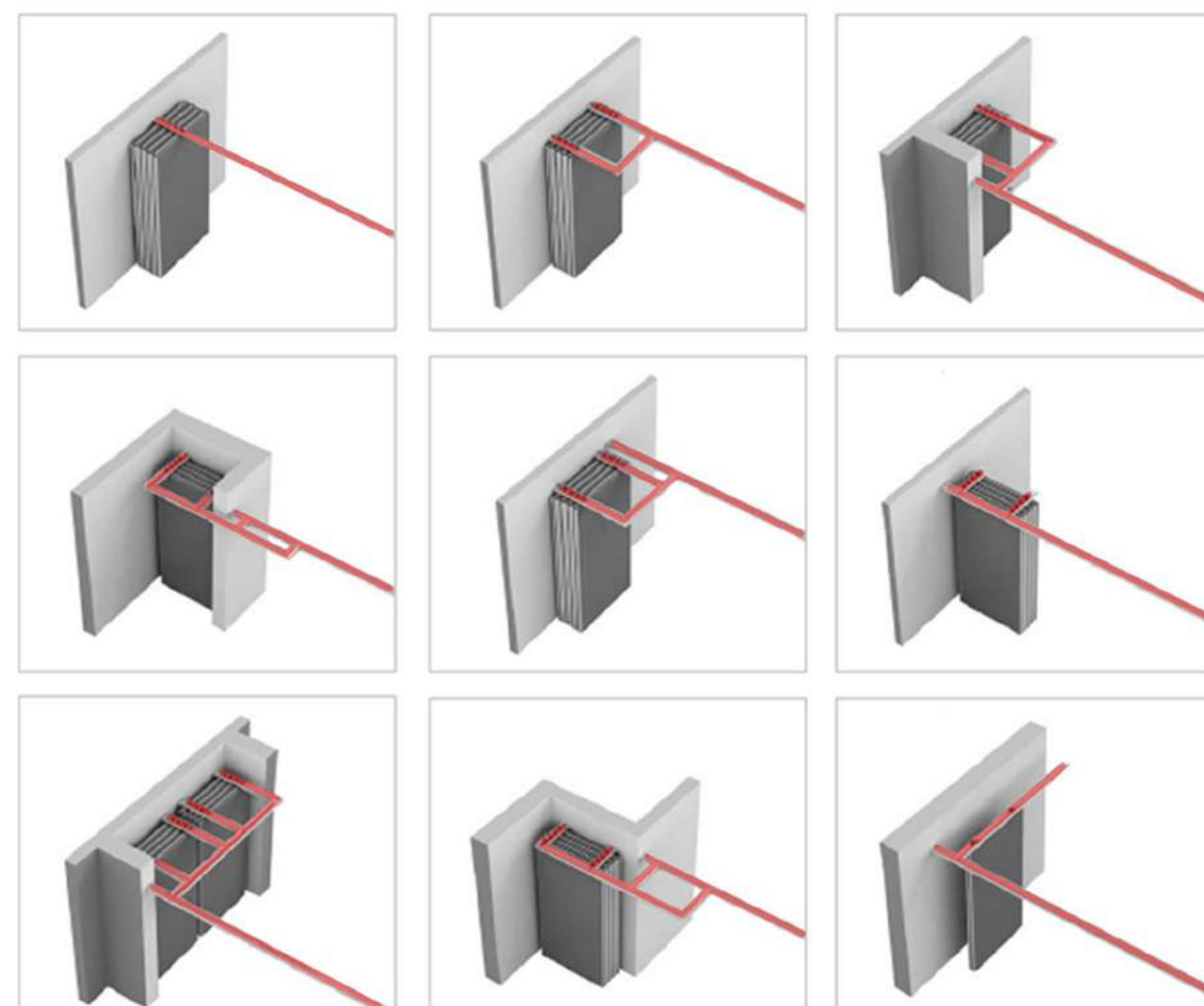
Mobilní posuvná stěna je rozdělena na několik panelů. Panely jsou zavěšeny na kolejniči integrované do stropní k-ce nebo stropního podhledu. Nosnou k-ci panelů tvoří ocelový rám.

Sál bude dělený pojízdnými stěnami, které mohou podle volby povrchu plnit roli kmitavých nebo pohltivých akustických panelů.

Akustika prostorů určených pro kulturní účely musí splňovat řadu základních požadavků, které musí být optimálně přizpůsobeny programovému využití.

Pro činoherní divadelní provoz, stejně jako např. pro konferenční účely, musí být doba dozvuku pro zachování dostatečné srozumitelnosti co nejkratší.

Pro provozní varianty s delší požadovanou dobou dozvuku jsou používána různá akustická opatření, která uměle prodlužují dobu dozvuku a podporují požadované nezbytné nejbližší odrazy. Akustická opatření jsou založena především na změnách vlastností obvodových odrazně-pohltivých ploch, čehož docílíme otočením obvodových panelů.

TK-SON - akustický pohled

Akustický prvek sloužící k širokopásmové absorpci zvuku.

Kazeta je zhotovena z tahokovu, zvukaabsorpční vložka z pěnových nebo vláknitých materiálů.

Širokopásmová absorpce zvuku zejména v oblasti středních a vysokých kmitočtů.

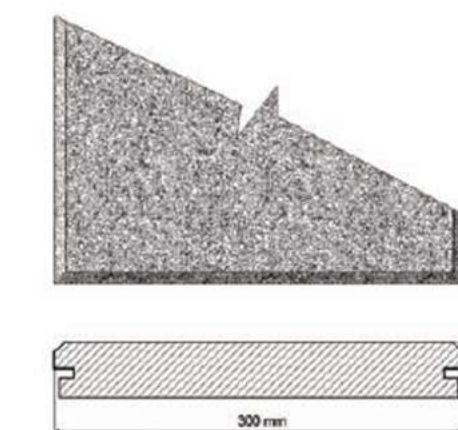

SONIT P30 - plná deska, akustický obklad

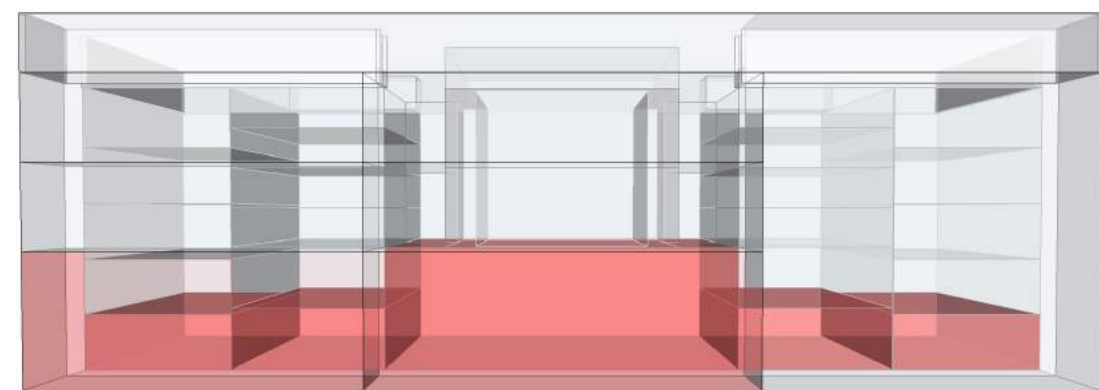
Akustický stěnový obklad pro interiérové aplikace s efektním vzhledem přírodního kamene. Vyznačuje se nehořlavostí, ekologickou čistotou (neobsahuje vlákna) a velmi dobrou mechanickou, klimatickou a chemickou odolností.

Absorpce zvuku na středních a vysokých kmitočtech

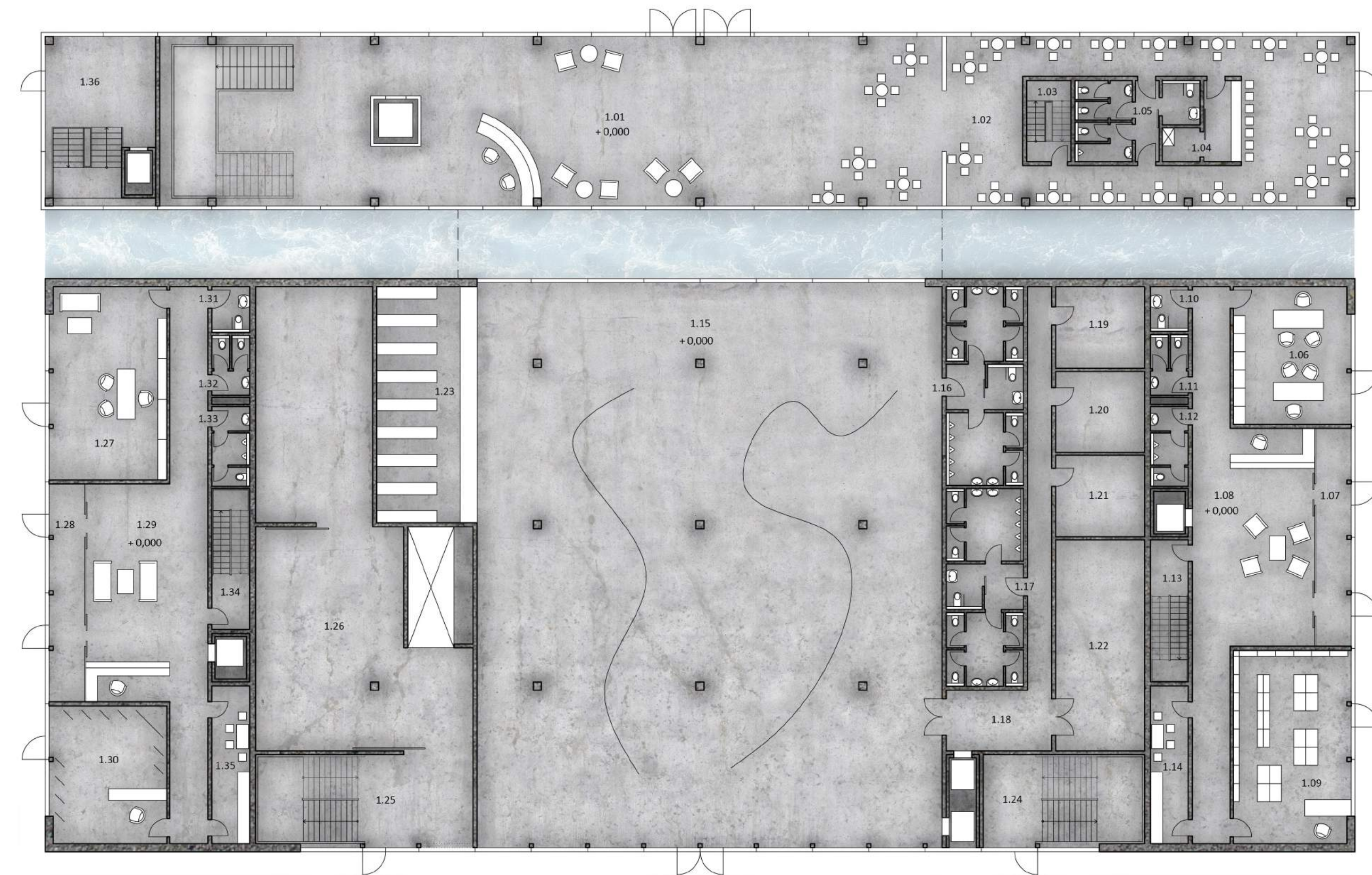
index vzduchové neprůzvučnosti: $R_w = 13$ dB

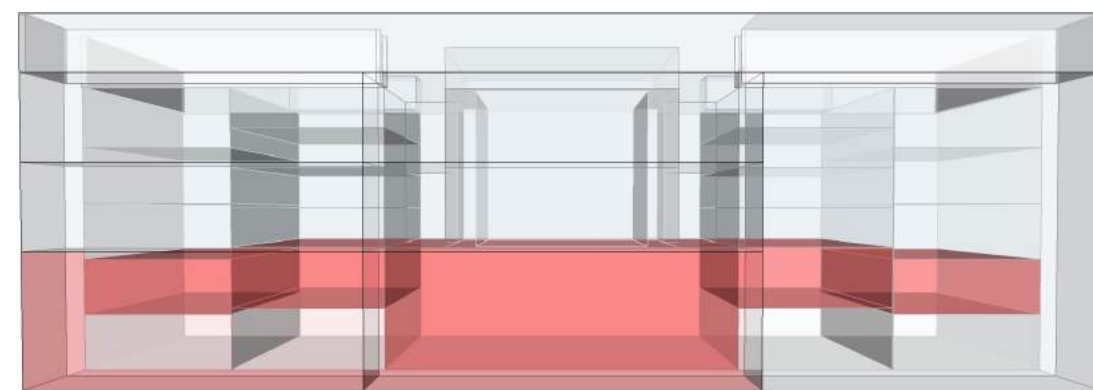
1.NP, 1:200

1.01 Vstup, recepce	1.11 WC dámy	1.21 Zázemí galerie	1.31 WC ♀
1.02 Kavárna	1.12 WC páni	1.22 Zázemí galerie	1.32 WC dámy
1.03 Komunikace	1.13 Komunikace	1.23 Šatna	1.33 WC páni
1.04 Bar, zázemí	1.14 Denní místnost	1.24 Komunikace	1.34 Komunikace
1.05 WC hosté	1.15 Výstavní galerie	1.25 Komunikace	1.35 Denní místnost
1.06 Obchod	1.16 WC hosté	1.26 Sklad divadla	1.36 Komunikace - garáže
1.07 Zádveří	1.17 WC zaměstnanci	1.27 Obchod	
1.08 Recepce (admin.)	1.18 Chodba	1.28 Zádveří	
1.09 Showroom	1.19 Zázemí galerie	1.29 Recepce	
1.10 WC ♀	1.20 Zázemí galerie	1.30 Showroom	

2.NP, 1:200

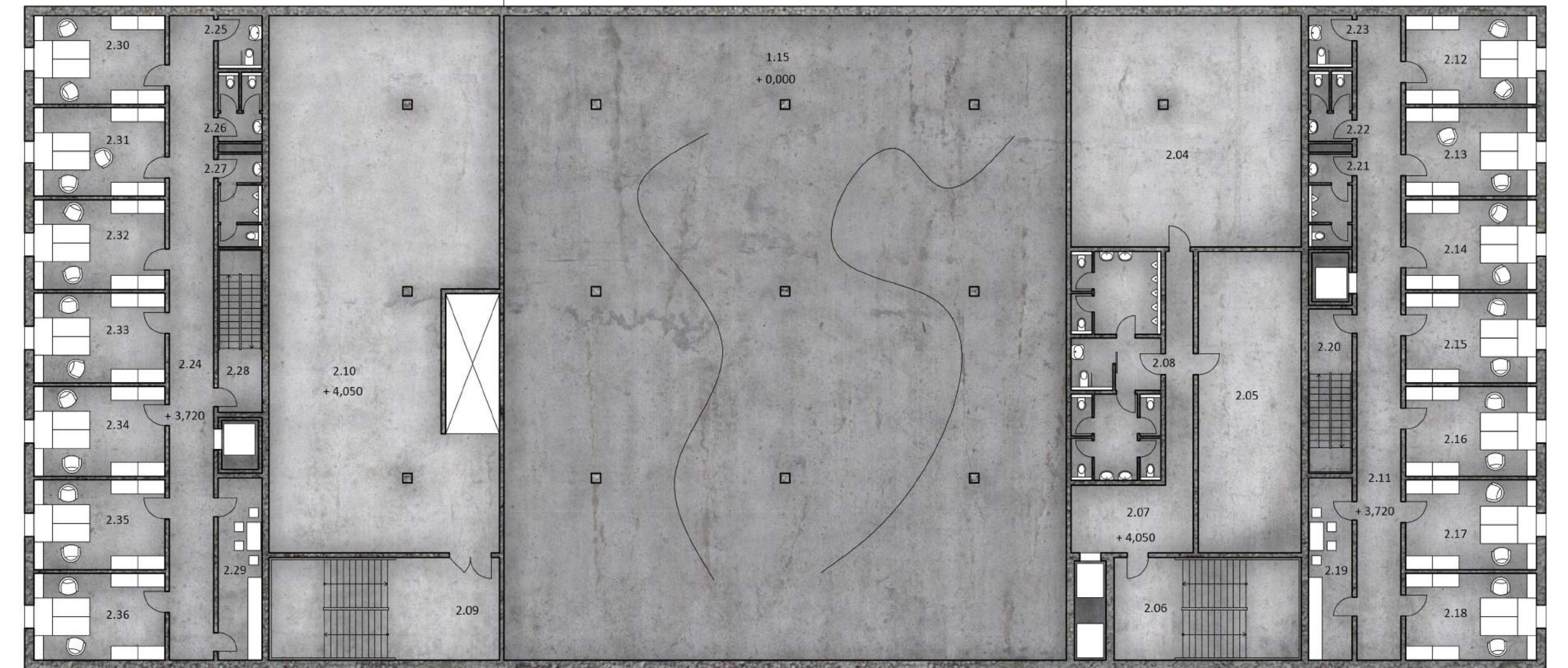
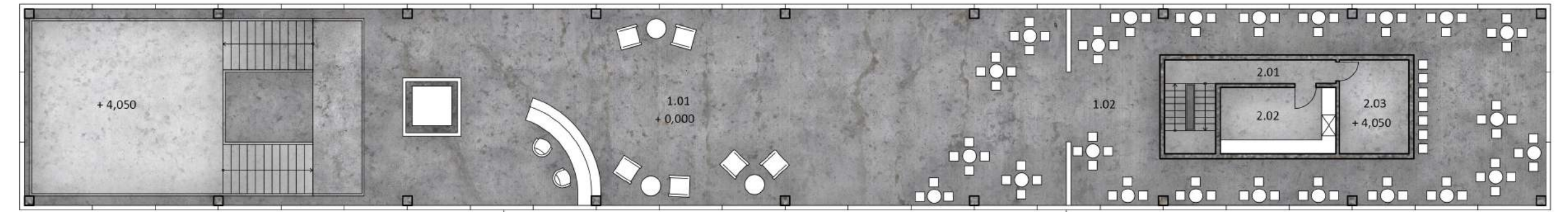

2.01 | Chodba
2.02 | Kuchyně
2.03 | Sklad
2.04 | Kostymérna
2.05 | Maskérna
2.06 | Komunikace
2.07 | Chodba
2.08 | WC personál
2.09 | Komunikace
2.10 | Sklad divadla

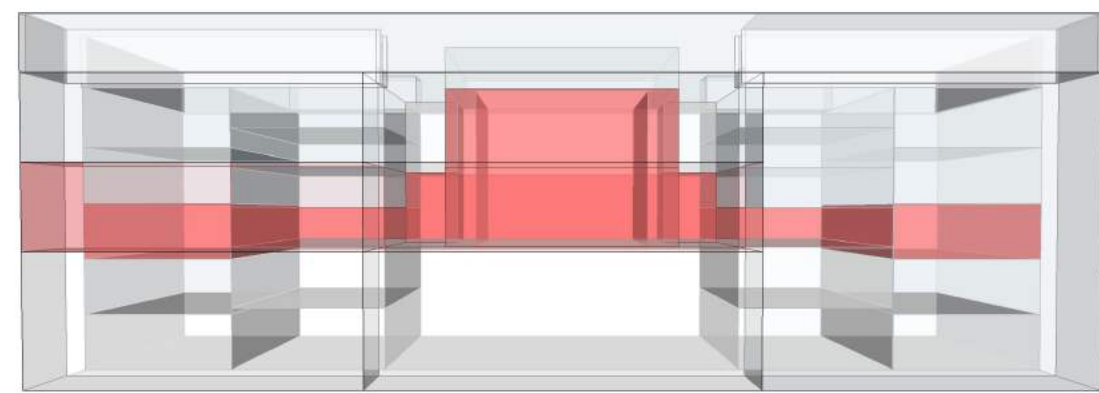
2.11 | Chodba
2.12 | Kancelář
2.13 | Kancelář
2.14 | Kancelář
2.15 | Kancelář
2.16 | Kancelář
2.17 | Kancelář
2.18 | Kancelář
2.19 | Denní místnost
2.20 | Komunikace

2.21 | WC páni
2.22 | WC dámy
2.23 | WC ♀
2.24 | Chodba
2.25 | WC ♀
2.26 | WC dámy
2.27 | WC páni
2.28 | Komunikace
2.29 | Denní místnost
2.30 | Kancelář

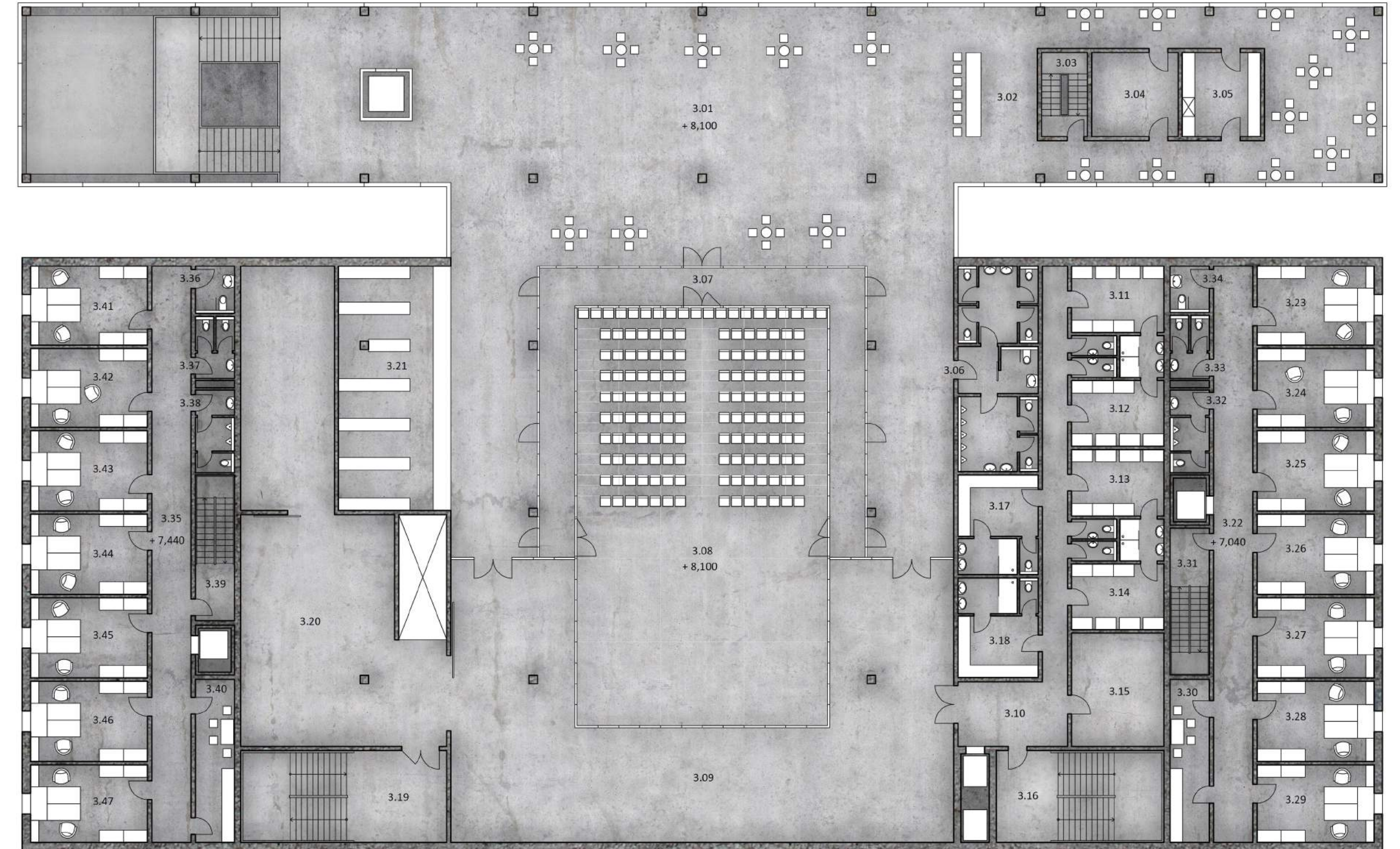
2.31 | Kancelář
2.32 | Kancelář
2.33 | Kancelář
2.34 | Kancelář
2.35 | Kancelář
2.36 | Kancelář

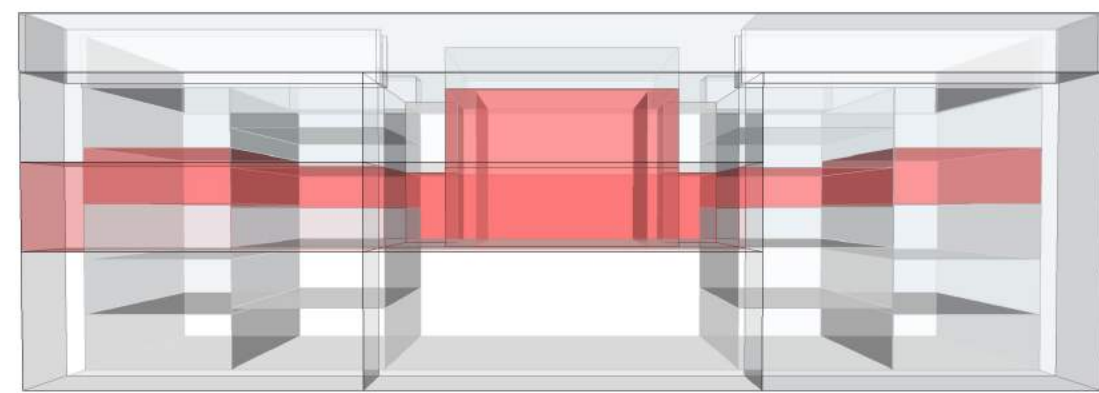
3.NP, 1:200

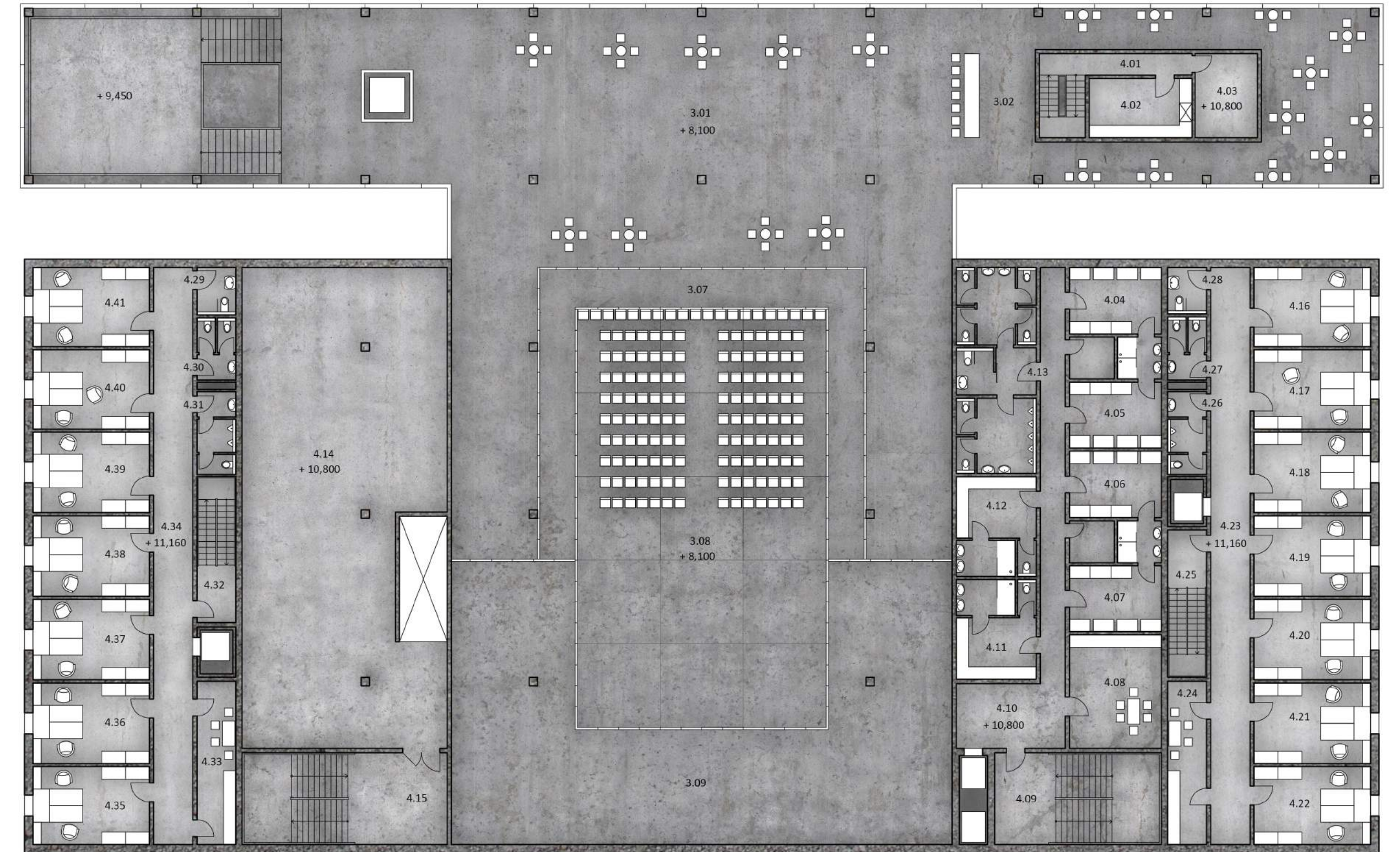
3.01 Foyer	3.11 Šatna herci	3.21 Šatna hosté	3.31 Komunikace	3.41 Kancelář
3.02 Bar	3.12 Šatna herci	3.22 Chodba	3.32 WC páni	3.42 Kancelář
3.03 Komunikace	3.13 Šatna herci	3.23 Kancelář	3.33 WC dámy	3.43 Kancelář
3.04 Sklad	3.14 Šatna herci	3.24 Kancelář	3.34 WC ♀	3.44 Kancelář
3.05 Přípravná	3.15 Sklad	3.25 Kancelář	3.35 Chodba	3.45 Kancelář
3.06 WC hosté	3.16 Komunikace	3.26 Kancelář	3.36 WC ♀	3.46 Kancelář
3.07 Přísálí, akust. bar.	3.17 Šatna sólisté	3.27 Kancelář	3.37 WC dámy	3.47 Kancelář
3.08 Sál	3.18 Šatna sólisté	3.28 Kancelář	3.38 WC páni	
3.09 Backstage	3.19 Komunikace	3.29 Kancelář	3.39 Komunikace	
3.10 Chodba	3.20 Divadelní dílna	3.30 Denní místnost	3.40 Denní místnost	

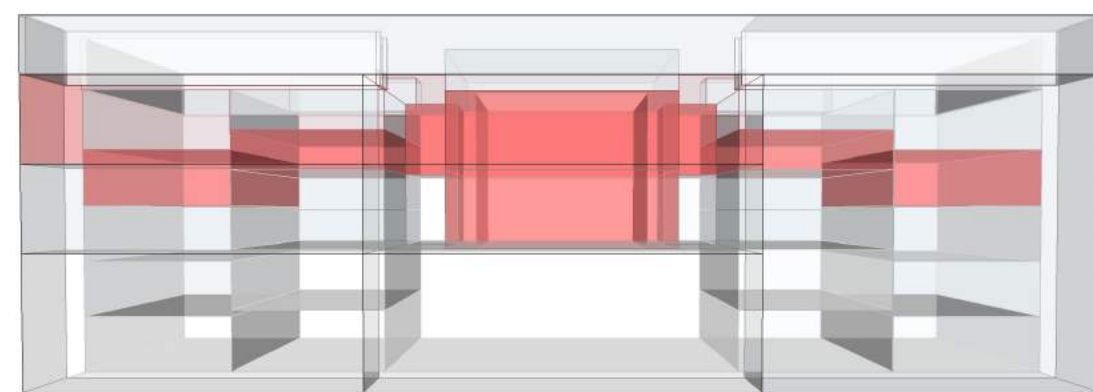
4.NP, 1:200

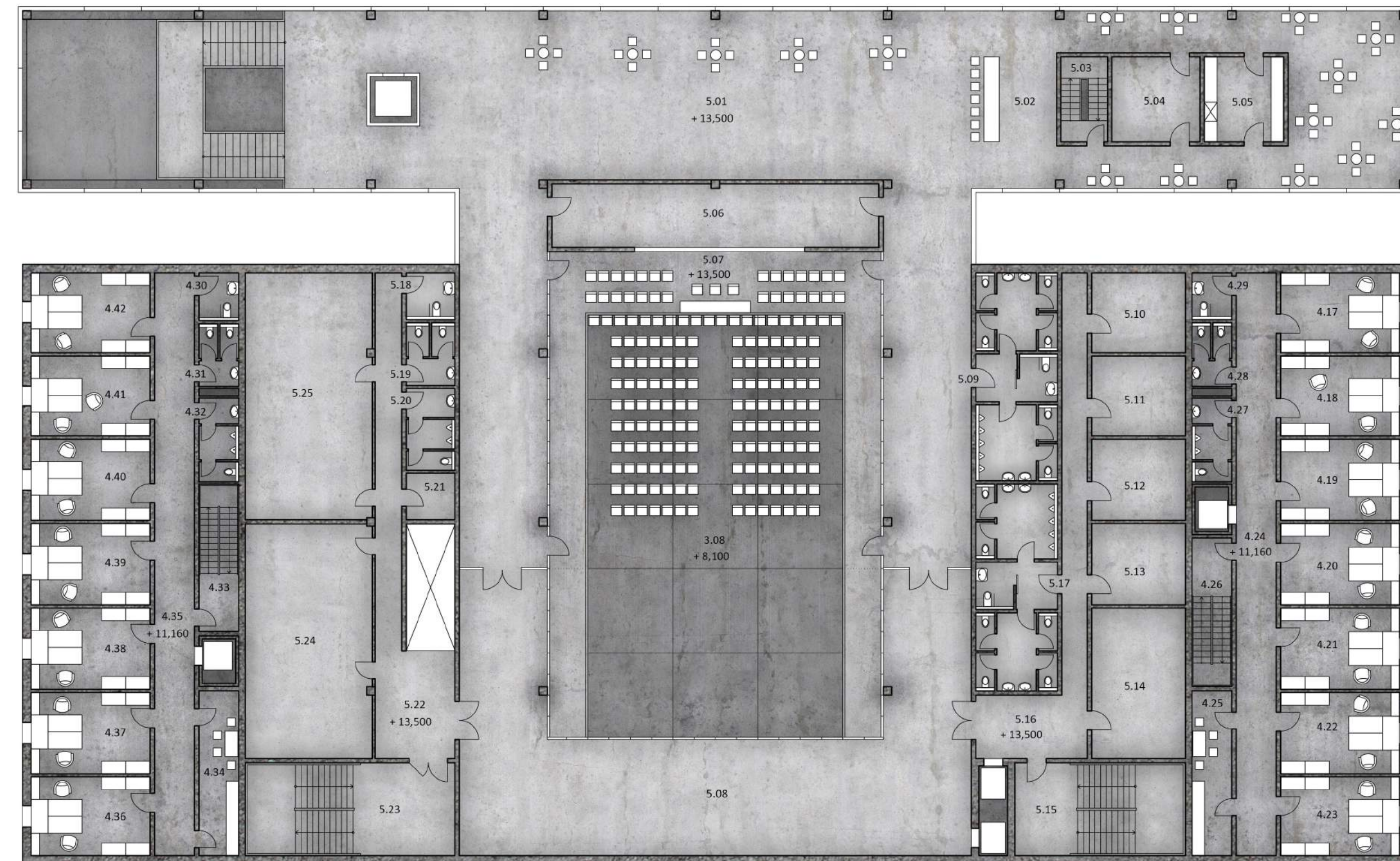
4.01 Chodba	4.11 Šatna sólisté	4.21 Kancelář	4.31 WC páni	4.41 Kancelář
4.02 Kuchyně	4.12 Šatna sólisté	4.22 Kancelář	4.32 Komunikace	
4.03 Sklad	4.13 WC herci	4.23 Chodba	4.33 Denní místnost	
4.04 Šatna herci	4.14 Sklad divadla	4.24 Denní místnost	4.34 Chodba	
4.05 Šatna herci	4.15 Komunikace	4.25 Komunikace	4.35 Kancelář	
4.06 Šatna herci	4.16 Kancelář	4.26 WC páni	4.36 Kancelář	
4.07 Šatna herci	4.17 Kancelář	4.27 WC dámy	4.37 Kancelář	
4.08 Denní místnost	4.18 Kancelář	4.28 WC ♀	4.38 Kancelář	
4.09 Komunikace	4.19 Kancelář	4.29 WC ♀	4.39 Kancelář	
4.10 Chodba	4.20 Kancelář	4.30 WC dámy	4.40 Kancelář	

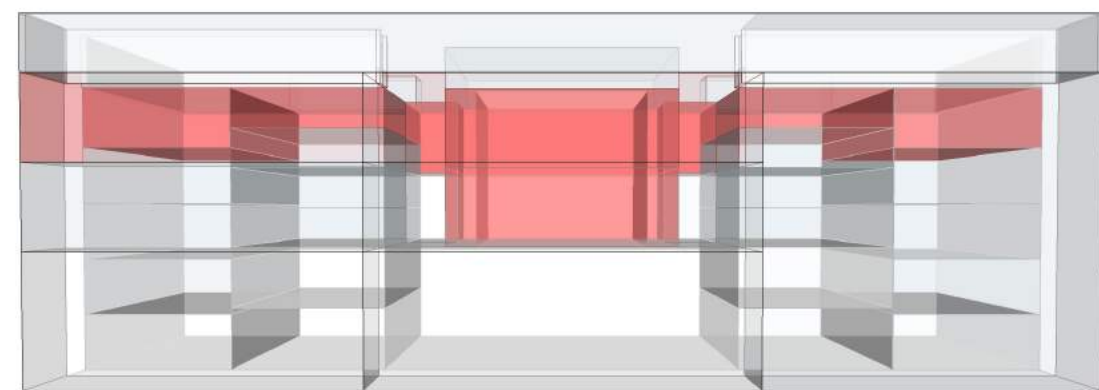
5.NP, 1:200

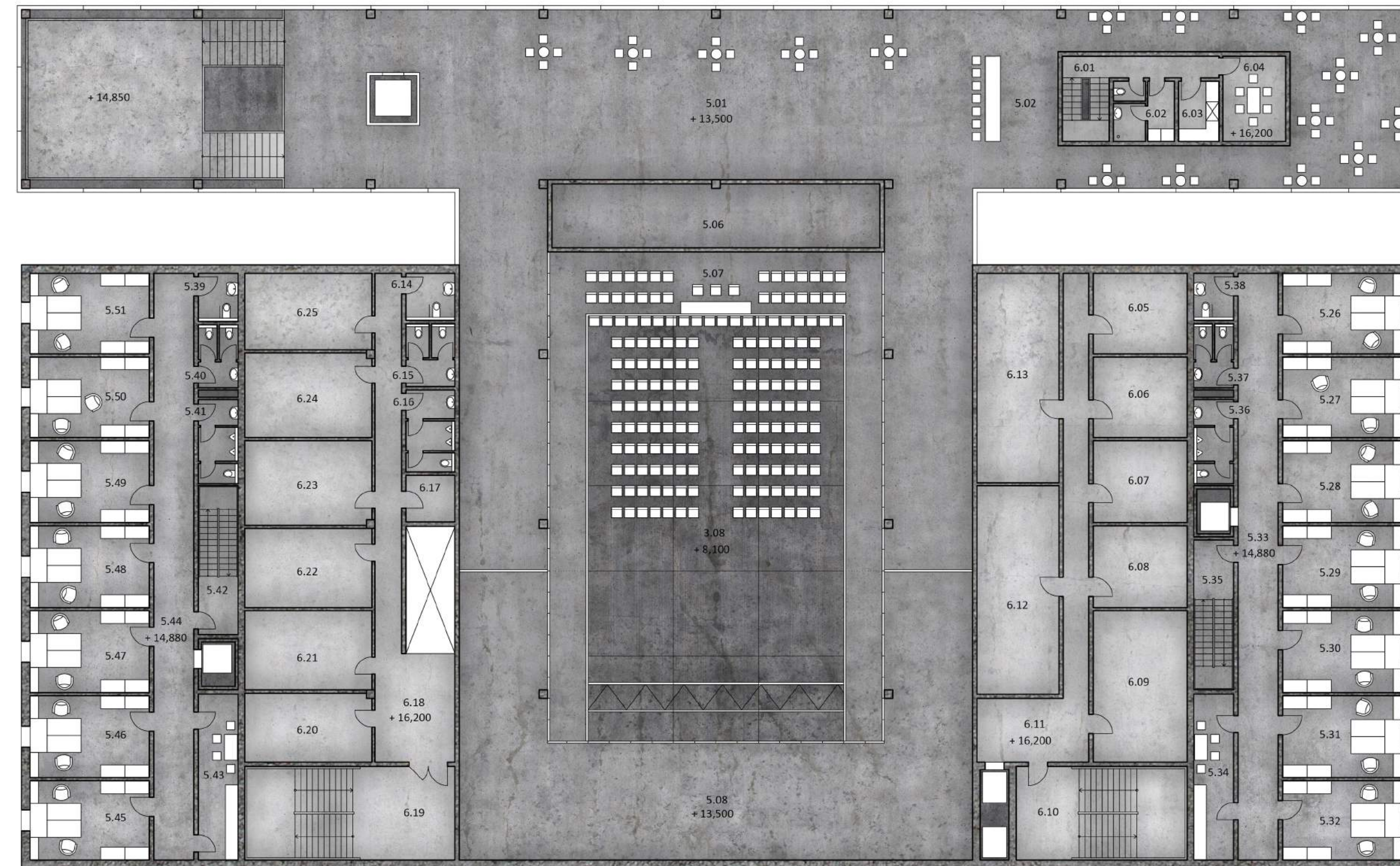
5.01 Foyer	5.11 Kancelář - technici	5.21 Úklid
5.02 Bar	5.12 Kancelář - technici	5.22 Chodba
5.03 Komunikace	5.13 Kancelář - technici	5.23 Komunikace
5.04 Sklad	5.14 Kancelář - technici	5.24 Zkušebna
5.05 Přípravná	5.15 Komunikace	5.25 Zkušebna
5.06 Technický balkón	5.16 Chodba	
5.07 Balkón / ohoz	5.17 WC personál	
5.08 Backstage	5.18 WC ♀	
5.09 WC hosté	5.19 WC dámy	
5.10 Kancelář - technici	5.20 WC páni	

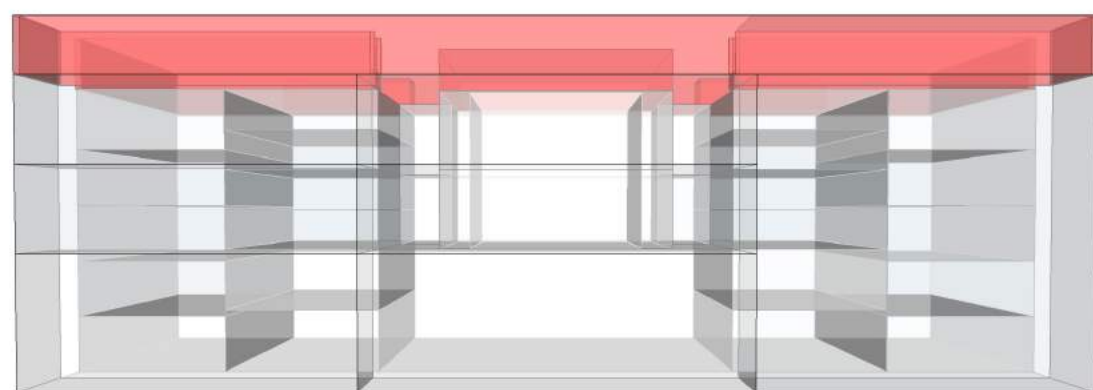
6.NP, 1:200

6.01 Komunikace	6.11 Chodba	6.21 Kancelář (divadlo)	5.31 Kancelář	5.41 WC páni
6.02 Zázemí personál	6.12 Zasedací místnost	6.22 Kancelář (divadlo)	5.32 Kancelář	5.42 Komunikace
6.03 Zázemí personál	6.13 Zasedací místnost	6.23 Kancelář (divadlo)	5.33 Chodba	5.43 Denní místnost
6.04 Denní místnost	6.14 WC ♀	6.24 Kancelář (divadlo)	5.34 Denní místnost	5.44 Chodba
6.05 Kancelář - vedení	6.15 WC dámy	6.25 Kancelář (divadlo)	5.35 Komunikace	5.45 Kancelář
6.06 Kancelář - vedení	6.16 WC páni	5.26 Kancelář	5.36 WC páni	5.46 Kancelář
6.07 Kancelář - vedení	6.17 Úklid	5.27 Kancelář	5.37 WC dámy	5.47 Kancelář
6.08 Kancelář - vedení	6.18 Chodba	5.28 Kancelář	5.38 WC ♀	5.48 Kancelář
6.09 Sklad	6.19 Komunikace	5.29 Kancelář	5.39 WC ♀	5.49 Kancelář
6.10 Komunikace	6.20 Stmívače	5.30 Kancelář	5.40 WC dámy	5.50 Kancelář

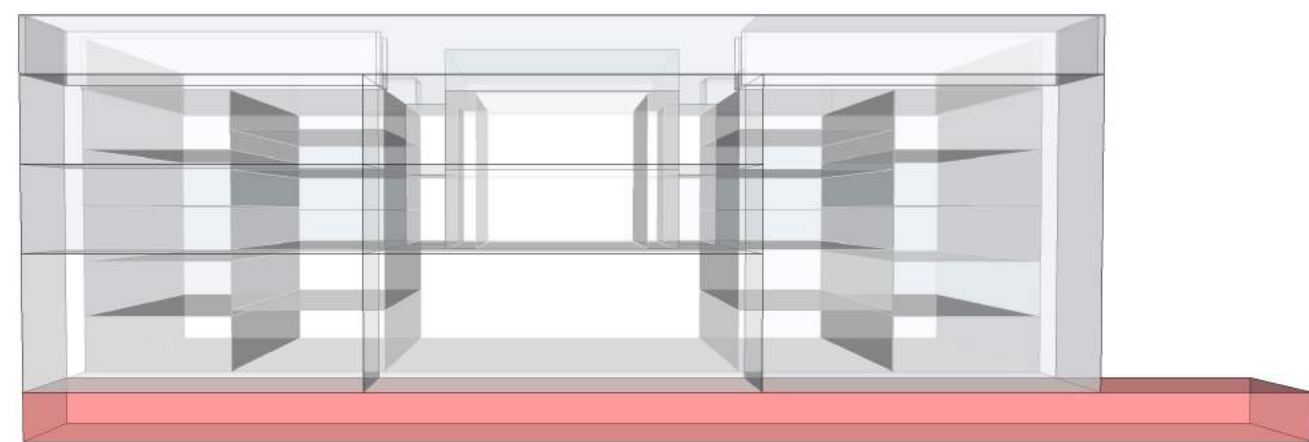
STŘEŠNÍ TERASA, 1:200

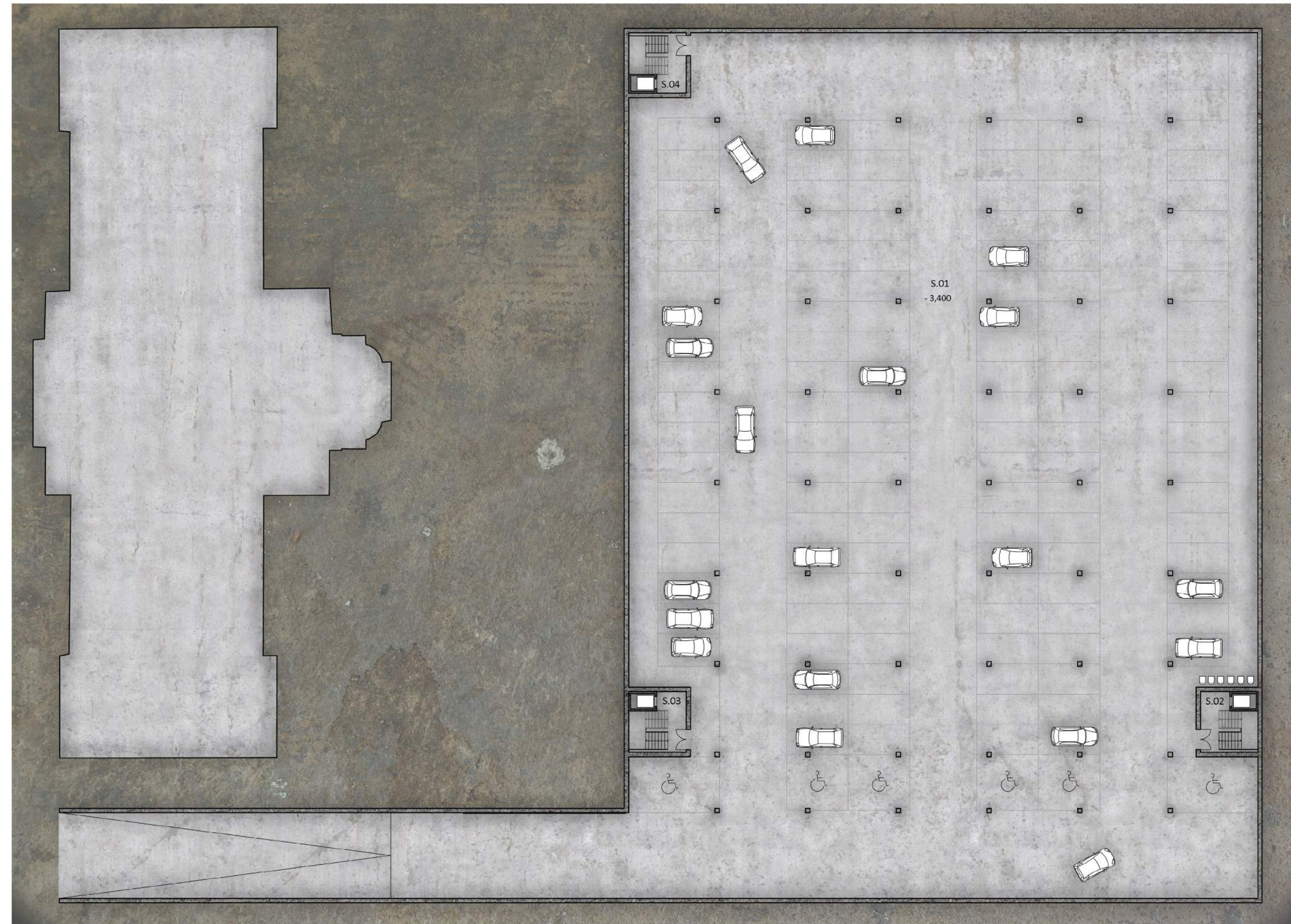
- 7.01 | Komunikační jádro
- 7.02 | Střešní galerie / terasa
- 7.03 | Komunikace
- 7.04 | Komunikace

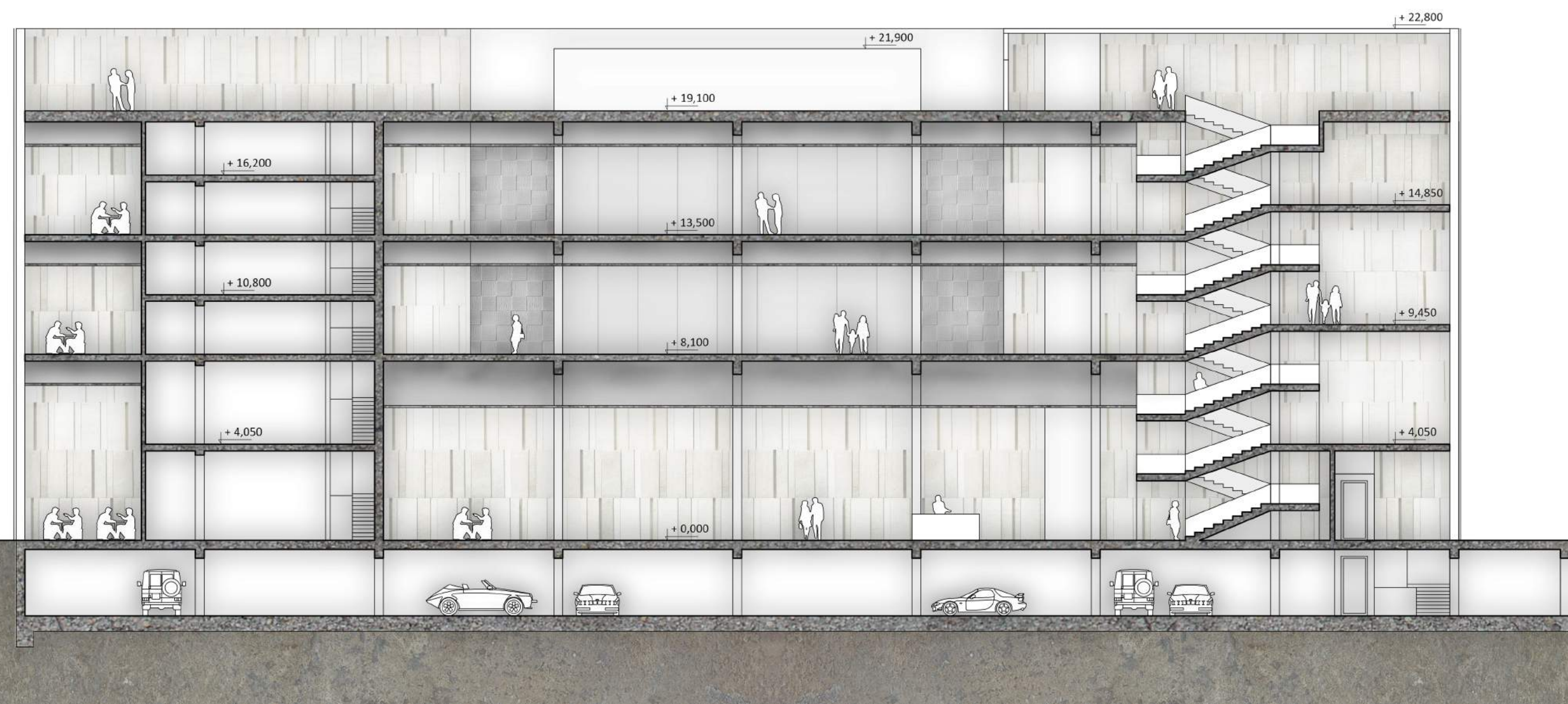
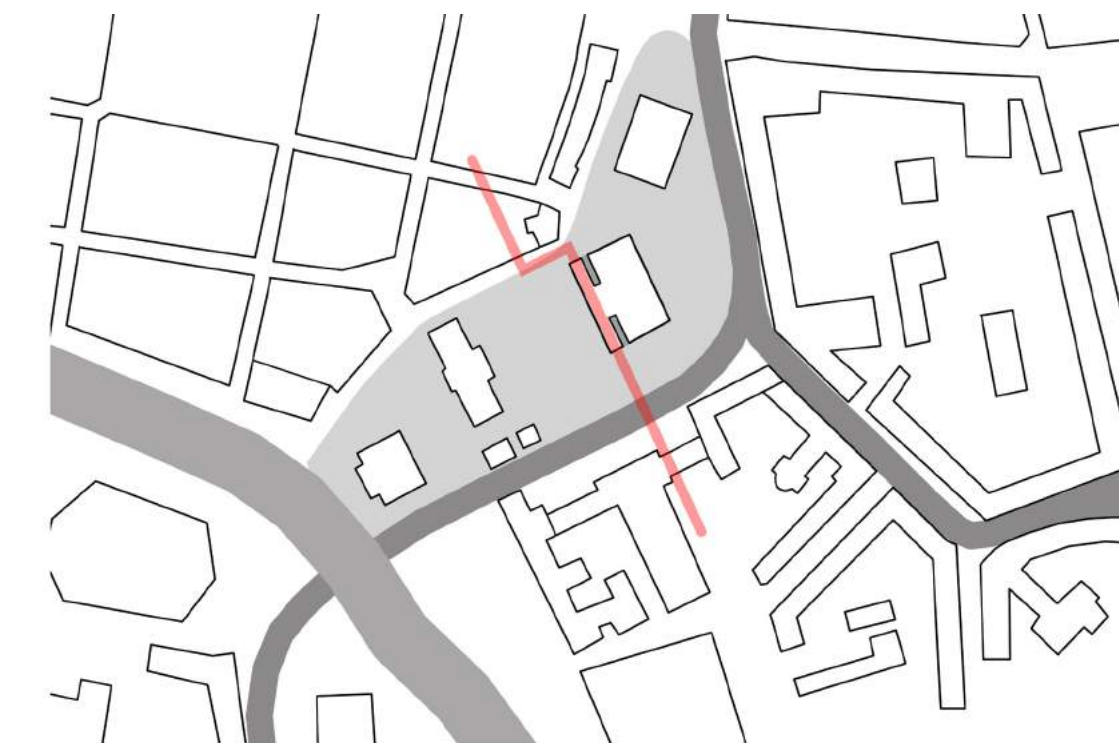
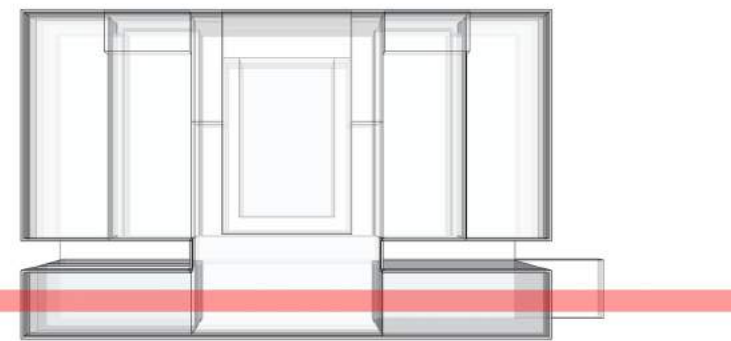

1.PP, 1:300

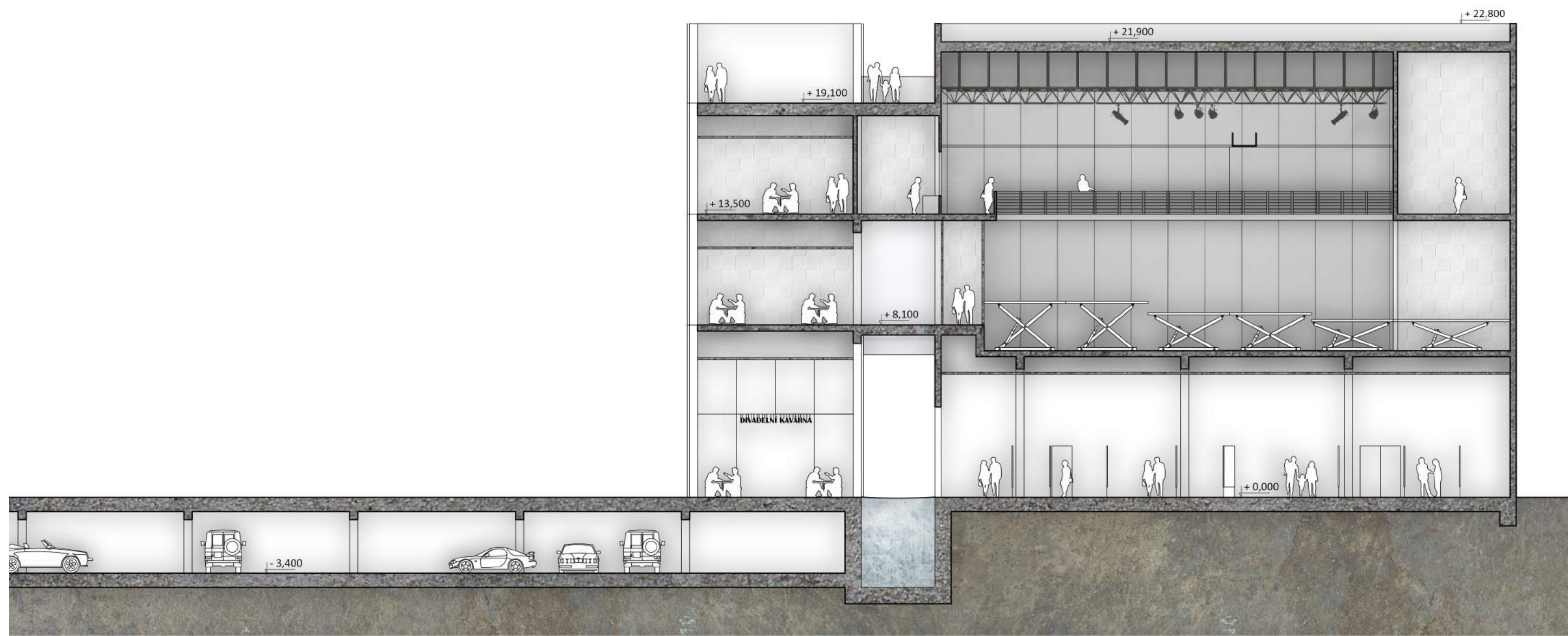
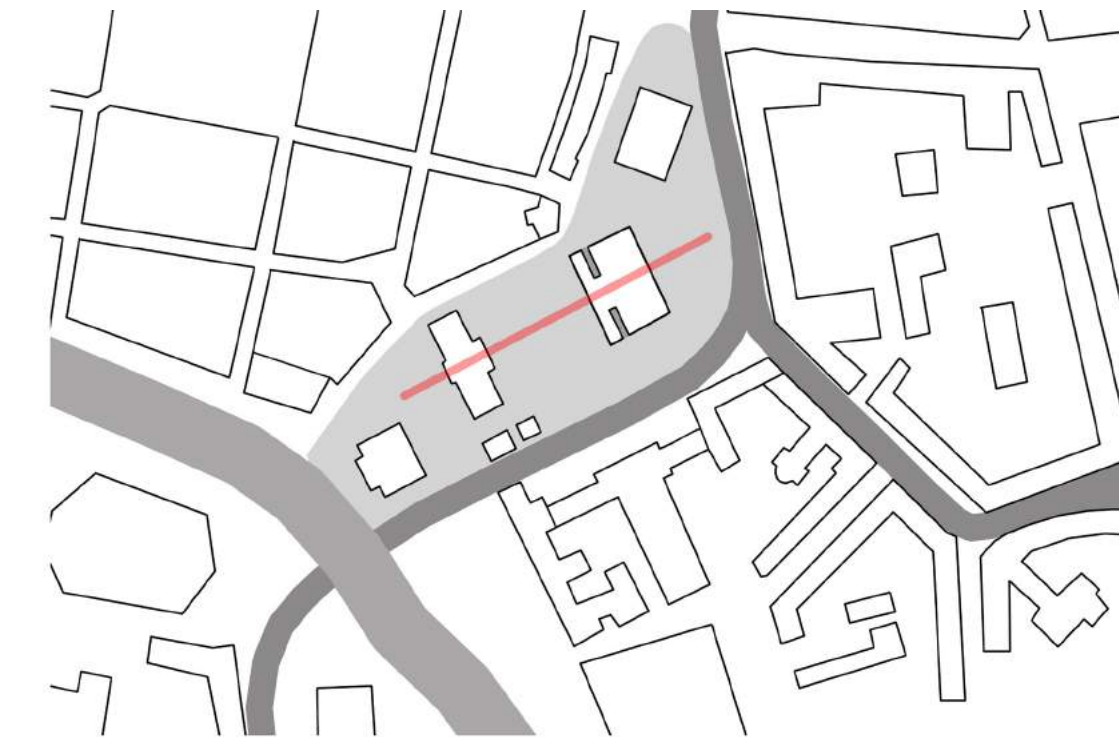
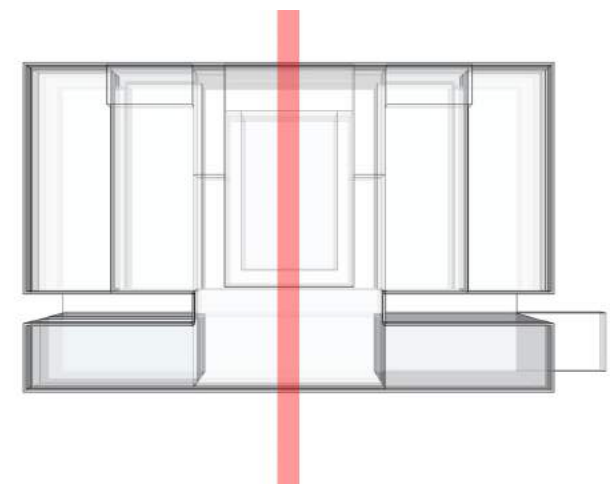

- S.01 | Podzemní garáže
- S.02 | Komunikační jádro
- S.03 | Komunikační jádro
- S.04 | Komunikační jádro

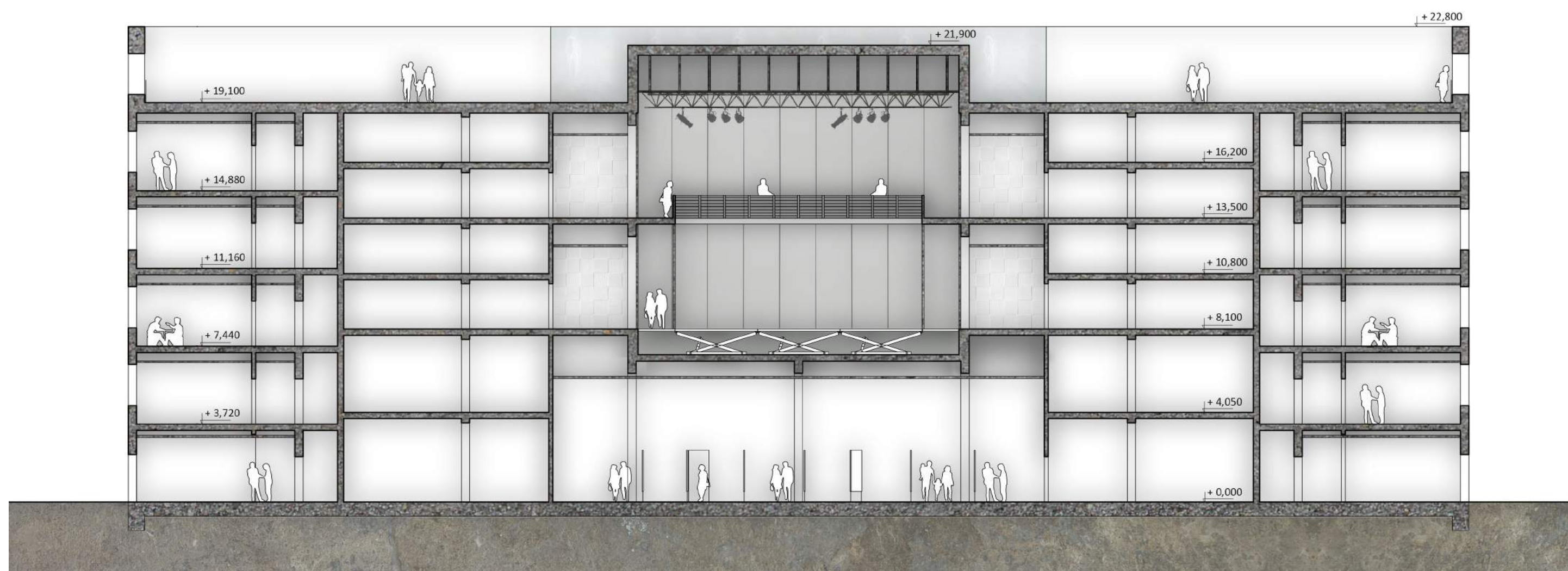
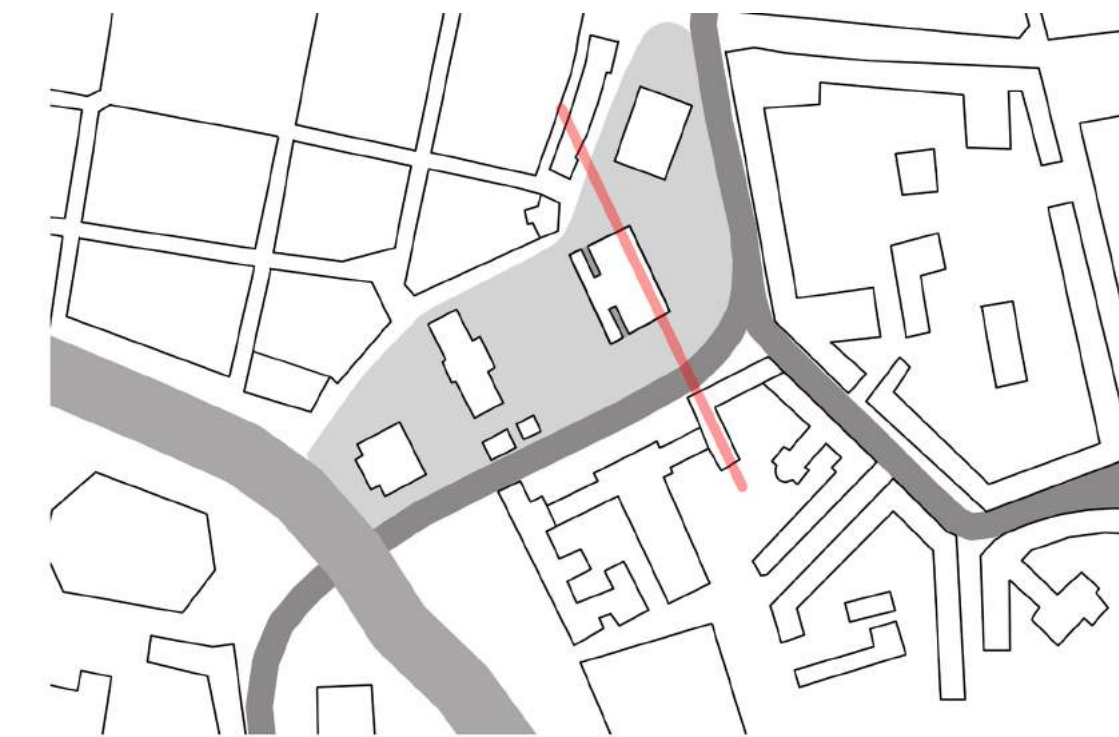
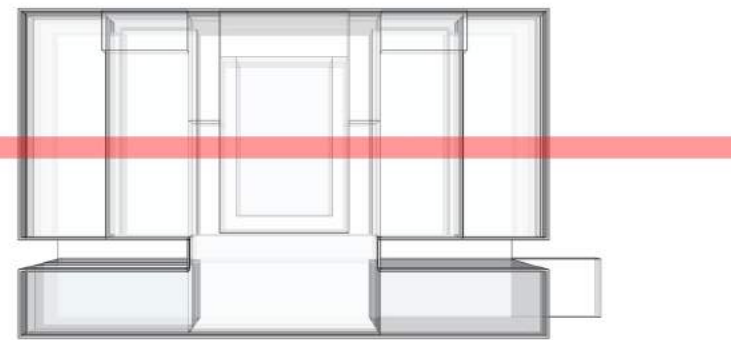

PODÉLNÝ ŘEZ PROSKLENOU ČÁSTÍ BUDOVY, 1:200

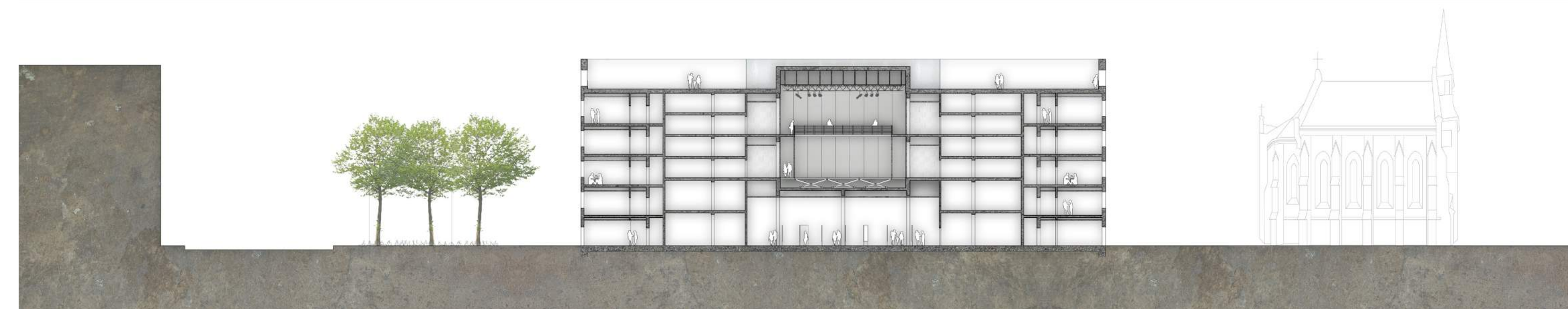

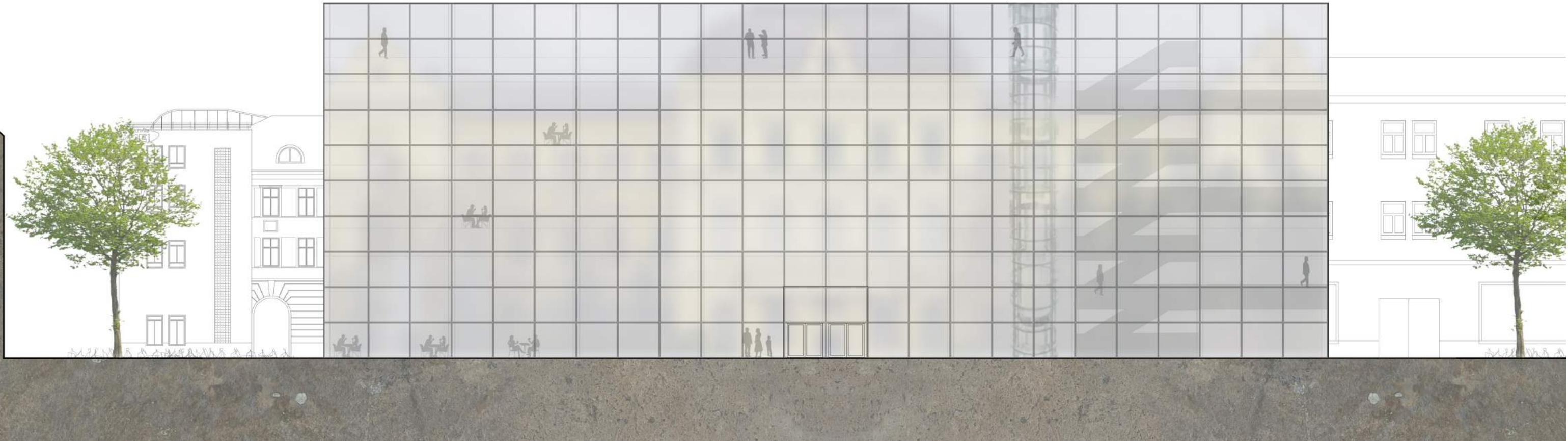
PŘÍČNÝ ŘEZ, 1:200

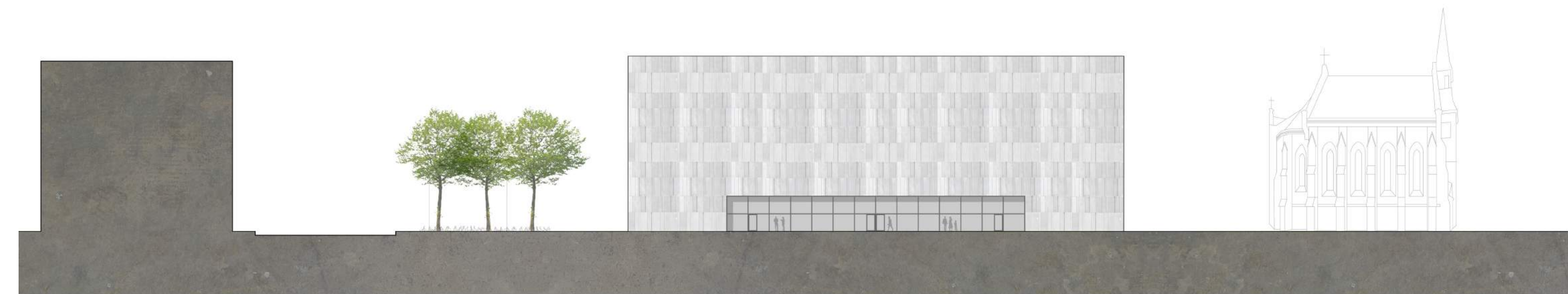
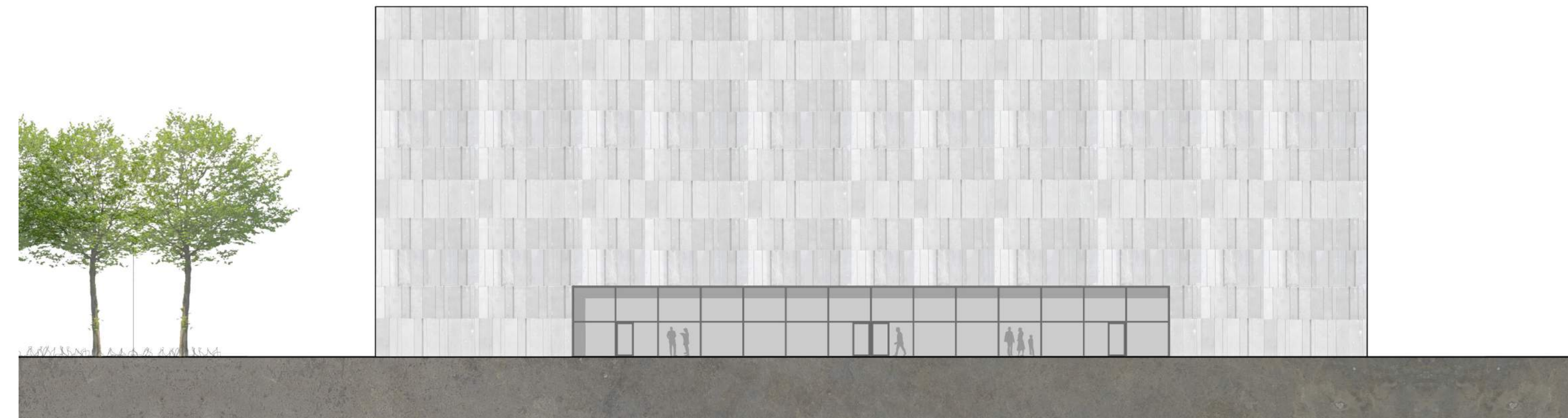

PODÉLNÝ ŘEZ KAMENNOU ČÁSTÍ BUDOVY, 1:200

ZÁPADNÍ FASÁDA, 1:200

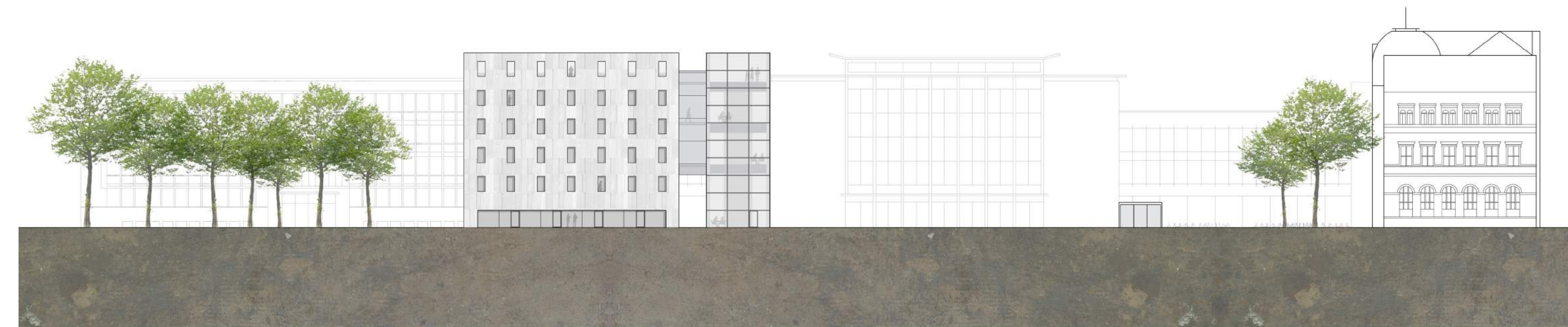
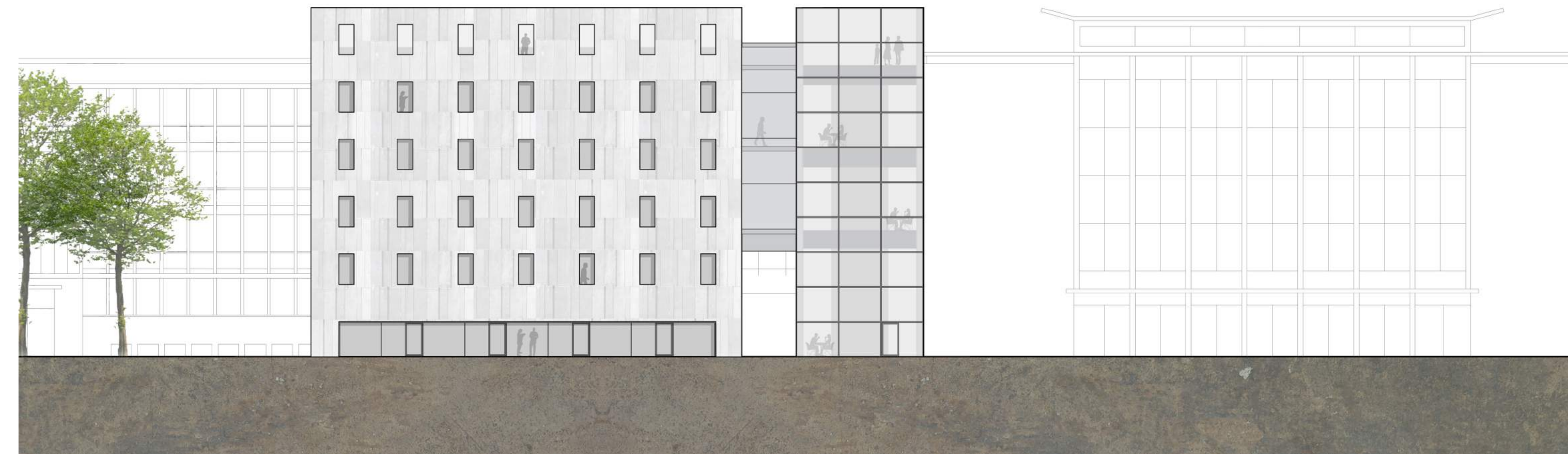

VÝCHODNÍ FASÁDA, 1:200

JIŽNÍ FASÁDA, 1:200

SEVERNÍ FASÁDA, 1:200

VIZUALIZACE SÁLU

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

ZDROJE

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

REFLEXE

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Cílem diplomové práce bylo prověření a urbanistické řešení dnes velmi chaotické lokality Senovázného náměstí v Českých Budějovicích. Moji snahou bylo využít již dnes stojících kulturních institucí v této lokalitě, navrhnout městem požadované divadlo a pro celý tento kulturní komplex vytvořit důstojné prostředí.

Urbanistickými zásahy se mi myslím podařilo zpřehlednit lokalitu a vymezit náměstí, které zároveň slouží jako předprostor nejvýznamnějším kulturním institucím v Českých Budějovicích. Kulturní okrsek tím dostal své ohnisko.

Samotnému návrhu divadla by jistě prospěla intenzivní spolupráce s lidmi, kteří budou divadlo spravovat a využívat. Bez jejich konkrétních požadavků jsem navrhla stavbu, kterou si konkrétní budoucí uživatel může uspořádat tak trochu po svém. Místnosti jsou z větší části navrženy univerzálně, aby v případě potřeby nebylo nereálné jednotlivé účely místností zaměnit dle konkrétních požadavků.

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

Divadlo

